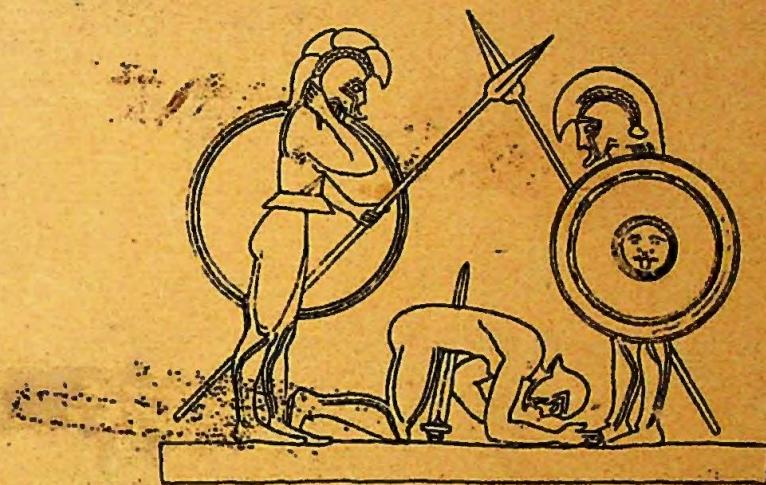

ಅಶ್ವತ್ಥಮನ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾಲೇజಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

೧೯೭೩

శ. కృష్ణవాసంయుంగం

శి. గి. వ.

మాచార్జనికార్యాలయ

చెంద్రపురు

→ ४ - ५ - १२.

ಸಾರ್ವಜ್ಞ ಸ್ವಾಮಿ

ಅ ಶ್ವತ್ಥಮನ್

“ಶ್ರೀ”

ಕಣ್ಣಾಟಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ

ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಜು, ಬೆಂಗಳೂರು

೦೮೭೯

ನೆಂದಲನೇಯ ಪ್ರಕಟನ

೧೯೭೮

ನರಹನೇಯ ಪ್ರಕಟನ

೧೯೭೯

ALL RIGHTS RESERVED

ಮೊದಲನ ಎಂಟು ಪ್ರತಿ ಮಾತ್ರ ದಿಂಗಳಾರು ನಿಷಿ ಅರಖೆಬೇಪಡುವ್ಯಾದುವ

ಬಿ. ಬಿ. ಬಿ. ಸರ್ವ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಅಜ್ಞಾನಿ ಬ್ರಿಂಡಾಯಿತು

ನಾಟಕದ ಸಾರಾಂಶ

೧

ರಾತ್ರಿ ಪಾಂಡವರ ಪಾಳಿಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಮಾಡಿದವನು ಯಾರೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತಿನಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಅಶ್ವತಾಫುಮನು ಗೂಡಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ರುದ್ರನು ಅವನಿಗೆ—ಅಶ್ವತಾಫುಮನು ಕೌರವನ ದುರ್ವರಳದಿಂದ ಕುದ್ದನಾಗಿ, ಪಾಂಡವರನ್ನುಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಾನು ಕೊಡದಿರಲು ತನ್ನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ, ಪಾಂಡವರ ಪಾಳಿಯವನ್ನು ಅಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು, ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಉನ್ನತನಾಗಿ ಪರುಗಳು ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಕೊಂಡು, ಸೇರಿಗಳಿಂದು ಕೆಲವು ಪರುಗಳನ್ನೂ, ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಒಂದು ಕುರಿಯನ್ನೂ ಗೂಡಾರಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವನು. ಕೃಷ್ಣನು ಬೇಡಬೇಡನೆಂದರೂ ರುದ್ರನು ಅಶ್ವತಾಫುಮನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಡುವನು. ಅಶ್ವತಾಫುಮನು ತಾನು ಭೀಮಾಜುನ ರನ್ನು ಕೊಂಡುದನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಾದ ತಂತ್ರಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವನು. ಕೃಷ್ಣನು ಅಶ್ವತಾಫುಮನ ಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗುವನು. ರುದ್ರನು—ಎವ್ಯೇ ಹಾರುಷವಿರಲಿ, ಬಷ್ಟಿರ್ಪವಿರಲಿ, ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನಾದವನು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮದಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೆ, ದೇವತೆಗಳು ಆಂತಹವನನ್ನು ಮುರಿಯುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವನು.

೨

ಮೇಳದವರು ಹೋರಕ್ಕೆತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಅಶ್ವತಾಫುಮನೆಂದು ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆ ಕೊಗುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಶ್ವತಾಫುಮನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವರು. ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎನೋಽಂದ್ರೇವದ ನೋಸವಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಶ್ವತಾಫುಮನು ಈ ಕೆಟ್ಟಿಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಾರನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಭಾಗವಿ ಬಂದು ಮೇಳದವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿಸುವಳು; ಮತ್ತು ಅಶ್ವತಾಫುಮನ ಭೃಮೆ ಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿತಿರು, ಬಹು ಪಶ್ಚಾತ್ತಪಪಟ್ಟು, ಎನೋಽಂದ್ರೇ ಕೆಟ್ಟಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ರುವನೆಂದೂ, ಕೆಳಿಯರಾದ ಮೇಳದವರು ಅವನನ್ನು ಸಂತ್ಯೇಸಬೇಕೆಂದೂ ಪಾರ್ಥಿಸುವಳು.

ಅಶ್ವತಾಮನು ತಾನು ಕೊಂಡ ಪರುಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ, ಇಂಥ ದುಷ್ಪತ್ಯ ವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನನಗೆ ಮರಣವೇ ಸರಿ, ನಾನಿನ್ನ ಮಾನದಿಂದ ಬದುಕುವುದು ಆಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಬಗೆದು, ತಾನು ಕಾರವನ ಹಗೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿ ಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರಿ ದೀವನ್ತ ಹೀಗೆ ನಾಡಿಸಿತೆಂತಲೂ, ತನ್ನ ಅಪಕ್ರಿತಿಯನ್ನು ಸತ್ತು ನೀಗ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಭಾಗ್ಯವಿಗೂ ಮೇಳದವರಿಗೂ ಹೇಳುವನು. ಅವರು ಎನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರೂ ಒಪ್ಪನ್ನಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಹಂಗು ಹರಿದುಹೋರಿಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಸುಖವನ್ನೇ ಆರಿಯದ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನೂ, ತನ್ನ ತಾಯ್ಯಾಡಾದ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ, ನೆಲಿಸಿದ ನಾಡಾದ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತವನ್ನೂ ಸೃಂಗಿಕೊಂಡು ವೃಥೆಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಗನಾದ ರುದ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಚರೆಸಿ, ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ, ಬೇಟಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಏಕಲಷ್ಯನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಕ್ಷಕನಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು.

ಮೇಳದವರು ಬನವಾಸಿಯ ಸುಖವನ್ನೂ, ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಡನ್ನೂ, ಭಾಗ್ಯವಿಯ ದುಃಖವನ್ನೂ, ಅಶ್ವತಾಮನೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಶೋಕಿಸುವರು.

ಇವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಕ್ಕೋಕ್ಕೆಯಿಂದ ಅಶ್ವತಾಮನು ತಾನು ಭಾಗ್ಯವಿಯ ಗೊಳಿಗೆ ಮರುಗಿದನೆಂದೂ, ಬಲಿಪ್ಪ ರಾದ ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎದಿರು ಬಿಳುವುದು ಮೂರುತನವೆಂದು ತನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತೆಂದೂ, ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೊಳಿದು ರುದ್ರನ ಕೋಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವನೆಂದೂ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಮಿಶ್ರರು ತನ್ನ ಸಂಕಟವೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವನು.

ಮೇಳದವರು ನಂಬಿ ಅಶ್ವತಾಮನು ರುದ್ರನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದನೆಂದೂ, ಬದುಕಿಕೊಂಡ ನೆಂದೂ ಆನಂದಪಟ್ಟು, ತಿವನನ್ನು ಪಾರ್ಥಿಸಿ, ನಾಟ್ಯವಾಡುವರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೂತನು ಓಡಿಬಂದು ಏಕಲಷ್ಯನು ಬೇಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವನು ಹಂಡಿರುಗಿದನೆಂದೂ, ಒದನೆ

ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವೂ ಅಶ್ವತಾಮನ ಆಸ್ತಿಮಿತ್ರನೆಂದು ಅವನೆ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡಿ ತೆಂದೇ, ಅದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಏಕಲವ್ಯಾನಿಗೆ—ಈ ಒಂದು ದಿನಸ ಅಶ್ವತಾಮನ ಮೇಲೆ ರುದ್ರನ ಆಗ್ರಹವಿರುವುದು; ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡದೆ ಒಳಗೆ ತಡೆದಿರಿ, ಶಾಂತಮಾಡಿ ರುದ್ರನ ಪ್ರಸಾದವನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನು. ಅಶ್ವತಾಮನ ಆಗಲೇ ಹೊರಟುಹೊದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದನೀಂದೂ ತಿಳಿಸುವನು. ಅಶ್ವತಾಮನ ಆಗಲೇ ಹೊರಟುಹೊದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆತಂಕಪಟ್ಟು ಮೇಳಿದವರೂ ಭಾಗ್ರವಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಅರಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು.

೩

ಅಶ್ವತಾಮನ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಶಸಿಸಿ ಖಡ್ಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡಿ ಸಾಯುವನು. ಭಾಗ್ರವಿಯೂ ಮೇಳಿದವರೂ ಕಂಡು ದುಃಖಿಸುವರು. ಪಾಂಡವರೂ ಕೃಷ್ಣನೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ವಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ; ಅಶ್ವತಾಮನನ್ನು ಅವರು ಜಯಿಸಲಿಲ್ಲ; ದೈವವು ಮುರಿಯಿತು ಎಂದು ಭಾಗ್ರವಿ ಹೇಳುವಳಿ. ಏಕಲವ್ಯಾನಾ ಬಂದು ಸೇರಿ, ಅಶ್ವತಾಮನ ಗುಣಸ್ಪರ್ಶಂಗೆ ನೂಡಿ, ತಾನು ಯಾವ ನುಂಬವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಹೀಡಪಟ್ಟು ಪ್ರೇತ ಸತ್ಯಾರಕ್ತೆ ತೊಡಗುವನು. ಆಗ ಭೀಮನು, ದ್ಯುಪದಿಯ ಮತ್ತು ಭನ್ನು ಅಶ್ವತಾಮನನು ರಾತ್ರಿ ಕೊಂಡನೆಂದು, ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಬಂದು ತನ್ನ ಕತ್ತಲು ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕವನನ್ನು ನಾಯಿನರಿಗಳಿಗಿ ಎಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆಯೆ ಆಗಕೊಡಡು ಎಂದು ತಡೆಯುವನು. ಏಕಲವ್ಯಾನಿಗೂ ಭೀಮನಿಗೂ ಮಾತ್ರ ನಡೆದು, ಯುದ್ಧವಾಗುವುದು.

೪

ಮೇಳಿದವರು ಯುದ್ಧವೆಂಬುದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಯಾರು ಮಾಡಿದರೋ ಎಂದು ಶಿಫಿಸುತ್ತು, ಶಾಂತಿಯ ಸುಖಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತೇ, ಭಾರತ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮೂಲಭಾದ ದ್ಯುಪದಿ ಯಾವ ಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಳೋ ಎಂದು ಅವಕಾಶನ್ನು ಜರಿಯುತ್ತು, ಭೀಮ ಏಕಲವ್ಯಾನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

೫

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ಭೀಮನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವನು. ವೀರರು ವೀರರಿಗೆ—ಅಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ತಮೇಲೆ—ಅವಮಾನಪಡಿಸುವುದು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆಯೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬರುವುದು ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲ, ದೈವಶಾಸನಕ್ಕೂ

ವಿರುದ್ಧವೆಂತಲೂ, ಹೆಂಗಸಿನ ದುಃಖವ್ಯಾಗಿ ಮತ್ತು ರವನ್ನು ಬೇಕೆಂಬಬಾರದೆಂತಲೂ, ಅಶ್ವತಾಫು
ಮನು ಮಹಾವೀರನು, ಪೂಜ್ಯನು ಎಂತಲೂ ಹೇಳುವನು. ತನ್ನ ದೇವರು ರುದ್ರನೇ
ಕೈಬಿಟ್ಟವನಲ್ಲಿ ನಿನಗೇಕೆ ಇಪ್ಪು ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದು ಭಿಮನು ಆಶ್ವೇಸಿಸಲು,—ರುದ್ರ
ಹೃದಯವನ್ನು ನಾವೇನು ಬಲ್ಲಿತ್ತು, ಕಲ್ಲಿನವನ್ನು ಕಳಿದು ಪರಿಶುದ್ಧಿತ್ವನ್ನು ಸಳಿದು
ಕೊಂಡನೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ನಿಶ್ಚಯದಂತೆ ನಡೆಸು; ನನಗೆ
ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಿಮನು ಹೊರಟುಹೋಗುವನು. ಕೃಷ್ಣನು
ಅಶ್ವತಾಫುವನ ಮಗನನ್ನು ಹರಸುವನು.

೧೦

ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುವ ದೇಹವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವರು. ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ,
ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ಹೋರಿ ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಅಶ್ವತಾಫುಮಸಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಸಾಧನವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿ, ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಏಕಲಘನ್ನೂ ಮೇಳದವರೂ ಹರಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಭರತವಾಚ್

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್

ಎಂಬ ರುದ್ರ ನಾಟಕಂ

[ಗ್ರೀಕ್ ಮಹಾಕವಿ ಸಾಹೋಕ್ಕ್ಲಿಸಿನ “ಪಿಜಾಕ್ಸ್” ಎಂಬ ರುದ್ರ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಮಹಾಭಾರತದ ಸೌಪ್ರಿಕಪದ್ಯದ ಚಢಿಯನ್ನು ಅದರೊಡನೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ಯೋತಿಣಿ ತಾಯಿ ಭಾಗವಿ ಪರಶುರಾಮನ ತಂಗಿಯೆಂದೂ, ದ್ಯೋತಿಣಿ ತಾಯಿ ಮರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಬನವಾಸಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಕೌರವನಾನಾಥನಕ್ಕೆ ಹೊಗಿ ಸೇರಿದರೆಂದೂ, ಇದೇ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಏಕಲಘನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ದೆಂಬಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಬೇಡರ ಸ್ವೇಷ್ಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗಿ ಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಾದಿದನೆಂದೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಬೇಡರೇ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೇಳದವರು.

—ಶ್ರೀ]

ಪಾ ತ್ರಂಗೆ ಇಂ

ರುದ್ರನ್

ಕೃಷ್ಣನ್

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್

ಭಾಗವಿ

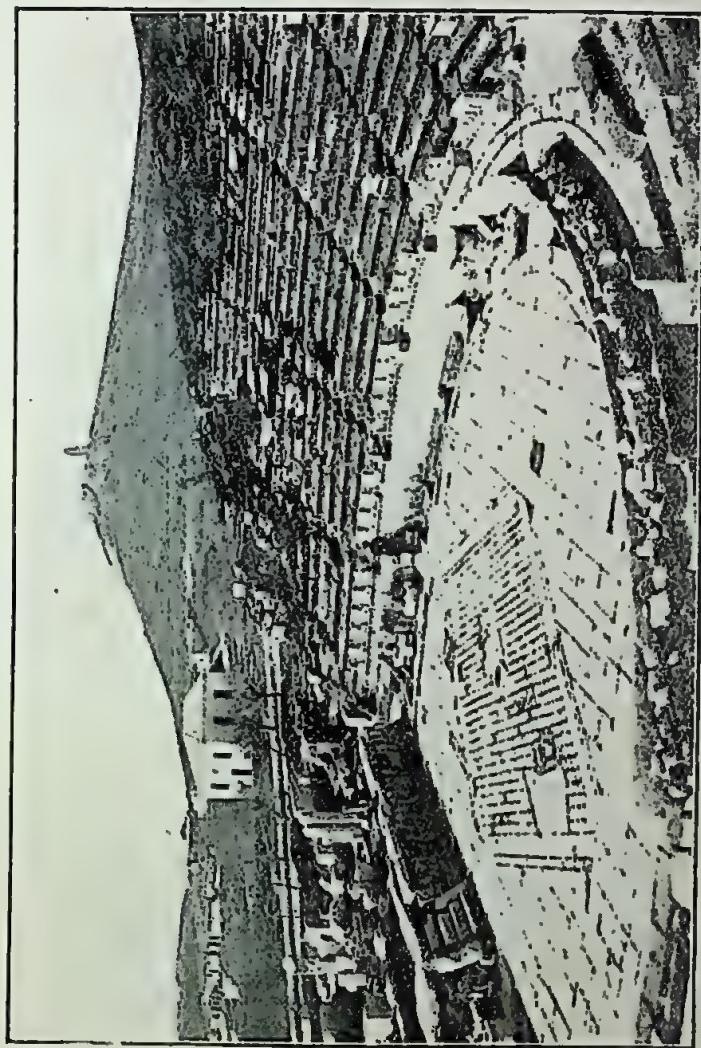
ರುದ್ರಕ್ತಿ

ದೂತನ್

ವಕಲವ್ಯನ್

ಭೀಮನ್

ಕನ್ನಡದ ದೀಡರ ಮೇಳಂ

ବ୍ୟାକ୍ରମଳେ ପ୍ରାଚୀ ଅନୁଯାୟୀ

ಅಶ್ವ ತ್ರಾಮನ್

[ಕುರುಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಬೀಳ ಮುಂದೆ
ರುದ್ರನ್, ಪಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಶ್ವಾಸನ್]
ರುದ್ರನ್

ವಾಸುದೇವ!

ಶ್ವಾಸನ್
ಧರ್ಗವನ್ !
ರುದ್ರನ್

ವಾಗಿಂ ನೀನ್, ನೋಟಪ್ಪಿನ್,
ಅಣಗುಲಿಗಳನ್ ಮುಣ್ಡಿವ ನೋಂಪಿಯನ್ ನೋಂತಿರ್ಪೆ.
ಈಗಳ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಇರ್ದು ಕಡೆವೀಡೆಯ್ಲು,
ಪ್ರಾನಪಟ್ಟಿಗಳನ್ ಅಳಿದು, ಇಣಿಕಿಳಿಕೆ, ಒಳಗಿರ್ದನ್
ಇಲ್ಲವೆಂದಾರಯ್ದೇನ್ ಮಾಟಪ್ಪಿ? ಕಂಪುವಿಡಿ
ದಿಂತು ಬಕ್ಕಂ ಬಿಡದ ಬೀಂಬಿನಾಯ್ | ಎನಗಡ್ಡಾಪು
ಕಾರ್ಯಮನ್. ನೀನ್ ಪ್ರಿಯನ್ ನಮಗೆ.

ಶ್ವಾಸನ್
ಎನ್ನೊಂದೆಯ,

ಅವುರರೊಳ್ಳು ನನಗೆ ಪರಮಪ್ರೇರಿ, ಓ ರುದ್ರ,
ನಿನಾಂ ಶ್ವಾಮ್ ಎನ್ನು ಸಿರ್ ; ಒಯಭೇರಿ ನಿನ್ನ ದನಿ.
ನಿನ್ನೊಳ್ಳು ಆಲೋಚಿಸದೆ ನಾನ್ ಶ್ಲೋಡಿದುದುವ್ಯಾ ಉಂಟೀ?
ಆಲಪ್ಪದು.—ಈ ಇರುಳ್ಳ ನಡೆದುದೊಂದುತ್ತಂ.
ಪಟ್ಟಿ ಪಡೆ ಪಟ್ಟಿಯ್ತೆ ಪ್ರೇಯ್ಯತ್ತು. ಪಾಯ್ಯತ್ತು
ಭೂತಮೆಂಬರ್ ಕೆಲರ್ ; ಮತ್ತು ರದ ಕೂರವನೆ
ಪ್ರೇತಮೆಂಬರ್ ಕೆಲರ್. ಪಲಪಲವ್ ಕಳವಂ.
ಆರುವ್ಯಾ ಇಂತೆಂಬಡಿಯರ್, ಇದಱ ಶಕಮನ್ ಪಿಹಿಯೆ

ಅಕ್ಷತಾಮನ

ಬೆದಕುತಿರೆ, ಕಾಪಿನಾಳ್ ಒರ್ಪನ್ ಎನ್ನನ್ ಕೂಗಿ,
ನಡುಸಡುಗುತ್ತವು ! ಭೈರವರೂಪಂ !—ಆ ದೇಸೆಯೇ !
ರಕ್ತಭಿಷೇಕಂ ! ಅಕ್ಷತಾಮನನ್ ಪ್ರೇಲ್ಯಂ,
ಅದೊ ಪರಿಗುಂ ಎಂದನ್. ಒಡನೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದೆನ್.
ಒರ್ಪು ಕಾಣುದು ಪಟ್ಟಿ, ಒರ್ಪು ಕಾಣಿದು. ಪರ್ಪು,
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವ್ ಅಯ್ಯು; ಜಯವ್ ಅಯ್ಯು ಇನ್ನೆ ನಗಿ.
ನೇರವೋ ಈ ಬೇಂಟಿ?

ರುದ್ರನ್

ನೇರಂ. ಅತನದೆ
ಈ ಕೆಲಸವ್; ಒಳಗ್ರಹನ್.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಎಕೆ ಕಯ್ಯಿಪ್ಪನೋ
ಇಂತಪ್ಪ ಫೋರದೊಳ್ಳಾ !

ರುದ್ರನ್

ಕೌರ್ಧಾತ್ಮವರವಶನ್ !

ತನ್ನ ನಾಳ್ಳನ ಕೊಲೆಯ ಮಾಸಭಂಗಕೆ ಮುಳಿದು
ಪಾಂಡವಧ್ವಂಸಮನ್ ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೆಸಿಂದು
ಸಾಜಿದನ್, ಕೈಮುಖ್ಯಿ, ಪ್ರಯತ್ನಮಾಪುನಿಯೊಳ್ಳಾ.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಒಟ್ಟಿರ್ದ ವೀರರನ್ ಕೊಲ್ಪುದೇನ್ ? ಅದಱ್ಟಿಳಂ
ಪಶುಗಳನ್ ? ಪೆಂಡಿರನ್ ? ಮಂಕೃತನ್ ?

○ ರುದ್ರನ್

ಇಉದಿಉದು

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರನ್ ಕೊಂಡನೆಂಬಿದೇ ಅವನೆಣಿಕೆ.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಆ ರೌದ್ರವಿಡ್ಗಿನ್ ಅದೆಂತು ನಾವ್ಯ ಬದ್ರಿಕಿದೆವ್?
ಅಥ ತಡೆಂರ್ ಆ ಕೊಲೆಯ ಕಯ್ಯನ್ ?

೨೦

೨೦

ರುದ್ರಾ

ಕೇಳ, ಪೀಠಿತ್ವನ್.

ನೇಸಱೆಂದೆನಾ ಕೌರವನ್ ಮುಟುಗೆ, ನಿಡುಪ್ರೊಟ್ಯೂ ಪಕ್ಕದೊಳ್ಳ ಕುಳ್ಳ,
ದುಃಖದೊಟ್ಯೂನ್ ನುಂಗಿ, ಕಟ್ಟೊಲ್ಲೈಯಾಕ್ಕಂಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿನ್ ಕಡೆಗೆ
ಕಣ್ಣಜ್ಞಿ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪಶ್ಚಾದಿದು, ತನ್ನ ಬೀಳನ್ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯು, ಕೆಳದುರ್,
ಬಿಲ್ಲನ್ ಒರ್ವಡ ಬಿಸುಂಟ್, ಒಟ್ಟಿಯಿಂದಮ್ ಇಬ್ಬಾಯ ಖಡ್ಗಮನ್ ಪಿರಿದು,
ನಿಹಿಂಧ್ಯೇಷಿದಿನ್ ಪರಿದು, ನಿತ್ಯೋಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಳಿಯದೊಳಿಗೆ ನೆಗೆದನ್.
ಕಾಳಿಸಿದೆನ್ ಆಗ್ರಾ ಆನ್. ಪ್ರಿಯವೀರ, ದಾಣಿಯೇನ್? ವರವಾಪುದೀವೆನ್?
ಪಾಂಜವರ ಲೋಕಕೇಸ್ನಿನ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯವೆಂದನ್.—ಕೇಲರ್ ಉಟ್ಟಿದು, ಎದೆನ್.
ನೋಡುತ್ತರು, ನೋಡುತ್ತರು, ಎಲ್ಲ ರುದ್ರ, ದಳರದೊಳ್ಳ ನೋಡುತ್ತರು, ಏರ್ಯಂ ಇಂ
ಮಾನುಷಮ್ ಅದೆಂತರ್ಪೂಮೆಂಬುದನ್! —ಮದಿಸ ತಾನ್ ನಕ್ಕೆನ್; ಆನ್ ನಕ್ಕೆನ್.
ಮಾಯಮನ್ ಬೀಸಿದೆನ್. ಮರುಕೆಳ್ಳಂಡನೆನ್ ಮಾಡಿ, ಕಣ್ಣಮುನುಕ್, ತಿರಿಪಿ
ನಿಮ್ಮ ನಡುಪೀಡಿನ್, ಪ್ರೊಟ್ಯೂನ್ ಮಂದಿ ಇರ್ದೆದೆಗೆಳಿಂ ಬಿಟ್ಟಿನ್.
ಆಹ, ಏನ್ ಅಥರ್ವಂ! ಆಹ, ಏನ್ ಬೀಳುಾಂಬಂ! ಏನ್ ಕೊಲ್ಪು ಗರ್ವಂ!
ಮೇಲ್ವಿಯ್ಯು ತುಱುಗಳನ್ ತಟ್ಯಾದನ್. ಎಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಪೆಣ್ಣಳನ್ ಪ್ರೋಟ್ಯುನ್.
ದಾದಿಬಟ್ಟಿ ಪಸುಳಿಯನ್ ಭಾಳಾಮೊನೆಗಿ ಜುಚ್ಚಿದನ್, ಬಿಂಚಿದನ್, ಕೊಯ್ಯನ್.
ಗೂಡಾರಮನ್ ಕಿಟ್ಟಿನ್, ಕಾಳಾಪ್ರೋನೆವ ಕಲಿಗಳನ್ ಮೂಡಲಿಸ ಪ್ರೋತ್ಸುನ್.
ನಾನ್ ಅವನ ಬಟ್ಟಿ ಇದುರ್, ಮರುಕ್ಕೆ ಧೂಪಂದೊಳಿಯತ್ತಾ ಮನಃಕೊಳ್ಳೀಭಂ
ತೆರೆಪಸಗೆ ಉಂಡಿದೆನ್—ಆಹ, ಧೃಷ್ಟಿದ್ವಾಮ್ಯ, ಗುರುವನ್ ಇಂತಲ್ಲೆ
ಕೊಳೆದು ಪ್ರಣಂಗೊಂಡೆ! ಎಂದೆಂದು ಕುದುರೆಯನ್ ಕೊರಲ್ಲಾಂಕಿ ಕೊಳೆಜಿದನ್. ಇಂ
ಆನೆಯೆಂದನ್ ತಟ್ಟಿ, ಭೀಮಸೇನನೆಗೆತ್ತು, ರಾಕ್ಷಸಾ, ದೃತಾಃ
ಕೌರವೀಂದ್ರನ್, ಬಿಟ್ಟಿ ಜಕ್ಕುವತ್ತಿಯ ಮುಡಿಯ್ಯನ್ ಒದೆದ ಕಾಲ್ ಎಲ್ಲಿ?
ಎಲ್ಲಿ ತೋಣಿಂದದಱಿ ಕಾಲ್ ಮುಟುದು, ಬಲ್ಲೊಣನ್ ಒದೆದೊದೆದು, ಬಿಸುಂಟ್
ಬಾ, ಕೃಷ್ಣ, ಯುಧ್ಯಮನ್ ಪ್ರೋತ್ಸಿದ ಮಾಯಾವಿ, ಘಲಮನ್ ಉಣಾ, ಬಾರ,
ನೀನ್ ಪಿರಿಯ ಬಿದಿನನ್, ಎನುತೆ ಬೀಡಿಂಗಂಯ್ಯ ಹಿಂಸಸುತ್ತಿರ್ಪನ್.
ಸುತ್ತಲುಂ ಬೀರರೆಂದಪ್ಪಿತಂದುನ್ ಪರುಗಳ್ ಇಲ್ಲಾದು ಕಡೆದಿರ್ಪಂ.

ನೇರೆಡು, ಆ ನೇರೆಟಮನ್. ಬೆದಜಿರು. ತೇರೆಜಿವೆನ್ ಪೆಚ್ಚಿದಾ ಶುಷ್ಕನ್—
ಇಹೊ, ಅಶ್ವತಾಫು, ಸೆಪಿಗಳನ್ ಹೀಡಿಸುವುದಂತಿರ್ಮೆ, ಬಾರ!
ಬಾರ, ದೀರರ ಬೀರ, ದೃವಮನ್ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ರುದ್ರಾವಶಾರ! ೧೦

ಕೃಷ್ಣನ್

ಎನ್ ಮಾಟಪ್ಪಿ, ಓ ರುದ್ರ, ಕರೆಯದಿರ್, ಕರೆಯದಿರ್.
ರುದ್ರನ್

ಎನಯ್ಯಿ, ಹೇಡಿತನಂ, ಅಂಜದಿರ್.

ಕೃಷ್ಣನ್

ನಿನಾಂತ್ರಿ, ಬೀಡ, ಬೇಡೊಳಗಿರ್ಮೆ.

ರುದ್ರನ್

ಎನ್ ಭಯಂ? ಮಹ್ಯಾನ್ ಅವನ್ ಈಗಂಂ.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಮಹ್ಯಾನೇ—ಆದೊದೆನಗರಿಯ ಪಗಿ.

ರುದ್ರನ್

ನಗೆ ಇನಿದು—ಪಗಿಗಳನ್ ನಗುವ ನಗಿ.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಬೀಡ ಎನಗಾ ನಲಿವು. ಒಳಗಿರ್ಮೆ.

ರುದ್ರನ್

ಅಱ್ಳಾವು ಮರುಖಾದಂಗಿ ಬೆದಜಪ್ಪಿಯೋ?

ಕೃಷ್ಣನ್

ಅಱ್ಳಾವು ತಿಳಿದೆಯುರ್ಮೆ, ಬೆದಜಿನ್.

ರುದ್ರನ್

ನೀನ್ ಇರ್ಪುದನ್ ಬಂದು ಕಾಣನ್.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಅದೆಂತಕ್ಕುಂ? ಅವನ ಕಣಾ ಕುರುಡೆ?

ರುದ್ರನ್

ಕಟ್ಟಿಲಪೆನ್ ಆನ್ ಕಾಣಿ ಕಣಿನ್.

ಅಶ್ವತಾಮನ

3

ಕೃಷ್ಣನ

ಬಗಯೆ ದೇವತೆ ಆಪುದಾಗದೋ !

ರುದ್ರನ

ಅಲುಗದೆಯೆ ನೈಎಡುತರು, ಅರುಗಾಗಿ.

ಕೃಷ್ಣನ

ನಿನಾಂಜ್ಞಿ.—ಇನ್ ಇರೆನೆ ದೂರದೋಽ !

ರುದ್ರನ

ಒಹೊ, ಅಶ್ವತಾಮ ! ಮತ್ತೊರ್ನು ಬರವೇಟ್ಯಿನ !

ಇಂದಿದೇನ್ ಇನಿತೆಂದು ಏತ್ತನೋಽ ಅನಾದರಂ ?

[ಅಶ್ವತಾಮನ ಚಮ್ಮೆ ಪಿಗಿದಿದು]

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎನ್ನ ದೇವತೆ, ಗೀಲವು ! ಗೀಲವು ಗೀಲವೋ ರುದ್ರ !

ಸಯ್ಯಾ ನೀನ್ ಬಂದುದು, ಕೃಪಾಕರಾ ! ಈ ಜಯಕೆ

ಸೇವಿಪನ್ ನಿನ್ನ ಕೊರಲೆಽಽ ಪ್ರೇನ್ ತಲೆಗಳನ್ .

೪೦

ರುದ್ರನ

ನಿಖ್ಯಾದಿ. ಅದಂತಿರ್ಣು. ಉಳಿದೆಯ—ಪೇಟಿಸಿಗಿ—

ಪಾಂಡರ ದಣಿದ ಬಿಸುನೆತ್ತಿರಿನ ವಿದ್ಗಮನ್ ?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎನ್ನ ದಾ ಅಗ್ನಿಂಳಿಕೆ, ವಿಕಿಲಮೆಂದವೆನ್ !

ರುದ್ರನ

ಬಗೆ ತಣೆಯ ಪ್ರಾಯ್ಯೆಂದೋ ಭೀಮಪಾಧಿಕರಣಾ ?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಇನ್ನ ಪರ ಕಣಕರ ಅಶ್ವತಾಮನ ಎಂಬೊನನ್ .

ರುದ್ರನ

ಇರ್ಮುಂ ಸತ್ತರ !

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಸತ್ತರ. ಇನ್ ಪುಟ್ಟರ. ತಣಿ, ಕಾರವ !

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ರುದ್ರನ್

ನಲ್ಲದು. ಆ ಪಾಂಡವರ್ ಪಾರಾಮೇಂದರ್ ನೇ
ಅವನ ಗತಿ ಏನಾಯ್ತು? ಕಯ್ ಸುಕ್ಕಿ ಕೊಂಡನೋ?

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ಏನಾದನ್ ಆ ಗುಕ್ಕಿನಿಂ ಎಂದು ಕೇಳಿಯಾ?

ರುದ್ರನ್

ಅಪ್ಪುದಾ ಕೃಷ್ಣನ್, ನಿಮಗೆಲ್ಲವೂ ಇಟ್ಟಿವ ಮುಖ್.

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ಆಹ, ಒಳಗಿರ್ಣಾ! ಸವಿಯ ಸೆಜ್ಜಿ, ಸವಿಯ ಸೆಜ್ಜಿ ಎನಗೆ.
ಅವನನ್ ಈಗಳಿ ಕೊಲ್ಲಿನ್, ಎನ್ನ ದೇರೆ!

ರುದ್ರನ್

ಎನ್ ಮಾತಿಪ್ಪಿ? ಏನ್ ಮಾತಿಪ್ಪಿ?
ಮೊದಲ್ ಅವನಿನ್ ಏನಾಗವೇಟಿಯ್ ಮೋ? ಏನ್ ಭೂಲಮೋ?

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ಎನ್ನ ಗೊಡಾರದಾ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು—

ರುದ್ರನ್

ಬಿಗಿದು—

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ಈ ಜಮ್ಮುಟಿಗೆ ಸುಲಿದು, ಬೀನ್ ಪಸುರ್ಗಟ್ಟಿ—

ರುದ್ರನ್

ಪಾಪ, ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವೋನ್ ಪೆಣ್ಣರೋ!

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ಅಡಿಪೆನ್, ಅಡಿಪೆನ್. ನೀರ್ ಕೇಳಿ, ಪ್ರೌಢ್ ಪ್ರೌಢ್, ಪಾಡಿಪೆನ್.

ರುದ್ರನ್

ಬೀಡ್, ಹಿಂಸಬೀಡ್, ಆ ಬಡವ್ ಗೋಪನನ್.

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ

ಮತ್ತೇನೇ ಕೇಳಾ, ರುದ್ರ, ಕೊಟ್ಟಪೆನ್. ಇದೊಂದಿಲ್ಲಂ!

ಇಂತ ಸಾಯಲ್ ವೇಟಿಪ್ಪಂ ಆ ತಂತ್ರಿ.

ರುದ್ರನ್

ಆಯಾತಯ್ಯು:

೧೦೦

ನಿನ್ನಿಜ್ಞಗೈನ್ನಿಜ್ಞಯೇನಾ? ನಲಿ, ಪ್ರೋಯ್ಯಂ ನಲಿ.

ನಿನ್ನ ಕರ್ಯ ತಡೆವರ್ ಆರ್ ಇಪರ್? ಪ್ರೋಗ್ಗಂ, ನಲಿ.

ಅಕ್ಷರಾಮನ್

ನಲಿವೆನ್, ಇದೊ, ಪ್ರೋವೆನ್—ಬಂದನ್ ಎರೆವೆನ್, ರುದ್ರ,

ಇಂದಿನವೋಲ್ ಏಗಳುಂ ಕಯಿಪ್ಪಡದೆ ಕಾಪಾಡು. [ಪ್ರೋವೆನ್]

ರುದ್ರನ್

ಏನ್ ಪಿರಿದು, ನೋಡಿದೆಯ, ದೃವಬಲಂ, ಎಲೆ ಕೃಷ್ಣ.

ಆರಿದ್ದರ್ ಈತನಿನ್ ಜಾಳಿಸಿಯುಂ ಶೂರನುಂ?

ಬ್ಲಾಯ್ ಆರಾಸುಮನ್?

ಕೃಷ್ಣನ್

ನಾನ್ ಕಾಣೆನ್ ಆರುಮನ್.

ಅವನ ಗತಿಯನ್ ಕಂಡು, ಎನ್ನ ಪಗೆಯಾದೊಡಂ,

ಎಧಿವಶದೆ ಕಾಲ್ ಕೊಡರ್ನ್ ಬಿಟ್ಟಂಗೆ ಮಜುಗುವನ್.

ಇಂದವನ್, ನಾಳೆ ನಾನ್. ಏನ್ ಹಾಡೊ ಆಳ್ ಭಾಟ್! [೧೦೧]

ಬೀಸುವ ಬಯಲ್ ಗಾಳಿ, ಪರಿದಂಗುವ ನೆಟ್ಲಾ!

ರುದ್ರನ್

ಇಂತಪ್ಪ ನೋಟಂಗಕ್ಕನ್ ನೋಡಿ, ದೃವದೊಳ್ಳ

ಸೊರ್ಪುಸುಡಿ ನುಡಿಯದಿರ್; ಕೊಬದಿರ್, ನಿನಗೊರ್ಕೈ

ಸಿರಿಯೆನಿತು, ಬಲಮೆನಿತು, ಕಯ್ಯನಿತು ನಡೆದೊಡಂ!

ಬಂದು ಪಗಲ್ ಎತ್ತುವೆಡು, ಬಂದು ಪಗಲ್ ಉರುಳೆಡು

ವೊಸುವಮನ್ ಎಲ್ಲಮನ್. ಎತ್ತಿಯಜ್ಞಾದು ನೆಗಟ್ಟಿಗೆ

ದೇವಕ್ಕಳ್ ಒಸೆದವರ್—ಮುಜ್ಞಾದವರ್ ಮಿಕ್ಕಾರನ್. [ಪ್ರೋವರ್]

ಮುಳ್ಳಂ

ಂ

ದೊರ್ಕಣಪುತ್ರ, ರುದ್ರಮಿತ್ರ,
ನಿನ್ನ ಪೇಸರೆ ಪಟ್ಟಾ ಇದೇನಾ? ೧೩೦
 ಕೃಷ್ಣನಾ ಆಡೆ, ಕೂಡೆ, ಪಡೆಯಿ
ಕೂಗುತಿರ್ಪ ಕೂಗಿದೇನಾ?
ಇರುಳೊಳ್ಳಾ ಎಟ್ಟಾ, ಮೇಲೆ ಚಿಟ್ಟಾ,
ಮೇಯ್ ಮುಱಿತರನಾ ಇಟ್ಟಾದೆಯಾ?
ಪಕುವಿದೆನ್ನುದೆ, ಪಸುಳೆಯೆನ್ನುದೆ,
ಬಾಳ್ ಮನುಗಿಸಿ ತಟ್ಟಾದೆಯಾ?
ಕೆಟ್ಟಾ ಬಾಯ್ಲ್ ಅಲಿವರ್ ಇಂತು,
ನಿನ್ನ ನಾಗ್ಗೀ ಸಲಿವರೇ!
ತೆಂಕಣಾಡ ಕೌರ್ಯಮಿದೆಂ
ದೆಮ್ಮೆ ಪೇಸರ್ ಸುಲಿವರೇ!
ದೊರ್ಕಣಪುತ್ರ, ರುದ್ರಮಿತ್ರ,
ನಿನಗೆ ಕುಭಮೆ ಸಲಿವೆನಾ ಆನಾ. ೧೩೧
 ಚೆದಜುಗೆಣ್ಣಾ ಬೆಳುವಂತೆ -
ನಿನ್ನ ಉಲ್ಲಿಟ್ಟಿನಾನಾ.
ಪಿರಿಯನಾಗು, ಕೆಱ್ಯಾಯವೆಲ್ಲ
ಕಟುಬಿ ಕೆಸಟಿನಾ ಇಡುಗುಮೇ!
ಮೇಲ್ಯೆಯವನೊಳ್ಳಾ ಎಷ್ಟ್ ಕೋಲೊ
ತಪ್ಪದೆ ಗುಟ್ಟಾ ಸಂಡಂಗುಮೇ!
ಎಟ್ ಗುರುವೆ, ಸೂರ್ಯನೊಡನೆ,
ನಮ್ಮ ಬಾಟ ಸೂರ್ಯನೇ,
ಕೆವಡ ಪಟ್ಟಾಯ ಪಿರಿಯ ಮಂಬ
ಸುರಿದು ಚೆದಲ್ಲಾ ಸಾರ್ಯನೇ! ೧೩೨

ಉ
ಅರ್ಥಾತ್ ೧

ಕೃಷ್ಣನೇನ್ ಪುಸಿವನೇ, ನಾನ್ ಪೇಟಿಲಾಉನ್‌ |
ಸಂಬದಿರಲಾಉನೇ, ಸಂಬಳ್ಯಮಾಉನ್‌ |

ಏನ್ ಭಯಂಕರಮಾಯೈತ್ತು ಇರುಳಿಳಿಗೆ ಕಾಣ್‌ |
ಎನ್ನೊದೆಯನ್ನ್ ಮುಳಿದು ರುದ್ರನೇ ಪ್ರೋಪ್ತ್ಯನ್ನೋ |
ಗೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಜಾತ್ರೆಯನ್ ಬಂದುದಿಲ್ಲಂದು ?
ತನಗೆ ಮುಡಿವನ್ ಕಬ್ಬಿ ತಂದುದಿಲ್ಲಂದು ?
ಮೊದಲ ಬೇಂಟಿಯೆ ತನಗೆ ಸಂದುದಿಲ್ಲಂದು
ಕಾಟ ಕಬ್ಬಿ ಶಬರಕಂಕರನ್ ಎತ್ತುಲ್ ಉಯ್ಯನ್ನೋ ?
ಮೊನೆಯೋ ನೆರಂ ಬಂದು, ಧಿಕ್ಕರಿಸೆ, ಬಯ್ಯನ್ನೋ |
ಅಲ್ಲಾವು ಮರುಖಾಗಿಂದು ಬೀರನ್, ಕುಮಾರನ್ ?
ಏನ್ ಬುದ್ಧಿಮೇಳನಮೋ, ಇರುಳಿಳಿಗೆ ಕಾಣ್‌ |
ಶಿವನ್ ಉಗ್ರನಾಡುದೇನ್, ಕಾಣ್‌ |

೮೩೦

ಅರ್ಥಾತ್ ೨

ಇಲ್ಲದಿರೆ, ಎಂತಕ್ಕುಮೋ ಈ ಪೋಲ್ಲಗಿಯ್ಯೆ ?
ಎಲ್ಲರುಂ ಕೂಗುವೇ ನಾಶ್ವಿಟ್ಟು ಗಿಯ್ಯೆ ?
ಎನ್ನೊದೆಯು, ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ತಪ್ಪಿ ಪೋಗಯ್ |
ಎನ್ನೊದೆಯು, ತಜ್ಞಸಂದು ತುಜುಗಳನ್ ಕೂಲ್ಪಿಯಾ ?
ಮುಂಗುಸಿರ್ದಿಕ್ಕನ್ ತಜುಬಿ, ಮಂಬಿಗಳನ್ ಇಡಿದು,
ಅರೆಬಿರಿದ ಪೋನ ಎಸಟ್ಟಿಂ ಮಕ್ಕಿಕ್ಕನ್ ಬಡಿದು,
ಬಾಯಿಪ್ಪುಮ್ಮೆ ಬೀಡುವಾ ಹೊಕ್ಕನ್ ಕಡಿದು,
ಕಲಿಗಳಿಳಿ ಕಲಿ ಎಂದು ನೀನ್ ಇಂತು ನಿಲ್ಪಿಯಾ ?
ಮೇರಣ ಒರ್ನೆ, ದೇವತೆಗಳೇ ಕಲ್ಪಿಪೆ, ಗೆಲ್ಪಿಯಾ
ಕಕ್ಕನ್ ಉಳಿಸುವ ವೋಹನದ ಕಣ್ಣ ಪೆಣ್ಣನ್ ?
ಇಲ್ಲದಿರೆ, ನೀನ್ ಇರುಳ್ ನಿಜುದಪ್ಪಿ ಪೋಗಯ್ :
ಫ್ರೇರೆಕ್ಕಮನ್ ಮನ್ ಎಸಗೆ ಪೋಗಯ್ .

೮೩೦

३

ಏಲ, ಏಟ, ಓ ಅಶ್ವತಾಫಮನ್,
ಮುನ್ನೀರೆಲರಾ ನಾಡಿನ ಪ್ರೇಮಾ,
ಬೇದಿವರಿಪ್ರದೇ ಬೇಡಿನೊಳ್ಳ ಎತ್ತಂ,
ತನ್ನಿಜ್ಞ ಯೋಳೇ ತಾನ್ ಬಗೆದತ್ತಂ,
ಕೃಷ್ಣನ ಸುಡಿ; ಅದು ಪುಸಯೆನಿಸೇಟ್ಯಾ.
ಎಮುಗೆಂಂದಭಯದ ಸುಡಿಯನ್ ಪೇಟ್ಯಾ. ೮೧೦
ರುದ್ರಭಕ್ತನೇ, ಅರ್ಜುಪೂಜ್ಯನೇ,
ವೆಣಗದೊಱಡಿದೇನ್, ಬಾರಾ, ಬಾರಾ.
ಪಟ್ಟಾಯ ಬೆಂಕೆಯೊಳ್ಳ ಬೆಂದೆನ್, ನೊಂದೆನ್,
ಅಟಲ್ಲಿ ತಣ್ಣನ್ ತಾರಾ, ತಾರಾ.
ತಪ್ಪಿರೆ, ಶಿವನಾ ಕ್ಷಮೆಯನ್ ಸೇರಾ.
ಒಪ್ಪಿರೆ, ಶಿವನೇ ಪೈರೆವನ್, ವಾರಾ.

[ಬೇಡಿನ ಭಾಗ್ಯವಿ]

ಭಾಗ್ಯವಿ

ನೀಕೆಳ್ಳಿಇ ಎಂಧ್ಯದ ತೆಂಕಣ ನಾಡರ್,
ಅಶ್ವತಾಫಮನ್ ಕೆಳೆಯರ್, ಬೇಡರ್,
ಕುರಿರಮ್ ಎಮ್ಮು ವಿಧಿ ಈ ಕುರುಧರೆಯೊಳ್ಳ! ೮೧೧
ಅತ್ಯಂ ಪುದಿದಿರೆ ತಮದೊಳ್ಳ, ಜೊಲ್ಲನ್
ಎಂತಪ್ಪೆಡಗ್ರಿಮ್ ಒಪ್ಪನೆ ಸಾಲ್ಲನ್,
ಕಂದನ್, ಪೈಯೂಪ್ಪಕೊರ್ಕದ ತರೆಯೊಳ್ಳ.

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಎನದು ಕೊಟಿದುದು ತೊಟ್ಟನೆ ಇರುಳೊಳ್ಳ
ನಿನ್ನೆಯ ಭಾಗ್ಯದ ಬಳವಿಯ ತಿರುಳೊಳ್ಳ?
ಭಾಗ್ಯವಕುಲದಾ ರತ್ನಮೆ, ಸಲ್ಲಯ್,
ದೊರೇಣನ ತಾಯೇ, ಅಳ್ಳಾಯದಳಲ್ಲಯ್,
ಅಶ್ವತಾಫಮನ್ ಬಗೆಯನ್ ಬಲ್ಲಯ್.

ಅಱ್ಣಪು ಎನುಗೆದನ್. ದಿಟ್ಟಮನ್ ಕೇಕ್ಕಿನ್.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಆಡಬಾರದುದನ್ ಎಂತಾಡುವೆನೋ!

೮೯೦

ಸುರಿವೆನ್ ಕಿವಿಯೊಳಗೆರಿಯನ್ ಅದೆಂತೋ!

ಇರುಳ್ಳ ಉನ್ನತ್ತನ್, ಅಕ್ಷತಾಮನ್,

ಕೇತ್ತಿಯನ್ ಒರ್ನೈಯೆ ಕೊರಲನ್ ಮುಜ್ಜಿದನ್.

ನೆತ್ತರ್! ನೆತ್ತರ್! ಕಟ್ಟಿಕರ ಕಡಿತಂ!

ಅವನೆಯೆ ಕಯ್ಯೊಳ್ಳ ಪಕುಗಳ ಯಜ್ಞಂ!

ಮೇಳಂ

ವನ್ ಹೇಟ್ತಿ ಹೇಟ್ತಿ ನೀನ್, ಮುತ್ತಬ್ಬಿ, ಫೈರಂ!

ಕಾಟಿನ್ ಚಿನ್ನನ್ನೆ ನಂದು, ಮುಳ್ಳಿ ದುದು, ಕೂರಂ!

ದಿಟ್ಟಮಾಯ್ತ್ತ, ದಿಟ್ಟಮಾಯ್ತ್ತ, ವಾಂಡವರ ಜೂಗು!

ಅಕ್ಷತ್ತಾರ್, ಅಕ್ಷತ್ತಾರ್, ಇನ್ನಾಗುವಾಗು!

ಸೇನೆಯಿದರೊಳ್ಳ ನೀಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರೇ ಇಂದು,

೯೦೦

ತೇಜಮನ್ ಕಿದಿಸಿ, ಭೀಮಾಜುರ್ನರ್ ಬಂದು,

ಸಮ್ಮ ಚೀಡೊಳ್ಳ ಸುಸುಳ್ಳಿ ನಿಹ್ಯೆ ಚಿಗಿದಂದು

ತುಜುಗಳನ್, ಕಾವಲರನ್ ಇಲ್ಲದೊನ್ ಇವನೆಂದು!

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಅತ್ತಣಿನೋ, ಅತ್ತಣಿನೋ,

ಮಂದೆಯೊಡನೆ ಬಂದುದವನ್! —

ಕರುಳಿಜ್ಞಾದುಂ, ಗೋಣ್ ಮುಜ್ಜಾದುಂ,

ನೆತ್ತರ ತೊಳೆ ಮಂದನವನ್;

ಚಿಗಿಸಿ, ಗೊಳಿಯನ್ ಬಂದನ್

ನಾಲಗೆಯನ್ ಸೀಕ್ಕಾ ಅವನ್;

ಕಂಬಕೆ ಚಿಗಿದೆದೆನೆದೆದು,

೯೧೦

ಕೇಜುವ ಕುಳಿ ಪ್ರೇಯ್ಯಾನ್ ಅವನ್;

ಪ್ರೇಯ್ಯಾದೆಯೆಡಿ, ಬಯ್ಯಾಬಯ್ಯಾ ನಲಿದನ್ ಅವನ್! —

ಮೆಯ್ಯ ಮರುಳ್, ತಾನಲ್ಲನ್, ನಲಿದನ್ ಅವನ್.
ಮೇಳಂ

ಇಲ್ಲಿರದೆ, ಕಳ್ಳನಪೈಲ್ ಆನ್ ಬಿಡಿಪೈಲೆಪೆನ್ !
ತಳ್ಳದ ಮೊಗಂಮುಳ್ಳ ತರೆಮುಟಸಿ ಪೈಲೆಪೆನ್ !
ಎಕಲವ್ಯನ್ ಅದೇಕೆ ಈ ಕಳ್ಕೆ ಬಂದನ್ !
ಎಮ್ಮೆ ನಾಯಕನ್ ಎನ್ನನ್ ಏಕೆಲ್ಲ ತಂದನ್ !
ಕೃಷ್ಣಭೀಮರ್ ಪಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಿದಿರರ್ ಎನ್ನನ್ .
ಕಲ್ಲಿಟ್ಟು ದಟಮೆಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲಿದಿರದೆನ್ನನ್ .
ಈ ಗುರುವೆ, ಪೌರವರ್ ಆರ್ ಎನ್ನನ್, ಅಹ, ಸಿನ್ನನ್ ! ೨೭೦
ಉಗ್ರವಿಧಿ ಎಟಿದಾಡುತ್ತಿರ್ಪದೇ ಸಿನ್ನನ್ .

ಭಾಗ್ರವಿ

ಇಲ್ಲೀಗಳ್, ಇಲ್ಲೀಗಳ್,
ಸಡಿಲ್ ಬಡಿದು ಪ್ರೋಯ್ತು;
ಕಾಮ್ ಇತ್ಯಾಯ ಬಿಜಿಗಾಳಿ
ಮೊದಲುಜುಬು ಸಯ್ತು.
ಅಱ್ಳಾವು ಮಗುಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟ ತ್ತುಂ,
ಪ್ರೇಸೆ ದುಃಖಮಾಯ್ತು.
ಆ ನೋವು ಕೊರಿತ್ತು, ಕಯಾರ್ ನಾಮೆ
ಕೊಂಡೆಸಗಿ ಕಾತ್ತಾರ ನೋಡುವಲ್ಲಿಗಿಯ್ಯು.
ಮೇಳನಾಯಕನ್
ಅವನ್ನಬ್ಬಸಂ ಪಡ್ಲಾಯೆ, ಎಲ್ಲಮೊಳ್ಳತೆ ಅಕ್ಕುಂ. ೨೯೦
ಎಳ್ಳನಿತೆ ಕಳೆದಟಿಲ್.

ಭಾಗ್ರವಿ

ನೀನ್ ಅವ್ಯಾಯ್ ಪಯ್—
ಅಯಲರೆ—ನೀನ್ ನಲಿದು, ಕಳೆಯರನ್ ಕೊರಗಿಪೆಯೋ ?
ಕಳೆಯರುಂ ಕೊರಗುತ್ತರೆ, ನೀನುಮ್ ಒಡನಟಿಲ್ಲಿ ಪಯೋ |

ಅಶ್ವತಾಮನ

೮೬

ಮೇಳಾಯಕನ

ಇರ್ಪರುಂ ಕೊರಗುವುದೆ, ಅನ್ಯಾಯ್ಯ, ಪೆರೊರಗು.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಇಂತನೆಗೆ ಪೆರೊರಗು—ಆ ಪ್ರಜ್ಞ ಪಟ್ಟಾದೊಡಂ.

ಮೇಳಾಯಕನ

ಇಂದಿಂತೆಂಬೆಯೇ! ತಿಳಿಯದೆಸೆಗೇ ಮಾತು.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಆತನ್ ಆ ಕುತ್ತದೊಳ್ಳಾ ಭಾರಂಗೆಳ ಬಹಿತದೊಳ್ಳಿ
ಆಸಂದಮನ್ ಸವಿದನ್—ಅಣ್ಣದಮನ್ ದುಃಖಮೇ
ಆದೊಡಂ. ಈಗಳೊಳ್ಳ, ಬುದ್ಧಿ ಬರೆ, ಜೀತರಿಗಿ
ಅವನ್ ಎಟ್ಟಿ, ವೆಳದಲಂಡೆಯುಂ ಪಿರಿಯ ದುಃಖದೊಳ್ಳ
ಗೆಯ್ಯಾದನ್. ನಾವೇ, ವೆಳದಲಂತೆಯೇ ದುಃಖಿಗಳ್,
ಕುಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರೋಯ್ತರದಾಯ್ತು ದುಃಖಂ!

೨೫೦

ಮೇಳಾಯಕನ

ಒಸ್ಪಿದೆನ್. ದೇವತೆ ಅದಾವುದೊಳೇ ಶಾಡುಗುಂ.

ಇಲ್ಲದೊಡೆ, ಗುಣಮಾಗಿಯುಂ ರೋಗಿಯಂತೆಯೇ

ನರಲ್ಪುನೇ?

ಭಾಗ್ಯವಿ

ನರಲ್ಪುನೆಂಬುದು ನಿಷಂ, ನಂಬು.

ಮೇಳಾಯಕನ

ಎಂತು ವೆಳದಲ್ಲ ಎಜಿತೊಳೇ ಈ ಪಾಟಿಪದ್ರವಂ?

ಅಟ್ಟ ಪ್ರವೆಯ ನಡೆದುದನ್? ನಿನ್ನ ಷಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮುದುಂ.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಪಾಲ್ಗೂಜರ್ ಅಳ್ಳಂದಿರ್! ಎಲ್ಲಮನ್ ಪೇಟ್ಯ್ಯಾನ್.—

ನಲ್ಲಾನಿತೆಯೊಳ್ಳ, ಅಜ್ಞಾತರೆ ಸಂಜೆಯುಗಿ, ಇಬ್ರಾಯ ಬದ್ಗಮನ್ ತುಡುಕಿ

ಗುಣಾಯಲ್ಲದೆತ್ತೊಳೇ ತರಳ್ಯಾಸನ್ ನಾನ್ ತಡೆದು, ಏನಿದೀ ಪ್ರೋಟ್ಯು

೨೫೧

ನಡೆವುದಕ್ಕೆತ್ತಾಮು? ಬಟಾಯಂಟ್ಯಾದೇ, ಶಾಕೆ ಕೊಗೆದೇ, ಬಟಿಲ್ಲ

ಪಡೆಯೆಲ್ಲವೂ ಬಳಗಿರ್ನುಮೇ ಎಂದೀನಾ. ಸೈಯ್ಯುತ್ತ ವಾವಂತಿ ವೆಂರೆದು,
ಹೇಳು ಬಲ್ಲ ಮಾತಿಸೋಽಾ, ಬಾಯ್ ಮುಚ್ಚಿರ್ಲು ಜೆಲ್ಲಪ್ಪ ಹೆನ್ನ್ಯಿಂದು ಗಡಿಯಾ,
ನೊಂಕ ಪ್ರಾಣಮಟ್ಟನಾ. ನಾನ್ ಸುಮ್ಮನಾದೆನಾ. ಏನಾಯೋ ಪ್ರಾಣಗೆ
ನಾನ್ ಅಜ್ಞಾಯೆನಾ. ಒಳಗೆಮ್ಮೆತುಂ ಬಂದನ್ ಆಕಳನ್, ಗೊಳಿಯನ್, ಕುಟ್ಟಿಯನ್,
ತುಱುಗಾವ ನಾಯ್ ಇನ್, ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಲ್ಲಮನ್ನಾ. ಕೊತ್ತಿದನ್ ಅದೊಂದನ್,
ಕೊರ್ಲು ಮುಜ್ಜಿದನ್ ಬಂದನ್, ತಲೆವೋಯ್ ಮ್ನಾ ಬಂದನ್, ತುಯ್ಲುಗೆದನ್ ಬಂದನ್.
ಚಿತ್ರಪಿಂಸೆಯೆ ಆಯ್ಯು ಒರ್ಕುಟ್ಟಿಗೆ! ಆಳಿಂದು ಪ್ರಾಯ್ಯುವವ್ವೂ ಪಶುಗಳ್!
ಕಡೆಗೆ, ಪ್ರಾಣಗಡೆ ಓಡಿ, ಬಣಿಯ ಬಯಲೆಳಳಿಗಾರೊಡನೆಯೋ ಸಗುತ್ತೆ,
ಧೀಮಂಗೆ, ವಾಧ್ಯಂಗೆ, ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ತೀರಿಸಿದ ಮುಯ್ ಇನ್ ಕೇಣ್ಣಿ, ೭೦
ಆಣಕಿಸುತ್ತೆ, ಪ್ರಜ್ಞನಾಗೆ ಸಗುತ್ತಿದುರ್, ಮತ್ತೆ ತಾನ್ ಒಳಗೆನ್ನ್ಯಿ ಬಂದನ್.
ಆಗಳ್ ಅಹ! ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ, ಕಿಣ್ಣಿದು ಕಿಣ್ಣಿದಾಗಿ ಮಂಗಳ್ಯುತ್ತು ಜಾಳ್ ಸಂ!
ಕ್ಕಾ ಸುಣಿದುದೆತ್ತಲುಂ; ಘೋರಕಮ್ಫಂ ಕೊಳುತ್ತೆ, ಕೊಗಿದನ್; ತಲೆಯನ್
ಜಚ್ಚಿದನ್; ಧೊಪ್ಪೆಸುತ್ತ ಕೆಡಿದನ್ ಆ ಕೆಡಿದ ಪೊಬಣಬೆಯೋಳ್; ತಿಣ್ಣಿದನ್
ಬಲ್ಲಿಡಿಯುಗುರ್ಗಳನ್ ಸವಿರ್ಗಳನ್. ಬಂದು ಮಾತಾಡದೆಯೆ ಕುಳ್ತನ್
ಬಲ್ಲಿಪ್ರಾಣಿಯ್ಯು. ಬಿಟ್ಟೆನ್ನ್ಯಿನ್—ಷಂಭಯಮೇ!—ಬೆದಣಿಸುತ್ತೆ, ಪೇಟ್ಯಿ, ಪೇಟ್ಯಿಲಿಗೆ
ಏನಾಯ್ಯಿದೇನ್ ಎನ್ನ ಪಾಡು, ಪೇಟ್ಯಿ ಎಲ್ಲಮುನಾ. ಪ್ರಸಿಯಿದಿರ್, ನೈಳಿದು,
ಎಂದೊಡಣಿದನ್. ಬೆದಣಿ, ಕೆಡಿಯರಿ, ಕಂಡುದನ್ ಕಂಡಂತೆ ಪೇಟ್ಯಿನ್.
ಕೇಳ್ಣ ಕೇಳ್ಣಿದೆ ಬಿರಿಯೆ, ಪಿಂತೆಗಳುಂ ಕೇಳಿದೊಂದಣಿಪ್ಪಿಯಿಟ್ತನ್!
ಮಿಂತನಿಗೆ ಪೇಟ್ಯಿನ್, ಆ ಅಬ್ಬಿಪ್ಪದೆಲ್ಲಂ ಪೇಡಿಗಳ್, ಪೆಟ್ಟಾಳ್ಗೆ! ೭೧
ತಾನೆಂದುವ್ ಅಂತಣಿನ್; ಸಿಂಹದವ್ವೋಲ್ ಆಯಿದೊಳಿ ಸರಲೆಪ್ಪಿಡೆ ಸರಲ್ಪ್ಪನ್.
ಇಂತನ್ನ್ಯಾನ್ ಈ ಘೋರದೊಳ್ ಸಿಲ್ವ್, ಉಣ್ಣಿದೀಂಟೆದೆ, ತಾನೆ ಇಣ್ಣಿದ
ತುಱುಗಳಿಡೆ ಸುಡಿಯದೆಯೆ ಕ್ಕಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪನ್—ಏನನ್ನೋ ಬಗೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪನ್.
ನಲ್ಲಿದನ್ ಬಗೆಯನೇ! ಅದೊ ಕೇಳಿಂ ಆ ನರಲ್ಪ್ಪ ಸರಲ್ಗಳನ್! ಬನ್ನಿಂ,
ಅದುದನ್ ನೀವ್ ಮಾಡಿಂ, ಆತನನ್ನು ರ್ ಕೇಳ್ಣುರ್, ಸಂತ್ಯೇಸೆ ಕೆಳೆಯರ್.

ನೀಳನಾಯಕನ್

ಪರಶುರಾಮನ ಶಂಗೆ, ಭಾಗ್ರವೀ, ಪ್ರಾಣಿದೇ

ಈ ಸುದಿಂ— ಬಸವಟ್ಟಿದನೇ ಮರುಕ್ಕಣ ನಮ್ಮ ಕಲಿ।

[ಒಳಗೆ] ಅಶ್ವತಾಮನ
ಅಯೋ ವಾಪಿ—ಅಯೋ ವಾಪಿ!

ಭಾಗವಿ

ಓ ಇನ್ನು ಮೇನಾ ಪ್ರೌಲ್ಲಿದಕ್ಕುವೇ ಅಣಿಯನೇ!
ಕೇಳಿರ್ ಅಶ್ವತಾಮನನ್ನಾ? ಕೇಳಿರ್ ಆ ಕೂಗನ್!

೨೬೦

ಅಶ್ವತಾಮನ
ಅಯೋ ವಾಪಿ! ಅಯೋ ವಾಪಿ!

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಪ್ರೇಸ ಪ್ರಜ್ರೋ? ವೇದಲ ಪ್ರಜ್ರನ್ ಕಂಡು ಸಂಕಟವೋ?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಮಗೊ, ಮಗೊ!

ಭಾಗವಿ

ಕೆಷ್ಟಿನ್ ಆನ್! ಏಕೆ ಕರೆವನ್ ರುದ್ರತಕ್ತಿಯನ್?
ಎನೆಂಕೆಯೋ ಕಾಳಿನ್! ಏನ್ ಬಂದುದೆನುಗಂಡು!

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎಕಲವಾಯ್, ಏಕಲವಾಯ್—
ಅವನ ಬೀಂಟೆಯೋ ಮುಗಿಯದಂದು!
ಇಲ್ಲಿ ನಾನೋ ಸಾಯುತ್ತಿರ್ನೇ!

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಪ್ರಜ್ರಲ್ಯು. ಪ್ರೋ ತೆಱಿಯ, ಬಾಗಿಲನ್ ತೆಱಿಯ.
ಆತನ್ ಎನ್ನನ್ ಕಂಡು ಶಾಂತನಾದಪ್ನ್ನೇ.

೨೬೧

ಭಾಗವಿ

—ಇದೊ ತೆಱಿದೆನ್. ನೋಡಿವ್ ಆತನ ಕೆಲಸಮನ್, ವಾಡನ್.

[ಸಹಿತ ನಡುವ ಅಶ್ವತಾಮನ]

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಓವ್ರೋ ಕೆಳಿಯರ್, ಸಲ್ಲಿ ಬೀಡರ್,
ಎನಗೆ ಪೇಸದೆಯೇ ಇನ್ನು ಮ್ ಇಸಿರ್?

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ನೋಡಿವೋ; ಆವ ತರೆ ತಲೆಯಮೇಲುರುಳ್ಳ
ಬಳಗಿಕೆಂಡುದಿನ್ನನ್ನು!

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ನೀನ್ ಪೇಟ್ಯಾದಾಪ್ಯಾದುರಂ ಪೆಚ್ಯಲ್ಲು, ತಾಯೆ.
ಪ್ರಜ್ಞಾಯಿರ್ದರ್ವಾ ಮಾಟ್ಯ ಕೆಲಸವೇ ಈ ಕೆಲಸಂ?

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ಕಾಡೊಳ್ಳ ಎನಗೆ ಒಡನಾಡಿಯಾದವರ್,
ಬಿಲ್ಲನ್ ಒಡನೆಲ್ಲಿದೆ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿದರ್,
ನೀಮೇ, ನೀಮೇ ಗತಿ, ಕೊಲ್ಲಿಮ್ ಎನ್ನು ಮನ್,
ಕೊಲ್ಲಿಮ್ ಎನ್ನು ನ್ ಎಲ್ಲರ್.

೫೦

ಕೆಟ್ಟ ಮಾತಾಡದಿರು. ಮಂದರ್ಲು, ಸ್ತೋಲಗೆ ಪ್ರೋಲೆ.

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ಕಾಣ, ಕಾಣ, ಕೆಂಪ್ತಿದ್ರಯ ತೂರನನ್ನು!
ಪಗಿಗೆ ತೆಗೆಯದಾ ರಣದ ಧೀರನನ್ನು!
ತುಜುಗಳ್ಳ ಅಭಿಯಾದವನ್ ಒರ್ಪನ್ ಇಜ್ಞಾದವನ್!
ಆಹ ಧೀರನ್! ಆಹ ತೂರನ್!
ಪೆಸರೆಂ, ಹೋಳಿ, ರುದ್ರಾವಶಾರನ್!

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಇಂತಾಡದಿರು, ಬೇಡ; ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುನ್, ಕಂದ.

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ಪ್ರೋಗು, ಪ್ರೋಗೆಲಗೆ, ತೊಲಗು, ತೊಲಗು.

ಓ ವಾಪೀ, ಓ ವಾಪೀ!

೫೧೦

ಭಾಗ್ಯವಿ

ತಾಳ್ಳುಕೊಳ್ಳ, ತಡೆದುಕೊಳ್ಳ.

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ಅಯ್ಯೆ ವಾಪೆಯೇ, ಪರಮ ನೀಜತನ್

ಅಶ್ವತಾಮನ

೮೯

ಸುಣ್ಣಿ ಪ್ರೋಗವಟ್ಟಕಟ್ಟಿ! ಪಶುಗಳನ್ನ
ಪೈಲುಮ್ಮೆ ನೆತ್ತರನ್ನ ಕೊಡಿಕೆಡಿಪಿದಯ್ಯೆ!

ಮೇಳನಾಯಕನ್ನ

ಆದುಧನ್ನ ಸೇನೆನೆದು ಪಂಬಲಿಸಲ್ಲಾ ಅತ್ಯುದೇನ್ನ?
ಆದುಧಾಗಿಯೆ ಪ್ರೋಯ್ಯು. ಆದನ್ನ ಅಳ್ಳಾಸಬರ್ಯುಮೇರ್?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎಲಪ್ರೋ ಕೃಷಣ್ಣಾ! ಮರ್ಹಾತಕಾ!

[ಕ್ಷಾಳಿಗಿ ನೀಡು ಒಂದು]

ಆವುದಾಗುಪ್ರೋಡಮಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ.

ಆವುದೆಸಗುಪ್ರೋಡಮಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಯ್ಯ.

ಶತ್ರುಪಕ್ಷದೊಳ್ಳಾ ಬಿಡದ ಶತ್ರುವೇ,

ನಿಲಿಸಲಾಜದೆಯೆ ಸಗುತ್ತನಿರ್ದೀಯೇ।

೮೯೦

ಮೇಳನಾಯಕನ್ನ

ದೇವರ್ ಇತ್ತಂತೆಯೇ ನಾಮ್ಯ ಸಗುವುದಱ್ಯುದು.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಮುಂಜಾದೆನಾದೊಡಂ—ಇದಿಗೆ ಬಾರನೇ!

ಮೇಳನಾಯಕನ್ನ

ಸೊರ್ಯುಸುಡಿ ಸುಡಿಯದಿರ್. ಶಾಣದೇ ಈ ಪಾಡು?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಓ ರುದ್ರ! ಗುರುದೇವ! ಎನ್ನ ಗುರುವನ ಗುರುವೆ!

ಕೊಲೆ ಕುಡಾ ಮಾಯಾವಿಯಿರ್ಪನ್ನನ್ನ, ಕ್ಷುದ್ರನ್ನನ್ನ!

ಕೇಟಿಂ ಭೀಮನೊರ್ಪನ್ನನ್ನ. ಬಿಟ್ಟುನ್ನಮನ್ನ ಕೊಳ್ಳಾ.

ಫಾಗ್ಗಾನಿ

ಎನ್ನಮನ್ನ ಕೊಳ್ಳಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಾ. ನೀನ್ ಸಾಯೆ,
ನಾನ್ ಆಗ್ಗೆ ಬಾಳಿಪ್ಪನ್ನ?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಓ ಮಂಬೆ, ಎನಗೆ ಬೆಳಕೇ,

೮೯೧

ಕ್ಷಯ್ಯಲೇಯೆ, ಬಿಸಿಲ ಪ್ರೇಕ್ಷಪೇ,
ಕುಡಿಕೈಳಾ, ಕುಡಿಕೈಳಾ, ನಿಸಗೊಕ್ಕುಲ್ ಅಪ್ಪಿನ್.
ಪ್ರಭುಗೆ ನೋನೆಗಾಗದೇನ್ ಹಗೆ ತೀರ್ಜ್ಞ ಲ್ ಎಟ್ಟಿನ್,
ಎಧಿ ತೆಂಡರೆ, ತುಣುಗಳೈಳಾ ಬಿಟ್ಟಿನ್;
ದೊರ್ಕನ್, ದುರ್ದೈವನ್, ಪಟ್ಟಾಯ್ತಿಉಳಿಳಾ ಅಟ್ಟಿನ್.
ಬಾಲ್ಯ ಇನ್ನು ಹ್ರಣಲ್ಲನ್.

ಒಂದುಮನ್ ನಾರ್ಪುನಲ್ಲನ್.
ಬಾನವರ ಮಾನವರ ಕೈಕ್ಕಿಳ್ಳಾ ಇನ್ನೊಪ್ಪಿನ್.

ಸಾಲ್ಪುಮ್ ಈ ರುದ್ರನಣಕೆಂ,

ಕೈಲ್ಪುಮ್ ಈ ಶೂಲಿಯಣಕೆಂ,

ತಾನೇ ಮಹಾಬಲನ್ ಶಾಡುವೊಡಿ ಕಾಟಂ,

ಎತ್ತುಲ್ ಓಡುವೆನೊ ಓಟಂ,

ಶರಣಾರೋ, ಕಾಂತಿಕೂಟಂ

ಎತ್ತುಲ್ಲೋ, ಎನ್ನಿ ಲೋಕಂ

ಮರುಳಿಂದು ಶಾಡುವುದಿ ಶಾಟಂ,

ಪೆಸರೋ ಕೆಸಣಂಬಿ ಶೋಕಂ,

ಪಶುಗಳೈಳಾ ಪಶುವಾಗಿ ಪಶುಪತಿಗೆ ನೋಟಂ—

ಕಣ್ಣಂಪುನೊಂಟಂ

ಭಾರ್ವಿ

ಎದಿಂಗಮ್ ಆಡುವನ್ ಆಡುವನೆ ಈತನ್,

ಪೆರ್ಕಿಯಾಳಾ, ಇಂತಪ್ಪನ್, ಇಂತಪ್ಪ ಮಾತನ್!

ಅಶ್ವಕಾಮನೆ

ಓವೋ, ಕನ್ನು ಡದ ನಾಡೇ,

ಮುನ್ನು ಇರ್ವೊಬಿಂಗು ಕರೆನಾಡೇ,

ಮಲೆನಾಡೆ, ಪೊನಲ್ ನಾಡೆ, ಬಯಲ ಪೊನ್ ನಾಡೇ,

ಪಲಕಾಲಮ್ ಅನ್ ಅಗಲ್ಲಿರ್ದನ್.

ಅಲ್ಲಿ ಕೆಣ್ಣಿಜ್ಞ ಲೆಂದಿರ್ದನ್.

೫೭೦

೫೬೦

ಇಲ್ಲಮೆನಗಾ ಪುಣ್ಯಂ, ಈ ಚೆಲ್ಪು ನಾಡೇ ।

ಎಲೆ ಕುರುಕ್ಕೆ ಇತ್ತರಮೇ,

ಅಮೃತತೀರ್ಥಂಗಳೇ,

ಅರ್ಧನಗರಂಗಳೇ, ಸ್ವಗ್ರಂಗಳೇ,

ದಿವ್ಯಜನಮೇ, ಮನಮೇ,

ತಂದೆಯೆಂದನೆಂಬೆಯೆಂಳಿ

ನಿಮೆಂಬುಳ್ಳ ಒಂದಾದೆನ್.

ಅಶ್ವಂಗೆ ಸಚ್ಚಾನಾಳಾದೆನ್.

ಸೂರ್ಯನುದಿ ಸುಡಿವೆನ್—

ಇಂತಪ್ಪನ್ ಇಲ್ಲಮೆಂದಾದೆನ್.

ಕಗಳೊ, ಇಂತಪ್ಪನ್ ಇಲ್ಲಮೆಂದೇ ಆದೆನ್ ।

ಪುಜಿಯೋಗಿ ಪುಡಿಯ ಪುಡಿಯಾದೆನ್—

ನಾಣ ಸುಡಿಯಾದೆನ್.

ಮೇಳಣಾಯಕಾ

ಇಂತಪ್ಪ ದುಃಖಮನ್ ತಡೆಯಲ್ಲಿಮಾಟಿನ್;

ಸುಡಿಯೆಂದು ಸುಡಿಯಲ್ಲಿಮಾಟಿನ್.

೫೩೦

ಅಶ್ವಾಷಾಮನ

ಅಹ್! ಎನ್ನ ಪಾರುಷಮೇ! ಎನ್ನೆಂಬುಂದು ಭಾಗ್ಯಮೇ! ಪೂಜ್ಯರೊಳ್ಳಾ ಪೂಜ್ಯನಾ

ಎಮ್ಮುಯ್ಯನ್ ಪಿಗಳುಂ. ರಾಜಗುರು, ಧರ್ಮರುಜಿ, ತಿಷ್ಣಿತತಭಕ್ತಾ, ?

ಯೋಧಾಗ್ರಗಣ್ಯನ್, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞರೊಳ್ಳ ತಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮನ್, ಸೌಮ್ಯನ್,

ಇಂತವನ್ ಜಗಮೆಜಗಿ ಸೆಗಟಿನ್. ಕಾಯದೆಯೆ ತಂದೆಯೊರ್ ಪುಣ್ಯಂ,

ಕೈವಿಟ್ಟು ನಾಬಿದಾ ದೇವನ್, ನಾನೆನೆ ಮಾಸಂಗಿಟ್ಟು ನಾವೆನ್!

ಬಧರ್ಚಿನೊಳಿಪ್ಪೆ ಆವ ಸುಖಮನ್ ಕಾಕ್ಕಿನ್? ಆಗೆ ನಾನ್ ಪಾರಣಮನೆ ತೆಸುವೆನ್,

ಆಕ್ಕಿಕಲ್ಲಾಣಮುನ್ ಒತ್ತುರಿಸ ನಾನ್ ಆರ ಕುಜುತುದನೆ ಕುಜುವೆನ್,

ಆ ನಾವುನಿಗಾನಲ್ಲು ವೊದಲೊಲ್ಲಿ, ಕಣನ್. ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಮೇ, ಕಣನ್;

ಶೃಂಗಾರಮೇ, ಕಣನ್; ಎಂಜಲ್ ಎಂಜಲ್ ನಂಗಿ ಸಂಡುಕಂಗೆ—ಹುಂ!

ಈ ಸಮ್ಮ ಸುಖಪುರುಷರ್, ಆ ಕ್ಷಮ್ ದ್ರುದೇವತೆಗಳ್ ಏನ್ ಬಳ್ಳಿವೆನ್ನನ್!

೫೩೧

ಮೇಳಿಂ

ಬೇಡ, ಬೇಡಯ್, ಗುರುವೆ!

ಅಕ್ಷರಾಂಶಮನ್

ಸುಮೃದ್ಧಿ, ಸುಮೃದ್ಧಿ, ಸುಮೃದ್ಧಿಕ್ತರ್, ಬಲ್ಲಿನ್.

ಕರ್ತ್ವ ಮಾಯೆ ಮುಸುಕದೇ, ಬಗೆ ಕದಡಿ ಗುಣಿಯಿಂದೆ ಪೊರಳದೇ, ಆರುಂ

ನಗಲಿರ್ಲಾ, ಪಾಂಡವರ್, ಕೃಷ್ಣರ್! ಕಾದನ್ ಆ ರುದ್ರನ್, ಆ ರುದ್ರನ್,

ಉರಿಗಳ್ಳಿನ್, ಆರ ನಚ್ಚಲ್ಲದನ್, ಕರ್ಯ ತಡೆದು ಪ್ರೇರ್ಯಲಿರ್ದಿಸ್ತನ್.

ಮರುಖ್ಯೋಜಿಸಿ, ಈ ಮೂಕಪಶುಗಳಿಳಾ ತೊಯಿಸಿದನ್ ಸೆತ್ತರಿನ್ ಕರ್ಯನ್.

ಈಗಳ್ ಅವರ್ ಉಬುರ್ವರ್ ಗೆಲವಾಗಿ—ಎನ್ನೂಲವನಿಂದಲ್ಲು! ದೈವಂ

ತಪ್ಪಾಗಿ ನಡಸುವೋಡೆ, ಕಲಿ ಎಡಪ್ರವನ್, ಪ್ರೇಡಿ ಬದುರ್ಕುವನ್ ನಗುವನ್.—

ಈಗಳ್ ಏನ್ ಗೆಯ್ಯನ್? ಕಂಡಂತೆ, ದೇವಕ್ಫಳ್ ಒಲ್ಲದನ್; ಬೀರರ್

ನಗುವ ವಾಡಾದನ್; ಈ ಎಲ್ಲಮನ್ ಪೊಟುವ ತಾಯ್ ಮುಟ್ಟಿ ಮುನಿವನ್.

ಈ ಪಾಠೀಯಂ ಡಿಟ್ಟು ತವರೂರ್ಗೆ ಪ್ರೋಂದಪನೆ, ವಿಂಧ್ಯಮನ್ ದಾಂಟಿ, ೭೩೦

ಆವ ವೋಗದೋಳ್ ಬರ್ಪ ನಂಬಿರನ್ ನೋಟಿಪ್ಪಿನ್? ತಂದೆ ತಾನಿಲ್ಲಂ;

ಎನಗೊಂದು ಹೆರ್ಮೆ ತಾನಿಲ್ಲಂ. ಆಗದು, ಆದಾಗದೆಂದಿಂಗಂ.

ಮತ್ತೀನ್? ಪಗಲ್, ಸೂರ್ಯದೇವನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಿರೆ, ವೈರಿಗಳ ನಡುವೆ

ನೇರ್ ಸುಗಿರ್, ಒರ್ಮೆಯ್ಯ ಮೂದಲಿಸಿ, ಸುತ್ತಣಿನ್ ಬಂದು ನಡುವಂಬಿನ್

ಬಿಟ್ಟಪನೆ? ಆದು ಪಗಿಗೆ ಸಂತಸಂ, ಜಯದ ಮುಡಿ. ಬೇಜೀನ್? ಬೇಜೀನ್?

ಸಾಹಸಮನ್ ಏನಾಸುವೊಂದೆಸಗಿ, ಮಗನ್ ಅರಿಯ ಕಲಿಯೆ, ಎದೆಯುರ್ಪಿನ್

ತಾನ್ ಅಱ್ಳಾದನೆಂಬುದನ್ ತೇಳಿಱಲೇವೇಯ್ಯಿನ್ವ್ಯಾ ಎಮ್ಮೆಯ್ಯಂಗಿ ಗುರುಗಿ.

ಎಡೆಬಿಡದೆ ದುಃಖಿಗಳ್ ಒತ್ತುತ್ತಿರೆ ಬಾಲಿ ನೀಳ್ಪನ್ ಬಯಸಿ ತಾಕ್ಷನ್

ಅಂಜುಕುಳಿ, ಕೀರ್ತಿನ್. ಪಗಲ್ ಪಗಿಬುಮ್ ಏನ್ ನಲಿವ್ರೋ ಮುಂತಾಗ್ನಿ ಸರಿದು,

ಪಿಂಜರಿದು, ಸಾವಿನತ್ತುಲೆ ಪ್ರೋಪ ಪಯಣಂ? ತೆಗೆ, ತೆಗೆ, ಒಲ್ಲಿನ್. ೭೫೦

ನಾನ್ ಮೆಚ್ಚೆನ್ ಇಲ್ಲದಾಸೆಗಿ ಕಿಂಜುರ್ ಕಾಯಿಸುವ ಮುಕ್ಕನನ್. ತಕ್ಕನ್

ತಕ್ಕನ್ವೋಲ್ ಬಾಲ್ಯಪನ್, ತಕ್ಕನ್ವೋಲ್ ಸತ್ತಪನ್. ಎನ್ನ ಬಗೆ ಕೇಳಿರ್.

ಮೇಳಾಯಕನ್

ಈ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳ್ ನಾಲಗಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲು,

ಪ್ರೇರಿಯಿಂದ ಬಂದುವೇ, ಬಲ್ಲಿವ್ಯಾ ಆನೆಲ್ಲರುಂ.
ಆದೊದಂ, ದುಡುಕದಿರ್. ಕೆಳಿಯರ್ಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು
ಕ್ಷಾಂತಿಕಾಜಮನ್‌ ಬಗೆಯಿಂದಿ ಪೋಡಮನ್‌ದಿಸು.

ಭಾಗ್‌

ಈ ಎನ್ನ ಕಂದ, ಅಶ್ವತಾಮ! ವಿಧಿಯಿಂದಿಯುಂ ನರಗೀ ಕ್ಷಾಂತಂ
ಬೇಣಿಲ್ಲ. ಭ್ರಾಗುವಂತದೊಳ್ಳಾ ಪರಶುರಾಮವಂಗಿ ತಂಗಿಯೆನ್ನಾ ಒಗೆದೆನ್‌.
ಈಗಳ್ಳಾ ಏನಾದೆನ್‌! ಕೇಳ, ದ್ವೇಷಜ್ಞಯನ್‌. ಜಮದ್ಗ್ರಿ, ಅಯ್ಯನ್‌,
ಎನ್ನನ್‌ ಆ ಹುಷಿ ಭರದವ್ಯಾಜಂಗಿ ಕೊಟ್ಟ್ನಾ—ದಾನಮನ್‌ ಕೊಟ್ಟ್ನಾ. ೫೮೦
ಆತನೆಹಿಡನಲೆದೆನ್‌ ಆನ್‌ ಕಾಡುಮನ್‌ ಮೇಡುಮನ್‌. ಆ ಬೀರಸರಿಯ
ಮಂಗಿಂದ ಕಳಕಮನೆ ಬಸಿಜಿಕೊಳಗೆ ಲೋಕೈಕಬಾಣನ್‌ ದೆಂಬ್ರೋನ್‌ನ್‌ ಪೋತ್ತನ್‌.
ವೊಗೆಗಾಳ್ಳಿ ಮುನ್ನಮೇ ಯಮನ್‌ ಉಯ್ಯನ್‌ ಇನಿಯನ್‌ನ್‌. ಪೋತ್ತನ್‌ನ್‌ ಪೆತ್ತನ್‌,
ನಡೆಪಿದೆನ್‌, ಬರ್ಪನಾಳ್ಳಾ ಮಾಡಿದೆನ್‌. ಬಡತನೆದೊಳ್ಳಾ ಎತ್ತಲುಂ ತಿರಿದು
ಬಾಟ್ವಂಗೆ ನೀನ್‌ ಮೂಡಿ, ತಾಯನ್‌ ಅಂದೇ ತಿಂದುಕೊಂಡಯ್‌. ಮಗುಗೆ
ಪಾಲಿಲ್ಲ. ರಾಜರೊಳ್ಳಾ ಕೆಳಿತನಂ, ಉಣಾಲ್‌ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್‌
ಕುರುಧರೆಗೆ ಕರೆತಂದೆನ್‌. ಆರಸರೊಳ್ಳಾ ಗುರುತನದ ಮನ್ನಸೆಯನ್‌ ಉಂಡೆನ್‌.
ಪೌರಿಚ್ಚು ಭಾರತಂ ಪೋತ್ತತ್ತು; ಭಸ್ಮಮಾದನ್‌ ಮಗನ್‌; ಬಂದೊಡಲ್ಲಿನಗೆ
ನೀನೆಹೆರ್ಪನ್‌ ಇರ್ದ ಪಯ್‌. ಪುರುಳಾಗು, ಮರುಳಾಗು, ಕಲಿಯಾಗು, ಪೇಡಿಯಾಗೊಳ್ಳಿ,
ನೀನೆಹೆರ್ಪನ್‌ ಇರ್ದ ಪಯ್‌. ಪೋಗದಿರು, ಪೋಗದಿರು, ಕಾಶ್‌ಕಿಟ್ಟಿ ಬೇಡುವನ್‌ ೫೯೦
ಪೋಗದಿರು, ಈ ಎನ್ನ ಕಂದ ಅಶ್ವತಾಮ! ಎನ್ನನ್‌ ಇರ್ಧತ್ತು ಪೋಪಯ್‌?
ನೀನ್‌ ಪೋದ ಮಜ್ಜಿಗಳಾಗೆ ಅಡಗಿರ್ದ ಕೂರರ್ ಎಲ್ಲರ್ ಬಂದು, ಸೆಳಿದು,
ಕೊಂಡು ಪೋಗೀ ತೊಱ್ಱಿನೆಂದು ಬಯ್ಯುಯ್ಯರೇ—ನಿನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ!
ನಿಮ್ಮ ಕುಲಕೆದು ಜಸಮೇ? ನಿನಗೊಂದು ಕೇತೆಯೇ? ಇದನ್‌ ಎಣಿಸವೇಡಾ?
ನಿಮ್ಮಯ್ಯನ್‌ನ್‌ ನೆನೆಯ್—ಪುಸಿಸಾವುಗೀಕ್ಷ್ಯಾ ಚಿಲ್ಲನ್‌ ಬಿಸುಟ್ಟಿ ಸತ್ತನ್‌.
ನಿನ್ನ ತಾಯ್ ಸೂಲ್ ಮುಲುಕು ಮಣಿತ್ತು ನಿನ್ನನ್ ಪರಸಿ, ಬಾಟ್‌ ಸೂಜನ್‌, ಆಣಗೆ,
ಪಿರಿಯ ಪೆಸರಾಗಿಂದು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ನಡೆದಳ್‌. ಪಿತ್ತಲೋಕಕೇಗಳ್‌
ನೀನ್‌ ಪೋಗೆ, ಆಸಂದಮೇನ್‌ ಅವರ್ಗೆ ಇಡಿಗೊಳಿಂಳ್‌? ನಿನ್ನ ಮಗುವರ್ಪುಂ.
ಪಸಗೊಸು, ತಾಯಿಲ್ಲ; ತಂಬಯುಂ ತೊಱ್ಱಿದನೆನೆ ಬೆಳವನ್‌ ಅವನ್‌ ನಂತು?

ನೇರಿಟ್ಟಿರು ಆರ್? ಕೆಲಿಪರ್ತಾ ಆರ್? ಒಲ್ಲು ಪೆರ್ಕಿಯ ಸೆಲೆಗಿ ತರ್ಪುರ್ತಾ ಆರ್? ಹೇಣಿ. ಉಳಿ
ಈ ಎನ್ನ ಕಂಡ, ಅಶ್ವತಾಮ, ನೀನ್ ಸತ್ತು ನಮ್ಮುವುವನ್ ನಾಯಿಪಯ್.

ನೀನಿಲ್ಲದಾರ್ ಇರ್ಫರ್ ಎನಗೆ? ಆವ ಮನಿ, ಆವ ನೋಟಿ ಎನಗೆ?

ನಿನ್ನಿಂದ್ದೀ ಎನ್ನ ಬಾಟ್. ಪೆಟ್ಟೆಡ ಒಲ್ಲೆ ಮತ್ತೊಲ್ಲೆಯನ್? ತಕ್ಕುನ್
ನಲಿವನ್ ಒಕ್ಕಿಡಿ ವಡೆದು ಮಂಟಿದಪನೆ? ಮಂಟಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕುನ್ ಎಂತಪನ್?

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಅಶ್ವತಾಮ, ಎನ್ನ ಹೋಳಿ ನೀನ್ ಅವಳೆ ಮಜ್ಜಿಗು, ಮಜ್ಜಿಗು.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಮಜ್ಜಿಗಿದಪನ್—ಮಜ್ಜಿಗಿದಪನ್—ಹೇಣಿ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತೋಳೇ?

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಹೇಣಿ, ಅಣಿಗು, ಅಶ್ವತಾಮ, ಏನೆ ಹೇಣಿ ಮಾಡುವೆನ್.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎನ್ನ ಮಗನ್, ಎಲ್ಲಿ ಅವನ್? ಕರೆದುತ್ತಾರ, ನೋಡುವೆನ್.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಬಿದಿಲಿದನ್ ಆನ್, ಕೂಸನ್ ಆದನ್ ಬೀಡ ಪ್ರೋಣಿಗೆ ಕುಣಿ ಪಿದನ್.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟದೊಳೋ? ಬೀಳಿ ನೀನೆ ಬಗೆದೆಯೋ?

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಪಸುಕೆ, ಪಾಪ, ಹೀಡಿ ಬರಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಕೊಲ್ಲಿ ಎಂದವಲ್ಲಾ.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಆಹ, ಇನ್ನು ದೇಹಂದು ಭಾಗ್ಯವ್ ಎನಗೆ ತಕ್ಕುದುಟಿಂದು!

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಕಾವಲ್ ಇರ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದನ್ ನಾನ್ ಆದನ್.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಪ್ರೋಟ್ಟಿನ್ ಅಜ್ಞಿ, ನಿನ್ನ ಮುಂದುಗಾರಿಕೆಯನ್.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಶಿಗ್ಣಿ ಎನೊ ನಿನ್ನ ಬೆಸನ್ ಮಾಟ್ಟಿದು?

ಅಕ್ಷತಾಮನ

ಮಂಗನನ್ ಒರ್ನೆ ನೇರೀದುವೆನ್, ಮಾತಾಡುವೆನ್.

ಭಾಗ್ರಿ

ಓಡಿ ನಾನೆ ಪೋದಪೆನ್—ತಂದಪೆನ್.

[ಫೆಂಗಳ]

ಅಕ್ಷತಾಮನ

ಬರ್ನಿಂಹೋ? ಬಾರಿಂಹೋ?

ಮೇಲನಾಯಕನ್

ಬಂದಳ್ ಇದೊಂ ಬಂದಳ್.

[ಭಾಗ್ರಿ, ರುದ್ರಿಕ್ಷ]

ಅಕ್ಷತಾಮನ

ಎತ್ತಿಕುಡು, ಬಾ ಎತ್ತಿಕುಡು, ಕಯ್ಗೆ. ಎನ್ನ ಮಂಗನಾಗಿ ಇವನ್ ಅಂಚನ್
ಈ ಫುಂಹೋರಮನ್ ಕಂಡು. ಈಗಿಂದಮೆ ತಂದೆಯೋರಿಂತನಕಿವನನ್

೪೫೦

ಕುದುರಮನ್ತ್ವಾಲ್ ತಿದಿ ಪಟಗಿಸಲ್ತೇಯಿತ್ಯೂಂ. ತಂದೆಯಿನ್, ಕಂದ,
ಮೇಲಾಗಿಧ್ಯಾಷ್ಟಿಂಹೋಂ; ಮತ್ತೆಲ್ಲ ನಡತೆಯೋಳಮ್ ಅವನಂತ ಆಗು.

ಪಟ್ಟಿ ತೊಡದ ಪಿರಿಯ ಪೆಸರಾಗು. ಏನ್ ಸುಖಿ, ಏನ್ ಕಾಂತ, ಮುಖದೊಳ್ಳಿ!

ನೀನ್ ಅಟ್ಟಿಯೆ ಈ ಎನ್ನ ಸಂಕಟಮನ್—ಅಟ್ಟಿಯಮೆಯೆ ಸುಖಂ! ಅಟ್ಟಿದ ಬಟ್ಟಿಕೆ
ತಂದೆಯಾರ್, ನಿನ್ನ ಕರ್ಣದೇನಿಂದು ತೊಳಜವೇಯಿತ್ಯೂಂ, ಮಗನೆ, ಪಗಿಗೆ.

ಅದುವರಂ, ತೋಗಾಳಿಯೋಂ ಸುಲ್ಲಿಡು, ಪಸುಳಿತನಮನ್ ಸವಿದು, ಇವಕ್ಕ,
ಈ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ದೇವತೆ ಇವಕ್ಕ, ಕಣ್ಣಿಮಂಣಿಯಾಗಿ ನೀನ್ ಬಾಜಿಯ್.

ನಿಮ್ಮನ್ ಆರುಂ ಜಿಉತಿಯರ್ ಆನ್ ಪೋಗೆ, ಅಂತಪ್ಪ ರಕ್ಷಿತನ್ ಇಡುವೆನ್.

ಎನ್ನ ತಂದೆಯ ತಿಷ್ಯನ್, ಎನ್ನ ಕೆಳಿಯನ್, ಬೇಂಟಿಯೋಳಿಗೆಗ್ಗಾ ಇದುಂ,

೪೫೦

ಪೋಯ್ಲಿಯೆ ಬಾರದಿರನ್ ಆ ಏಕಳಿಷ್ಯನ್. ಬೇಂಬಿಷ್ಟಲಿಗಿರ,

ಕೆಳಿಯರಿರ, ನಿಮ್ಮೊಳಿಂ, ಅವನೊಳಿಂ, ಈ ಅಟ್ಟಿಯಾನ ಪೋಟಿಯನ್ ಇಟ್ಟಿನ್.

ಪೇಟ್ಯಾಮ್ ಆತಂಗಿದನ್. ನಿಮ್ಮನಿಯ ನಾಡಿಂಗಿ ಈ ಮಂಗುವನ್ ಉತ್ಯೂಂ.

ಎಮತೊಂದು ಬೆಳಿಗಿ ಕಿಡಿ. ಎನ್ನಾಯಂಗಳನ್ ಪಗಿಗಯ್ಗೆ ಬೀಳ

ಕುದೆದಿರಂ. ಬಾ, ರುದ್ರಿಕ್ಷ, ಪಿಡಿ ಈ ಬಿಳ್ಳನ್ ಅಂಬುಮನ್. ಪಿರಿಯೆ

ದೇವತಿಗಳನ್ ಬಂದುದಿದು—ಸರಶುರಾವುನಂದು—ದೊರ್ಜೀಣಂದು—ನಿನ್ನ

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ತಂದೆಯದು—ಮೇಲ್ಗಿಯ್ಯಳಿನ್ ಪಿಡಿಯು ಈ ದಿವ್ಯಧನುವನ್—ಅಹ, ಎಲ್ಲಿ,
ಪೂರು—ಒಂದಂಬನ್—ಇಂತಿಂತು—ನಲ್ಲಿದಹ, ನಲ್ಲಿದು! ಗೀತ್! ಗೀತ್!

[ಭಾಗಿತ್ವಾರ್ಥ]

ಎನ್ನೆಲ್ಲಿದನೆ ಬಕ್ಕ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಮುಂಂ. ಕರೆದುಕೊಳ್ಳ. ಭಾಗಿಲನ್ ಮುಂಚ್ಚು.

ವನ್ ಇದೇನ್ ಕಷ್ಟೇರ್? ಅಱಬೇಡ—ಅಱಬೇಡ: ಅಱಿಕ್ಕೆ ಪೇಸ್! ಬಾ, ಒಳಗೆ.

ಪುಣ್ ಕೊಯ್ಯಲಿಪ್ರಂದು ಮಂತ್ರಮನ್ ಮಿಸುಕುವನ್ ಅವನ್ ಮರುಳ್ ವೈದ್ಯನ್. ೪೨೦
ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಕರ್ಮ ಕಡಿದಂತಿಂತು ನೀನ್ ಸುಡಿಯೆ ಏನೆಂಬೆನ್?

ನಿನ್ನ ಕೂರ್ ನಾಲಗೆಗೆ ನನ್ನ ಧೈರ್ಯಂ ಪೋಯ್ತು.

ಭಾಗ್ರಾಮಿ

ಕಂದ, ಅಶ್ವತಾಮ, ಏನ್ ನಿನ್ನ ತಜ್ಞಸಲವು?

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ಕೇಳದಿರು, ಕೇಣಕದಿರು. ನಿನಗಡಕವ್ಯ ಒಳ್ಳತ್ತು.

ಭಾಗ್ರಾಮಿ

ಆಯ್ದೊ ಎದೆ ನಡುಗುವ್ಯದು. ಬೇಡುವೆನ್, ಮಗನಾಡೆ,

ಆ ದೇವತೆಗಳಾಡೆ, ಎಮ್ಮನಿನ್ ತೊಳಿಯೆದಿರ್.

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ಎನ್ನನಿನ್ ಮುಳಿಯಿಸಯ್. ಅಱ್ಯಾಯೆಯಾ ದೇವತೆಗಿ

ಮೆನಗವ್ಯ ಇದ್ದಾ ಬುಣಂ ಪಟ್ಟಿದು ಪೋಯ್ತುಂಬುದನ್?

ಭಾಗ್ರಾಮಿ

ಬಾ, ವತ್ಸ. ಸಾಲ್ಪಂ ಈ ಕಾಣತ್ತಂ. ತವರಜವನೆಯಿಲ್ಲೊಳ್ಳ

ಸಮಾನಂ ಮುಣ್ಡೆಯಿಕೆಯಾತ್ಮಮನ್, ತಪಮೆಸಗಿ.

೪೫೦

ಅಶ್ವತಾಮನ್

ತಪಂ! ಏನ್ ತಪಂ? ಏತಾಪಿಕ್ಕಿ? ಆಗ್ಗೆ?

ಬಾಣಿಂ ಬಟ್ಟಾಯೆದಾದಂದು, ಸಾಪ್ತ ತಾನ್ ಪ್ರಣಾಂ?

ಭಾಗ್ರಾಮಿ

ಹಾ! ಹಾ!

ಅಶ್ವತಾಮನ

೩೫

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಕೇಕ್ಕುಗೀ ಮೇಲೊಗೀ ಬೇಡಿಕೆಳಾ.

ಭಾಗವ

ನೀನ್ ಕೇಳಿಯಾ?

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಎನ್ನ ಕಿರಿ ತುಂಬ ನೀನೇ!

ಭಾಗವ

ಕಟ್ಟಿನಾ! ಕಟ್ಟಿನಾ!

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಒಳಗೆ ಬಾ, ಸಾಲ್ಪು.

ಭಾಗವ

ಕರಗು ಕರಗೆಲೆ, ಕಂದ. ದೇವಕ್ಕಾ ಒಸೆದಪರ.

ಅಶ್ವತಾಮನ

ಮರುಳ್ಳ ನೀನಾ! ಕರಗಿಸುವಳ ಈಗಳ್ಳ ಎನ್ನು ರ್ಮುನಾ.

[ಶೇಖರ. ಬಾಗಿಲ್ ಮುಖ್ಯ ಪದು.

ಮೇಳು

ಂ (ಗ)

ಚೆಲ್ಪುನ ನೆಲೆ, ಕಣ್ಣಳ ಬಲೆ, ಸುಖದೊಜತೆಯ ಬನವಾಸೀ,

ಬಳೆದಲೆದಾ ಕಾನ್ ಮಲೆಗಳನ್ ಆನ್ ಮಲ್ಲಿವನೆ, ಬನವಾಸೀ!

ಭಾರತದೀ ಸುಱ್ಳಾಗಾಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಪುತೆ ನಾನ್ ತಱಗಾದೆನ್; ೪೯೦

ಪೆಱ್ಳಿ ತುಂಬತೆ, ಪೆಱ್ಳಿ ತೆಯುತೆ, ಮನೆಗಾಣದಿ ಬದವಾದೆನ್;

ನಿನ್ನನೆ ನೆನೆನೆನೆದೆಲ್ಲ ತಾಯ್, ಪಂಗಲಸುವ ನೋವೋಂದೇ!

ಇನ್ನೆನ್ಗೇನ್ ಆಸೆಗಳೇ, ಪಾರ್ಪುದು ನಾನ್ ಸಾವೋಂದೇ!

ಂ (ಃ)

ಪೆರ್ಪುಯ ನೆಲೆ, ಪಡುಗಡಲಲೆ ಸುಖಮೆಜಞುವ ಬನವಾಸೀ,

ನೀನ್ ಕಟ್ಟಿದ ಪೇರಾಳ್ಳಳ್ಳ ಅದೇನಾದರ, ಬನವಾಸೀ!

ಗುರು ಮಡಿದನ್: ಅಮರೆ ಮರುಳ್ಳ ಗುರುಪುತ್ರನ್ ತಾನ್ ಮಡಿವನ್.

ನಿರ್ದಯದ್ವಿವದ ಕಯಿನಾ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಣದೆ ಮಹಿವನ್.
ಒರ್ನನೆ ಕುದಿಕುದಿಗೊಳ್ಳನ್; ಒಲ್ಲುರ ಸುಜಿಯುವನ್ ಒಲ್ಲನ್.
ವಾಟಿತು ಮುಸ್ನಿನ ಪ್ರೋಕಂ! ಮುಸ್ನಿನವನ್ ತಾನ್ ಅಲ್ಲನ್!

೨ (೧)

ಬಾಟಿಕ್ಕಿಯ ಕಡೆಯೋ ಬಾಗಿದ ಮುದಿಯ್,
ತಾಯ್ ಇಲ್ಲದನ್ನೆ ಸಡಪಿದ ಮುದಿಯ್,
ಕಂಡನ ಕೇಡನ್ ಸೋಡಲೋ ಬಟ್ಟ್,
ಸರೆದಲೆ ದುಃಖದ ಮದುವೈಯ್ ಬಿಟ್ಟ್,
ಆ ಕೇಳ್ಳ ಪರ್ ಆ ಗೋಕ್ಕನ್, ಸಳ್ಳದು,
ಸೋರೆಯ ಸುಲಿನುಲಿ ಮೆಲ್ಲುಲಿಯಲ್ಲದು.
ಆವ್ ಇವ್ ಎದೆಯನ್ ಪ್ರೇಮಪ್ಪ್,
ಸವರನೆ ಕೆಟ್ಟ್ ಬಿಡಿಯನ್ ಬಯ್ಪ್!

೨೦೦

೨ (೨)

ಈ ಬಾಟಿಂದಂ ಸಾವ್ಯದೆ ಸುಖಮೇ!
ಮತಿ ವಾಟಾಗಿಲ್ಲ ಸಾವ್ಯದೆ ಸುಖಮೇ!
ಪೆರ್ನನೆತನಮೇನ್, ಕಲಿತನದುರ್ಮೇನ್,
ಆಳ್ಳಿ ಸಾಲೋ ತಲೆಮೆಣಿ ಸೋರ್ಮೇನ್?
ದೊರ್ರೀಣನ್, ರಾಮನ ಕಲ್ಪಿಯೋಽದನ್
ಒಳಬೆಳಿಕಿಲ್ಲದ ಕೊಕುರುಡಾದನ್,
ಮರುಳನ್ ಮೆಯ್ಯೋ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡನ್.
ತನ್ನ ಆವನ್ ತಾನ್ ಒಡಿಸಿಕೊಂಡನ್.
ಅಕ್ಷತಾಮಣಿ ವಿಧಿಂಬಿಡು. ಭಾಗ್ರವಿ

೨೧೦

ಅಕ್ಷತಾಮಣಿ

ಕಾಲಜಕ್ಕಂ ಪ್ರೇರಳೆ, ಮುಜ್ಜ್ಞದುದು ಬೆಳಕಕ್ಕುಂ, ಇರ್ವಂದಿಲ್ಲಕ್ಕುಂ;
ಆಗದು ಇದೆಸಲಪ್ಪುದೊಂದಿಲ್ಲ—ಫೋರ ಪ್ರತಿಜ್ಞಿಯುಂ, ಭುಲಮುಂ,
ತಾಮೇ ತಾವ್ ಒಡುಗುಂ! ಕದಲದೆಯೆ, ವಜ್ಜಂಬೋಲ್ ಇರ್ವವನ್ ನಾಸುಂ
ಈ ಪೆಟ್ಟ್ ಗೋಳ್ ಕೇಳ್ಣ್, ಎದ್ರ ಕರಗಿ, ಉರ್ನುಡುಗಿ, ಬೇಟ್ಟಿ ಬಗೆಯಾದನ್,

ಮಟ್ಟಗಿದ್ದೆ—ಪಗಿಗಿವಳ್ಳಾ ತೊಟ್ಟಿಂತ್ರಾಗಿ, ಪಸುಳಿ ತರುವಲಿಯಾಗಿ, ಹೇಗೆನ್.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಡುವೆನ್ನೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಳಾ ಮೆಣಿವ ತೀರ್ಥದೊಳ್ಳಾ ಮುಱುಗಿ

ತೊಳೆಂಬಿದೀ ಕಾಳಿಯೆನ್ನ, ಎನ್ನ ಗ್ರದೀವಕೆಯ ಕೊಪಮನ್ ತೆಗಿವೆನ್.

ಆಳ್ಳಾ ಸುಡಾಯದೆಯೊಂದನ್ ಅಜಿಸಿ, ಆಜಿಂ ತೋಡಿ, ಕಾಳಾಂತರಾರುಂ,

ಪೂಟ್ಯಾದುವೆನ್ನೆ ಈ ಕ್ಷೂರ ಖದ್ದುಮನ್ನಾ—ಮೃತ್ಯುವ್ಯಂ, ಆ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯುಂ ಪಿಡಿಗೆ

ಕಿಟ್ಟಿಲದೊಳ್ಳಾ ಎಂದುಂ! ಇದನ್ ಎನಗೆ ಅಭಿಮನ್ಸ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಂದು ತೊಟ್ಟಿನ್

ಒಳ್ಳಿತೆಂಬಿದನ್ ಅಜಿಯೆನ್ನ. ಅದು ನಿಜಂ, ಪಿರಿಯುರ್ ಅಡುವ ಮಾತು: ಪಗಿಯ

ಮೆಚ್ಚಿಂದು ಮೆಚ್ಚಲ್ಲು, ಒಳ್ಳಿತಾಗಿದು.—ಆಯ್ತು, ಮುಂತಹ್ನೆ ಕಲ್ಪಂ.

ಇನ್ ಮುಂದೆ, ಭಾಗುವೆನ್ನ ದೇವತೆಗೆ, ವಾಂಡನರ್ಗೆ ಇಗುವೆನ್ನ. ಆಳ್ಳುರ್

ಅವರಲ್ಲೆ? ನಾವ್ಯ ತಯ್ಯಾವೇತಿನ್ಯಂ. ಮೇಗೆಣಧಿಕಾರಕೆಂತಪ್ಪ

ರೂದ್ರಮುಂ ಕತ್ತಿಯುಂ ವೊಯ್ಯಿವ್ಯಂದು. ಕೊಜಿಪಲ್ಲ ಕುಳಿರ ಹೇಮಂತನ್

ಪೊಯ್ಯಿತ್ತು ಬರೆ, ಮುಪ್ಪಾಗಿ, ಎಳಿಜಿಗುರ ಜ್ಯೇಶ್ವರಂಗೆ ಬಯಾವಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಕುಂ.

ಕಾರ್ಮಾಮುಸುಕು ರಾತ್ರಿ ಬೆಳ್ಳಿದುರೆಗಳ ಸಂರ್ಯಂಗೆ ಬೆಸ್ಸಿ ಮ್ತು ಸರಿಗುಂ.

ಬಿಟ್ಟಿಗಾಳಿ ಬಡಿದಾರ್ಪ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕಡಲನ್ ತಂಪೆ ಎತ್ತುಲೋ ಅಜಿಗುಂ.

ವಿಶ್ವಮನೆ ಸೆಱ್ಟಿವಿಡಿದು ಕಡವುವಾ ನಿದ್ರೆಯುಂ ಪಿಡಿದೆಂದುಮ್ರ ಇರದೆ

ಸದಿಲವಿಷ್ಟಿಯ್ಯಂಗುಂ. ನಾವ್ಯ ಆರ್ ಎವೇಕಮನ್ ಕಲೆ ಮೆನೆ, ಮತ್ತ್ಯಾರ್?

ನಾನ್ ಇದೋ ಕಲ್ಪಿಸೆನ್ನ. ಪ್ರೋಸತೀಗಳ್ಳಾ ಅಲ್ಲಾತ್ತೆನೇ, ಪಗಿವನವನ್ ಒರ್ನೈ

ಕೆಳೆಯನಪ್ಪನ್; ಕೆಳೆಯೆ ಪಗಿಯವ್ಯಂ; ಅರಜಿಂದ ಕಿಂಬಿಲ್ಲೈ ತಗಿದು.

ಕಡುವಗೆಯುಮ್ರ ಆಗಿದು. ಮನುಂಜಂಗೆ ಸ್ವೇಷಮೆಂಬುದು ಪುಸಿಯ ನಂಜ್ಞ.—

ಈಗಳ್ಳಾ ಎಸಗೆಲ್ಲಮುಂ ನೇರ್ಪುಕ್ಕುಂ. ಎಲೆ ತಾಯೆ, ನೀನ್. ಒಳಗೆ ಹೇಗೆ,

ದೇವತೆಗಳನ್ ಬೇಡು ಎನ್ನದೆಯ ಬಯಕೆಗಳ್ಳಾ ಕೂಡಿಬರ್ಪುಂದು. [ಭಾಗ್ಯವಿ ಹೇಳಣಾ ಇಬ್ಬಂ

ಕೆಳೆಯಿರಿ, ನೀಮುಂಮ್ರ ಇನ್ನುವೆಳಂತೆ, ಎನ್ನ ಬಗೆಯೆನ್ನ ತಳಿದು ಸಲಿಸಿಂ.

ಎಕಲವ್ಯಂ ಮರಳೆ, ನೀಂ ಪೇಟಿಯುಮ್ರ, ಎನ್ನೊಳ್ಳಿಂ ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿಂ ಮಾಟುಕುಮ್ರ ಇಕ್ಕೆಂದು.

ನಾನ್ ಪ್ರೋಪೆನ್ನ ಎತ್ತು ಪ್ರೋಪುದೊ ಅತ್ತು. ಇನಿತಾಲಿಂಳಿಕೆ ಕೇಳ್ಳಿಪಿರ್ ನೀಮುಂ

ಬಸಗಿಯೆನ್ನ—ಈ ಸಂಕಬೆಂ ಕೆಳೆದು ಬಿಡುಗಡೆಯೆನ್ನ ಅಂತುದನ್ ನಿಮ್ಮ ವೀರನ್.

[ಹೇಳಣಾ

ಮೇಣಂ

८

ಹೋ! ಅನಂದಂ! ಪೇರಾನಂದಂ!
ನೆಗಿವಾ ಕುಣವಾ ಏಗುವಾನಂದಂ!

ಷಿ ತಿವ, ಬಾರಯ್!

ಷಿ ತಿವ, ಬಾರಯ್!

ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳ್ಳಿದ ಕೋಡಿನ ಬೀಡಿನ,
ಶೆಂಕಣ ನಾಡಿನ ಕೋಯಿಲ ಕೋಡಿನ,
ಒಂದೇ ನೆಗಿತಂ ನೆಗಿಯುತೆ ಬಾರಯ್.

೫೫೦

ಬಾ, ಸಂಪರಾಜಾ,

ಬಾ, ಸಂಪರಾಜಾ,

ಲೋಕಂ ಪುಟ್ಟಲ್, ಲೋಕಂ ಸಾಯಲ್,
ದೇವತೆಗಳ ಗಣಮೆಲ್ಲಂ ಪಾಯಲ್,
ಇರ್ಪನೆ ತಾಂಡವವಾಡುವ ರಾಜಾ,
ನಾಟ್ಯಂಗಿಸುವ ಷಿ ಸಂಪರಾಜಾ,
ಕುಣವೆನಾ, ಕರಿಸನಗೀಗಳ್, ಬಾರಯ್,
ಕುಣವೆನಾ, ಬಾರಯ್!

ಷಿ ತಿವ, ಬಾರಯ್!

೫೫೧

९

ಕಣ್ಣಿನ್ ಜಿದಜ್ಞಾತು ಕಟ್ಟಲ್ ಪಾರಯ್!
ನಮೆಯಾ ಭ್ರಮೆಯಾ ಕಟ್ಟಲ್ ಪಾರಯ್!
ಹೋ! ಅನಂದಂ!

ಪೇರಾನಂದಂ!

ಕಣ್ಣಿನ್ ಮುಂಸುಕಿದ ಕಟ್ಟಲ್ ಲೈಂಡಲ್,
ಬಗೆಯೊಳ್, ತಿವನಾ ಬೆಳ್ಳಿಳಾಡಲ್,
ಮಂಡಿತು ಸೂರ್ಯಂ—ದೇವಾನಂದಂ!
ಷಿ ತಿವ, ಶಂಕರ,

ಓ ಕಿವ, ತಂಕರ,
ಬದುಕಿದನೇ ಸಮ್ಮತಾಮನ್! ॥೨೧೦
ತರುಗಿದನೇ ಆ ರುದ್ರಪ್ರಮನ್!
ತರುಗಲ್ ಭಕ್ತಿಗೆ, ಸೇವೆಗೆ, ತಂಕರ,
ಆಗಿದುದಾವುದು, ಓ ಕಿವ, ತಂಕರ,
ಕುಣಿವೆನ್, ಕರುಣಿಸು, ನನಗಾಸಂದಂ!

ಕುಣಿವಾಸಂದಂ!

ಪೀರಾಸಂದಂ!

[ದೀಕ್ಷಾ]

ದೀಕ್ಷಾ

ಅಣ್ಣಂದಿರ್, ಏಕಲವ್ಯಾನ್ ಬಂದನ್. ಬಡನೇ ಜೀನ್ ಮುಸುಱ್ಳಪ್ರೋಲ್ ಮುಸುಟ್ಟಿ,
ಎಡಕೆ ಬಲಕೆಯಿದಾದಿ, ಜಟಿದಾದಿ, ದಲಿವೆಲ್ಲ, ಆ ಮರುಳ ಬಂಟನ್,
ಇರುಳ್ ಬಿಱ್ಱ ತಲೆಗೊಳಿವ ಕಳ್ಳರ್; ಕಲ್ ಬೀಳ್ಳಂ, ಕಲ್ ಬೀಳ್ಳಾವೆಂದು
ಒಕ್ಕೊರಲ್ ಕ್ರಾಗಿದರ್. ನೆಗೆದತ್ತು ಕಯ್ಯ ಬಾಳ್. ಬಲ್ಲೊಲ್ಲಿಗಳ್, ಬಾಳ್ ಲೀಡೆಪ್ರೋಕ್ಕು ಅಲಂ
ಸಂತ್ತುಸದಿರ ಕೃಷ್ಣನ್. ಎಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಾಮನ್? ಬರೆವುದೊಂದಿರ್ಕುಂ.

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಒಳಗಿಲ್ಲ, ಇದೆ ಪೊಡಿಗೆ ಪೋದನ್—ಮಾರ್ಪಟ್ಟು
ಪ್ರೋನ ಬಗಿಗೆ ಪ್ರೋಸತ್ತೊಂದು ಕುಲ್ಲಾಪಿಟ್ಟು.

ದೀಕ್ಷಾ

ಆಹಾ! ಅವನ್

ಕಟ್ಟಾಪಿದುದೆ ತಡವೊ? ಮೇಳ್ಳಾ, ಬಂದುದೇ ತಡವೊ ನಾನ್?
ಮೇಳನಾಯಕನ್.

ಎನಂತುಬಿವಸರಂ?

ದೀಕ್ಷಾ

ತಾನ್ ಮರಳ್ಳನ್ನೆಗೆಂ,
ತಡೆದಿಂ ಬೀಡಿನೊಳೆ ಎಂದೇಳದೆಯನ್ ಅಷ್ಟಿದನ್.

ನೇಂಜನಾಯಕನ

ಪೇಟ್‌ನೆನೇ, ಇದೆತಾನೆ ಪೈರಿದನ್—ನಲ್ಲಿದೇ:
ದೇವತೆಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ ಮಾಡುವುದೆ ಅವನೆಂಬೆಂದೇ.

ದೀಕ್ಷಣ

ಪುಜುಂ, ಪುಜುಂ! ದಿನ್ಯ ಜಾಳಾನುವಿರೆ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ!
ನೇಂಜನಾಯಕನ

ಏನ್ ಅವನ್ ಪೇಟ್ ಕಣಿ? ನೀನ್ ಕಂಡ ಕಣಿಯುವ್ಯೇ ಏನ್? ೫೮೦
ದೀಕ್ಷಣ

ಸುಮೃದ್ಧಿ ಕೇಳ್—ಕೇಳ್ದಿನ್ ಪೇಟ್‌ನೆನ್—
ಪಲ್ಲಿಕ್ಕು ರೆವ ಬೀರರನ್ ಪಡೆಗೆಳನ್ ಬಿಟ್ಟೇಕಲವ್ಯನೊಡವಂದು,
ಮ್ಯಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಕಯ್ಯುಡಿದು, ಕೃಷ್ಣನಿಂತೆಂದನ್—ಆ ಅಶ್ವತಾಮನ್
ಈ ಪಗಲ್, ಈ ಸೋಳೆವಿದೊಂದು ಪಗಲ್, ಒಳಗಿರ್ಮೆ. ಪ್ರೋಜೆಗ್‌ನ್ನೆ ಬಿಡದಿರ್.
ಏನಾನುಮನ್ ಮಾಡಿ ಬೀಡಿಸೊಳಿ ಮಜ್ಜಿಯಿರಿಸು, ಬಾಲಿಪ್ರಾದನ್ ಬಯಸೆ.
ಇದೊಂದು ಪಗಲ್, ಆ ರುದ್ರನಾಗ್ರಹಂ ಬಡಿವುದು, ಎಣ್ಣು ಇಂಕೆ! ಎಂದನ್.
ಮತ್ತುಮ್ಯೇ ಅವನೆಂದನ್—ಮಜ್ಜಿಯನಾ ಮಾತುಗ್ರಾ—ಎಗಳ್ ಮನುಷ್ಯನ್
ತಾನ್ ಮನುಷ್ಯನೆ ಎಂಬುದನ್ ಮಜ್ಜಿತು, ಕಡುಕೊಬ್ಬ, ಒಳ್ಳಿತೆಕ್ಕಲ್ಲನ್,
ಆಗಳೇ ದೇವರ್ಕ್ರಾ ಅವನ್ ಬಾಟ್‌ಡರ್ಹಿಡ್ ಕೆಟಿಗುರುಳಿ ಪೊಯ್ವರ್.

ಎಂದುಂ ಅಶ್ವತಾಮನ್ ಈ ಪಾಂಗೆ! ಎಳವೆಯೋಳಿ, ಪರಸುತ್ತೆ ತಂಡೆ ೫೦೦
ಚಿಲ್ಲೋಜಾಣಾದೆ, ಗೀಲ್: ವೆಲದ್ಲ್ ಎಟಿಗಿ ದೇವತೆಗೆ, ಪೌರುಷದೆ ನೀನ್ ಗೀಲ್—
ಅಯ್ಯನ್ ಇಂತನೆ, ಸೋರ್ಕಿ, ಮಾಗನ್ ಎನ್ನನ್—ದೇವತೆಯ ಬಲಮ್ಯೇ ಇರ್ಹ್ಯಾಡಯ್ಯ,
ಪೇಡಿಯಂ ಗೀಲ್ ಪನ್. ಅವರ್ಗಳ ಸೇರಂಬಾರದಾ ಗೀಲ್ವೆಣ್ಣು
ಮುಂದಲೆಯನ್ ಈಟ್‌ನೆನ್! ಏನ್ ಗತ್ತಂ! ಇನ್ನೊಳ್ಳಿ ಮಹಡೇವ ರುದ್ರನ್
ಯುದ್ಧದೊಳ್ಳಾ ಮೇಲಿರ್ದು, ಇತ್ತು ಪಗೆ, ಇತ್ತು ಸೋಯ್, ಕೊಳ್ಳಾ ಗೀಲವನ್ ಇತ್ತೆನ್,
ಎಂದುರ್ಭಿಸುತ್ತೆ ಬರೆ, ಸಿದುಕೆಸಿಂದಾಳ್ ಆಡಬಾರದುದನ್ ಆಡಿ,
ಎಲೆ ರುದ್ರ, ಅದೊ ಅವರ ಬೆಂಬಲಂ ಪೈರಿಗು; ಅಶ್ವತಾಮನ್ ಇದ್ರ
ಮೊನೆ ಮಜ್ಜಿಯದೆಂದನ್. ಇಂತಪ್ಪ ಸುದಿಗಳಿನ್, ಆಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟ
ಆಳಿ ವಿಾಲುದ ಪರ್ಕೆಬಗೆಳನ್, ರುದ್ರನ ಕನಲ್ಪ್ಯಾಯನ್ ತಲೆಗೆ

ತಂದುಕೆಂಡನ್ನ. ಈ ದಿನಂ ಬದುರ್ಕಿದೊಡೆ, ನಾಮುಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕುವುದ್ದು ಅವನನ್ನ ಇಗಂ
ರುದ್ರಪುಸಾದದಿನ—ಇಂತು ಕೃಷ್ಣನ್ ತಿಳಿಪೆ, ಒಡನೆ ಬಂದೆವು: ಮುಂದೆ
ಹಿಡಿಸಿದನ್ ಎನ್ನನ್ ಎಟ್ಟ ಟ್ಯಾಸಲ್ಪ್ಯಾ. ಪ್ರೋಗಿರಲ್ ಮುನ್ನ ಮೇರ್ ಪ್ರೋಜೆಗೆ,
ಸತ್ತನ್ ಅಶ್ವತಾಮನ್ನ.—ಇಲ್ಲ, ಇದು ಕೃಷ್ಣನ್ದು ಹೊಸಕೆಂದು ತಂತ್ರಂ!
ಮೇರಣಾಯಕನ್

ಅಟಿಲ ಮಗು, ಭಾಗ್ವತೀ, ಕೇಳಬಾ, ವಾತೀಯನ್.
ಶಾಂತಿ ಎರಬುದು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತೋಳಿಗುಂ.

ಭಾಗ್ವತ

ವಿಕಣ್ಣ, ಕೆಕರಿಪಿರ್, ಇದೆತಾನೆ ಮೇಲೆ ಮೇರ್
ಲೊತ್ತಿ, ಬರ್ಪಿಲಿಂದ ಬಿಡುತೆಗೊಂಡಿರ್ದ ಈನ್?

ಮೇರಣಾಯಕನ್

ಈತನ್ ಅಶ್ವತಾಮನ್ನ ಕುಟುಂಬ ವಾತೀಯನ್
ಕೆಳ್ಪುದನ್ ತಂದೆಮ್ಮೆ ಹೊಳೆಗೆ ಶಿಖಿಕ್ಕಿದನ್.

ಭಾಗ್ವತ

ಎನಪ್ಪ, ಮುಣಿಗ್ರೋದೆವೋ ನಾವ್? ಅದೇನ್, ಅಟ್ಯಾಪ್. ೬೫೦
ದೊರಕನ್

ಪ್ರೋಜೆಗನ್ ಪ್ರೋಗಿರ್ಲಿಂದಣಿಂಬಾವ ಸದ್ಭ್ರಾಗೆ ಇಲ್ಲ.
ಭಾಗ್ವತ

ಪ್ರೋದನೇ!—ಎಕಿಂತು ನುಡಿಪಯ್? ೬೫೧

ದೊರಕನ್

ವಿಕಲವ್ಯನ್ ಪೇಟ್ಲಿನ್—ಒಳಗಿರ್ಬ್ಯಾ ಬೀಡಿನೊಳ್ಳಾ;
ಪ್ರೋಜೆಗ ಕಾನೆಲರ್ಪುನೇ ಪ್ರೋಗಿಲಾಗದು ನುಂಡು.

ಭಾಗ್ವತ

ಅವನೆಲ್ಲ ವಿಕಲವ್ಯನ್? ಇಂತೇಕೆ ಪೇಟ್ಲಿನ್?
ದೊರಕನ್

ಬರುತೆಪರನ್. ಈ ಪಗೆಲ್ ಪ್ರೋಜೆಗ ಸುಟ್ಟಿಯಲ್ ಸಾವು
ನಮ್ಮ ಏರಂಗೆಂದು ತಾನಾತನ್ ಒಣರ್ಣಿಪನ್.

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಆಹ, ಇದು ನಿಶ್ಚಯಮೇ? ಆರ್ ಅವಂಗಿಉಪಿದರ್?
ದೂರನ್

ದಿವ್ಯಜಾಳನಿ, ಕೃಷ್ಣನ್. ಉಟ್ಟಾವು, ಅಟ್ಟಾವಿಂದೆಂದು.
ಭಾಗ್ಯವಿ

ಕಾವಾದಿಂ, ಈ ಕೆಳೆಯಿರ್! ಬೀಳ್ಪು ಸದಿಲ್ ತಪ್ಪಿಸಿಂ!

ಇತ್ತಲ್ ಓಡಿಂ ಕೆಲರ್, ತರಲ್ ಏಕಲವ್ಯಾನನ್.

ಮುಂಡಲ್ ಕೆಲಂಬರ್—ಪಡುವಲ್ ಕೆಲಂಬರ್.

ಅಯಿಸಿವ್ ಆತನ ಪಟ್ಟಿ ಪೂರ್ದ ವಾಟ್ ಪ್ರೌಳಂಗಳಂ.

ತಿಳಿದೆನ್ ಈಗ್ಲ—ಪುಸಿದು, ನಂಬಿಸಿ, ಕಱ್ಬಿದನ್.

ಪಯಿತೋಲ್ಯಿಯನ್ ಬಿಸುಟ್ಟನ್. ಅಯ್ಯಿ, ಮಗ್ನ, ಏವೆನ್?

ಕುಳಿರಳ್ಳಾಗದು. ಆದನತು ಬೆನ್ನೊ ಈ ಬರ್ಪೆನ್.

ನಿಲ್ಲದಿರಿಂ, ಅಣ್ಣಂದಿರ್, ಓಡಿಂ. ತಡೆಯೆ ಪ್ರಾಲ್ತಲ್ಲು, ಈ ನಲ್ಲಿರ್.

ಸಿಡಿಯಲ್ಲುವೇಣ್ಣುಮೇ ಸಾಯಲ್ ಓಡುವನನ್! [ಖೇಂಪರ್]

೬೩೦

[ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತರ ಹೀಳಿಂದಿಡಿ ಕಾದು]

ಅಕ್ಷರಾಮನ

ನಿಶ್ಚಲಂ ನಿಂದುದೀ ಕಟ್ಟಕನ್ನ. ನಂಬತಕ್ಕುದು—ಮಗುಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುಂ. ನಾಜ್ಯಯಮೇ, ಪ್ರಾಣಿ_ರಲ್ ಸೆನೆಯಲ್ಲೈ. ವೊದಲೆ ಇದು ಆ ಕತ್ತುಮಿತ್ತನ್ ೧೬೦ ಅಭಿಮನಸ್ಯ, ಎನ್ನ ಕರ್ತೃಪಾದವನ್, ಸಮಯುದ್ಧದೊಳಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೊಳ್ಳು ಕೊಡಗಿ ತಾನ್; ಪೆಜ್ಜಾಡ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಾಂಬಿರ್ಪುಂ; ಪ್ರೋಸ್ತಂ ಮನದೀಗಳ್ ಮೊಸೆಗೊಂಡ ಕೆಲಪಿಸಂದು; ನೋಡಿ ಸೆಫ್ಫಿನ್ ನಾನೆ, ಒಂಸೆ ಸಾವೀಯಲ್. ಸಿದ್ಧವ್ಯಾ ಆವ್ಯಾ ಇರ್ಪಿರುಂ. ಈ ರುದ್ರ—ಸಾರಾಧಿ_ಸ್ತಮ ಸಾವರ್ಗೆ ಧರ್ಮಂ— ಎನಗೊಳಿಸ್ತಿಯವನಾಗೆ. ದೊಡ್ಡ ವರಮಲ್ಲು ನಾನ್ ಬೇಡುವುದು ಸಿನ್ನನ್. ಈ ಬಾಕ್ಷಮೇಲ್ ಬಿಟ್ಟು ನೆತ್ತರನ್ ಬಿಸಿವನನ್, ಬಾದು ವೊದಲ್ ಎತ್ತಲ್. ಏಕಲವ್ಯಂಗಿಯಾದೆ, ಅಲ್ಪ ಆರಾಸುಮನ್: ಪಗಿ ವೊದಲ್ ಕಾಣಲ್, ಎಬಿಚಿಪರ್ ನಾಮ್ಯಾಸರಿಗೆ ಘಡುಗಳ್ಲಿ ಲೆಯಾಗಿ. ಇದೊಂಮೆ ಕೃಪದೊಳಿ. ಈ ಅಗ್ನಿ, ಕರೆವೇನ್ ಆನ್, ಪಿತ್ಯಲೋಕಕುಚ್ಯು ನೀನ್: ಸುಖಿಸಿದ್ದಿಗೊಳಿಸು, ಅಕ್ಷದೆಯೆ ಸೆಗೆದೆನ್ನ ಕರುಳ್ಗಳೊಳಿ ಖಡ್ಡವ್ಯಾ ಇಜ್ಞಾದೊಡನೆ—ಮೆಯ್ದುದಿ. ೧೬೨ ನಿಮ್ಮಮನ್ ಕೊಗುವನ್ನ, ಈ ಉಗ್ರಕ್ಷನ್ನ ಕೆಯರ್, ನಂದೆಂದುಂ ಇರ್ಪಿರ್, ಎಂದೆಂದುಂ ಆಳ್ಕಳನಾಜ್ಯಯಮನ್, ರೋಷಮನ್, ನೋಡುತ್ತಮೆ ಇರ್ಪಿರ್, ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನೊಳಿ ಬಂದು, ಈ ಫೋರನುಹಿತಿಗಳ್, ಕಾಡುತ್ತಮೆ ಇರ್ಪಿರ್, ಇದೊ ನೋಡಿವ್ಯಾ ಓರೆಹರ್ಪುರ್ ಎಂತು ನಾವ್ಯಾ ಫಾತುಕರ ತಂತ್ರಕ್ಷೇತ್ರದಕೆ, ಕೈಗುಂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆವು: ನಾನೆ ಕೊನೆ! ಪಿಕ್ಕ ಪೆಸರಿಂಧಾಯ್ತ್ತು ಕೌರವಕುಲ ಶ್ರೀ! ಬಿಡದೇಡ, ಬಿಡದೇಡ—ಬೆನ್ನುಮರ್ಪು ಗಿಡಿಯವ್ಯಾ ಅವರ್ವರವರ ಕಮಂ! ಬನ್ನಿಮನ್, ಎಟ್ಟಂ, ಕೊರವೂತೆಯರ, ರಾಧಿಯರ, ಕಟ್ಟಗ್ರಿಮನ್ ಎಜಿಗಂ, ಅರಿಸಂ ನಿಮ್ಮ ಕೋಪಂಗಕನ್ ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಯೊಕಗೊಂದುಜ್ಞಾಯಗುಡದೆ! ನೀನುಂ, ಹಿರಣ್ಯರಘಮನ್ ಕೊಂಡು ಗಗನದೆಟ್ಟಿರಮದರ್ಪು ಈ ಸೂರ್ಯದೇವ, ಎನ್ನ ಪಿರಿಯರ ನಾಡ ಪೋಲ್ಲಿಂದು, ಮಂಲಯಗಿರಿಯೊಳಿ ಕುದುರೆಯೆಟಿದು, ೧೬೪ ಪೇಟ, ಎನ್ನ ಕರೆದೆಯು ಬಳಗಕ್ಕೆ, ಎಕವೆಯೊಕಗೆನ್ನನ್ ಒಲಗ್ರೀ, ಈ ಎನ್ನಾಲ್ಲಿಧನ್, ಪರ್ಯಾಬಗಿ ಸಾವನ್. ಅಹ, ಎನೊರಲ್ಪುರ್ ಕೇಳಿನ್ನರ್ ಈ ಕಥಿಮನ್! ಉರೇ ವೆಳಿಂಗದೇ ಗೋಳಾಟಿವಿಟ್ಟು!

ಸಾಲ್ಪುಂ, ಸಾಲ್ಪುಂವೇ ಈ ಕನಿಕರಂ. ಕೆಲಸಂ, ಕೆಲಸಂ!—
 ಮೃತ್ಯು, ಓ ಮೃತ್ಯು, ನೀನ್ ಭಾರ, ಭಾರ! ಇರಿರ್ ನಾನೆ ಬರ್ಪೇನ್
 ನಿನ್ನ ಮಬ್ಬಾನ ಮನೆಗೆ ಚಿರ್ದು. ನೀವ್ ಎಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆ ನಗೆ ಓ ಪೋಳಿವ ಪಗೆಲ
 ಏಳಿಸಿಲೆ! ತೇರೆಹಳ್ಳಿ ವಿಜಾದ ಪ್ರೋಫ್ಟ್! ಇದುವೆ ಕಡೆ, ಕಡೆಯು ನುಡಿ ನುಡಿವೆನ್.
 ಓ ಬೆಳಕೆ, ಓ ಪುಣ್ಯಭಾವಿಯೇ, ಕನ್ನಡಮೇ, ಎನ್ನ ತಾಯ್ಯಾಡೆ,
 ನೆಲನ್ ಅಜ್ಞಾವ ಬನವಾಸಿ, ತೆಂಗಂಗಾಳ್ ಕೊಡೆಯಿರ್ದ ಕಡಲಾಲಿಯ ಮನೆಯೇ,
 ಒದನಾಡಿ ಪಸುಳಿಗಳೆ, ಕೆಟ್ಟಿಗಳೆ, ಪೋನಗ್ಗಳೇ, ಓ ಪಸುರ ಬಯಲೆ, ೪೩೦
 ಬೀಬಿಕ್ಕೊಂಡಿಂ, ಬೀಬಿಕ್ಕೊಂಡಿಂ, ಎನೆಗೆ ಜೀವಾನಂದವ್ ಆಗಿರ್ದರ್ ಎಳ್ಳರ್
 ಬೀಬಿಕ್ಕೊಂಡಿಂ, ಪೋಗಿ ಬರ್ಪೇನ್. ಇದೆ ಕಡೆಯು ಮಾತೆನತ್ತು, ನಾನ್ ಪೋಗಿ ಬರ್ಪೇನ್.
 ಮಂಂದಣಿಮ ಕಚ್ಚಿದವರ ಕಣಿಪೆದೊಳ್ಳಾ—ಭಾರತದ ಸಂದ ಸಿಂಹಂಗಳ್,
 ಕೌರವಸ್ಯಾವಿಯೊಳ್ಳಾ, ಕರ್ನಾಸೊಳ್ಳಾ, ಭೀಷಣರೊಳ್ಳಾ, ತಂದೆ ಆ ಗುರುಪೊಳ್ಳಾ.

[ಖದ್ದಿದ ಮೇಲೆ ಬೀಬಿಕ್ಕೊಂಡಿಂ]

ಅರ್ಮೇಳಂ ೧

ಅಲೆದಿನತ್ತು, ಅಲೆದಿನತ್ತು,
 ಅಲೆಯದಿರ್ದ ಕಡೆಯದೆತ್ತು?
 ತೊಬಿಲ್ಲಿನಯೆಷ್ಟು, ಬಿಂಲ್ಲಿನಯೆಷ್ಟು,
 ಶಾಳಿನಯೆಷ್ಟು ಅವನದೆತ್ತು!
 ಏನಿದು ಸದ್ಯು! ಒಹ್ಹೋ!

ಅರ್ಮೇಳಂ ೨

ಒಹ್ಹೋ!

ನಾವೇ, ನಾವೇ, ನಿಮ್ಮ ಸೋವೇ!

೪೪೦

೧

ಬೀಂಪೆ ಇಲ್ಲ?

೨

ಪಡುವಲೆಲ್ಲ,
 ಒಕ್ಕಿಸಿ, ಒಕ್ಕಿಸಿ, ಬಂದೆವೇ!

८

ಕಂಡುದಲ್ಲ ?

■

ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ,
ತಡಕಿ, ತಡಕಿ, ನೊಂದೆವೇ !

९

ಪುಡುಕಿ, ಪುಡುಕಿ, ಮೂಡಲೀಲ್ಲ
ಕಂಡೆವಿಲ್ಲ—ನೊಂದೆವೇ !

ಎಳ್ಳಾರುಂ

ಆರುಮೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲಮೈ ಎಮಗೆ ಹೇಟ್ಟಿರ್ಬು ?

ಕಾಡ ಕುಣಿಕಾಳಸೋ, ವಾನಾಚಿದಿವ ತೊಱತೆಯಸೋ,
ಮೇರುಗಿರಿಯಿನಾ ಪಾಟು ವಹರಿಸುವ ದೇವಯೋ,

ಅಡಿ ಸಾಗರನೆಡಿಗೆ ಸುಟ್ಟಿವ ಪ್ರೋಟಿವೆಸ್ತ್ರೆರೋ,

೧೬೦

ಆರುಮೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲಮೈ ರುದ್ರಸುರಗಣ್ಯನಷ್ಟುನಾ

ಎತ್ತುಲ್ಲಾ ಅಲೆವನೆಳ ಕಂಡು ಹೇಟ್ಟಿರ್ಬು ?

ಅಭೀದುದು ಸೆಲೆಯಡಿತ್ತೇ ಬೇಂತೆನೋವ

ನೆಟ್ಟಾಗಾಗದ ಪ್ರೇಯ್ತು, ಬಜ್ಜಾಯ ಮೆಯ್ತ್ವೇಷು !

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಹಾ ! ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯಮೇ !

१०

ಅದಾರ ಕೂಗು ಪ್ರಯಿಲ ನಡುವೆ ಕೇಳುದು ?

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಕೆಟ್ಟಿನ್ನ, ಕೆಟ್ಟಿನ್ನ.

■

ನಮ್ಮ ಕೆಟಿವಿ, ಭಾಗ್ಯಹೋನೆ, ಭಾಗ್ಯವಿ.

ಅವಳ ದುಃಖಮೂ ನಡೆಯನ್ನ ಇಟ್ಟಾಯುತರ್ಪುಮೇ !

ಭಾಗ್ರವಿ

ಕೆಳೆಯಿರಾ, ಕೆಟ್ಟಿನ್, ಮುಂಟಿಗಿದೆನ್, ವಾಟಿಾದೆನ್, ಪ್ರೋದೆನ್. ೨೦೦
ಮೇಳನಾಯಕನ್

ವಿನಾಯ್ತ್ರು, ತಾಯ್ ?

ಭಾಗ್ರವಿ

ನೋಡಿಮ್, ಅತ್ಯಾರ್ಥಮನ್ ! ಇದ್ದೂ, ಪ್ರೋಸತ್ತು ಕೊಲಿಪಟ್ಟು
ಈ ಖದ್ದುಕೊಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಮುಂದಿರ್ಪು ಬಿಟ್ಟಿಪರ್ವನ್.

ಮೇಳಂ

ಮನೆಗೆ ಮಂಗುಽಾನೆ ಇನ್ನೇನ್ !

ಈ ಗುರುವೆ ಕೊಂಡೆ ನೀನ್ ಎನ್ನೇನ್.

ಈ ದುಡುಕಿನಾಕ್ಕೇ !—ಎದೆಯೋಡೆದ ಹೆನ್ನೀ !

ಭಾಗ್ರವಿ

ಅವನದೇ ನೇರ್ಪು—ಎನುಗಡಲ ಕೊರ್ಪು.

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಆರ ಕಯ್ ವಾಡಿದುದೇ ಈ ಕೆಟ್ಟು ಕೊಲಿಯುನ್ ?

ಭಾಗ್ರವಿ

ಆಶನದೇ; ಇದ್ದೂ ನೋಡಿಂ, ನೆಟ್ಟು ಭಾಳ್ ನೆಲಡೊಳ್ಳಾ.

ಮೇಳಂ

ಈ ಎನ್ನ ಬೆಳ್ತನಮೆ, ಗಾಂಧೇ,

ಈ ಕುರುಡೆ, ಬುದ್ಧಿಯೋಳಾ ನುಣ್ಣೀ,

ಅಪ್ಪಾಯುದಾದೆನ್—ನಿನ್ನೇನ್ ಅಪ್ಪಾಯುದಾದೆನ್.

ಸರಿಯ್ ಕೆನ್ನೆತ್ತರನ್ ಸರಿದಯ್ !

ನಿನ್ನ ಥಲಮನ್ ತೀರ್ಜ ಸರಿದಯ್ !

ಕಾಯುದಾದೆನ್—ತಡೆದು ಕಾಯುದಾದೆನ್.

ಮೇಳನಾಯಕನ್

೨೧೦

ಆ ಫೋರನಂಕಲ್ಪನ್ ಎಲ್ಲಿ? ನೋಡ್ಲ್ಯಂ.

ಭಾಗ್ರವಿ

ಇದು ಕನ್ನೆ ನೋಡಿವೇ? ಬೇಡ. ಮೇಲುದುಗಿಯಿನ್
ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲ್ಪನಿ ಮುಸುಕುವೆನ್. ಒಲ್ಲವರ್
ಆರ್ ತಾನೆ ನೋಡುವರ್ ಮಣಿನೊಳ್ಳ, ತಾನೆ ಇಟ್
ದೇಗ್ರಳೊಳ್ಳ, ರಕ್ತಮನ್ ಉಗುಟ್ಟಿದನ್ |—ಫನ್ ವಾಟ್ವಿನ್ | ೨೩೦
ಕೆಳಿಯರೊಳಗಾರ್ ನಿನ್ನನ್ ಎತ್ತುವೆನ್? ಎಲ್ಲಿರ್ದನ್
ವಿಕಲವ್ಯೇನ್? ಪ್ರೋಟ್ಲೈ ಇದು ಬರಲ್? ಈ ಕಂಡ,
ದೈವಹತ ಏರ ಅಕ್ಷತಾಮನ! ಎಲ್ಲಿಂದೆ,
ಅಪ್ರದೀಲಂದೆಲ್ಲಿರದ ಸೆಂಪಿಂದ, ಎಲ್ಲಿಗುತ್ತಾಯ್
ನಿನ್ನನ್ ಈಗಳ್ ಕಂಡು ಮಣಿಗುವರ್ ಹಗೆಗಳುಂ.

ಮೇಳಂ

ಕಡೆಗಾಗುವುದೆ ಆಗಿಷ್ಟೋಯ್ತು!
ಮುನ್ನೆ ಅಜ್ಞಾಯಲ್ ಬರ್ಮನ್ ಆ ಬಗೆಯ ವೇರುರ್ಮು
ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಪೋಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗಾಣ್ಣ ಮೆಂಬುದು |
ನಿನ್ನೊಳ್ಳ ಇರುಳುಂ ಪ್ರೋಗುಸುವ್ರ್ ಎಟ್ಟ ಪ್ರೋಗೆ ಗುಂಡುಗುಗಳಿನ್
ಆ ಬೇವ ಬೆಂಕೆ ಒಳಗೆನಿತಿರ್ಮು ಮೆಂಬುದು ! ೨೨೦

ಕಡೆಗಾಗುವುದೆ ಆಗಿಷ್ಟೋಯ್ತು!
ಬಲಿಯಾಯ್ತು ಭಾರತಕೆ ತಂದೆ ಮಕ್ಕುಳ ಬದ್ರಕು,
ಬಲಿಯಾಯ್ತು ಭಾರತಕೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ರಕು.

ಭಾಗ್ರವಿ

ಅಕ್ಕುಟ್ರಾ, ಅಕ್ಕುಟ್ರಾ!

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಪ್ರೋಗೆಪ್ರೋಗೆದು ಪ್ರೋತ್ಸುಗುಂ ದುಃಖವಿದು, ಬಲ್ಲೆನ್ ಆನ್.

ಭಾಗ್ರವಿ

ಅಕ್ಕುಟ್ರಾ, ಅಕ್ಕುಟ್ರಾ!

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಅನ್ನ ಜೀವಂಬಿಡಿದೆ ಅವರ್ ಅಟ್ಟಾಯೆ ಕೆಲ್ಲಾದಡಿಲೆ?

ಭಾಗ್ರವಿ

ಇದು ನಿನಗೆ ಬಗೆಯೆಂಕೆ, ಎನಗೆ ಎದೆಬೆಂಕೆ.

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಅಪ್ಪುದು, ತಾಯ್, ಅಪ್ಪುದು.

ಭಾಗ್ರವಿ

ಓ ಮಗುವೆ, ಓ ಮುದಿಯೆ, ಆರ ಸೊಗಕೇಗಳ್,

೨೫೦

ಆರ ಕೋಲ್ಲಿಗಳ್, ದುಡಿವ ತೊಬಿಂತ್ತಾದೆವೋ!

ಮೇಳಂ

ಎಂತೆಂ, ಆದನ್ ಆರೆಂ ಬಲ್ಲರ್ |

ಪಗೆಗಳ್ ಆರ್ ಮಜ್ಜಿಕಮನ್ ಬಲ್ಲರ್ !

ದೇವತೆಗಳೇ ಕಾವರ್ |—ಎಲ್ಲರನ್ ಕಾವರ್ !

ಭಾಗ್ರವಿ

ದೇವತೆಗಳ್ ಬಲ್ಲದೆಯೆ ಎಮ್ಮೆ ಬಾಟ್ ಮುಂಜುದುದೇ ?

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಅವರ್ ಇಟ್ಟಿ ಬೇಗೆಯೇ—ತಾಳ್ಳುಕೆಳಳಲ್ ಆರಿಯದು !

ಭಾಗ್ರವಿ

ಇಂತಿದನ್ ಮಾಡುವುದೆ ಕೃಷ್ಣನೊಳ್ಳ ಪ್ರೇತಿಯಿನ್

೨೫೧

ಆ ಕೇಡಿಗನ್ ರುದ್ರನ್—ಎಮ್ಮೆ ಮನದೇವರ್ !

ಮೇಳಂ

ಸಂಗುವನ್ ಅಹ, ಸಂಗುವನ್ ಅಹ, ಕೃಷ್ಣನ್ !

ಸಂಗವೇಂ ಎಸುತುಂ ಆ ಕೃಷ್ಣನ್

ಸಸುಸಂಗುತೆ ಪೇಟ್ಯನ್ ಈ ಭ್ರಮೆಯ ಕಥೆಯನ್.

ಗಹಗಂಸಿ ಸಕ್ಕಾವರ್

ಕೇಳ್ಳು ಧೀಮಾಜುಂಸರ್.

ಆಹ, ಎನೆಂಬೆಯ, ಏನ್ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾದಯ್.

ಭಾಗ್ರವಿ

ಸಂಗಗೆ, ಪಿರ್ಮಗೆ, ಸಲಗೆ, ಅಣಕಿಸಂಗೆ, ಇವನಟಿಗೆ

ಆ ಸಿರಿಯ ಸಜ್ಜನರ್ ! ಅವಗಿಸಿದು, ಕಡಿದು ಎನ
ಗೇ ಸಾವು—ತನಗೆಯೋ ಬಲ್ಲ ಸುಖಂ, ಬಲ್ಲ ಸುಖಂ!
ಬಯಸಿದನ್ ಅದಾಪುದನ್ ತಾನ್ ಅದನೆ ಕೈಕೊಂಡನ್
ತನ್ನ ಕಯ್ ಸಾವನ್. ಏಕರೆ ಹಿರ್ಮಿವರ್ ?
ಇವನ್ಮೇಲೇನೆಂದು ಜಬ್ರಿ ಮಾತಾಡುವರ್ ? ೨೬೦
ದೈವಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನ್ ಇವನ್—ಅವರಲ್ಲು ಕೊಂಡವರ್ !
ಎಂದಿಗಿಮ್ ಅವರಲ್ಲು. ಸಂಗಗೆ, ಕೃಷ್ಣನ್, ಸಂಗಗೆ !
ಈಗ್ಲಾ ಅಕ್ಷತಾಮುಖ ಅವನ ಕಯ್ ವಾಪಿದನ್.
ದುಃಖಕೆನ್ನನ್ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಕೆ ತಾನ್ ಸಂದೆದನ್.

[ಒಳಗೆ] ಏಕಲಘ್ನನ್

ಹಾ ! ಹಾ !

ಮೇಳನಾಯಕನ್

ಏಕಲಘ್ನನ್ !

[ಏಕಲಘ್ನನ್, ದೀರ್ಘನ್]

ಏಕಲಘ್ನನ್

ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಷತಾಮು, ಗುರುಪುತ್ರ, ಗುರು, ಇಸಿಯ,
ಒರ್ಪನ್ ಎನ್ನನ್ ಬಿಟ್ಟು ನೀಸಿಂತು ಪ್ರೋದ್ಯು ?

ಮೇಳಂ

ಪ್ರೋದ್ಯು, ಪ್ರೋದ್ಯು.

ಏಕಲಘ್ನನ್

ನಾನೆ ನಭಾಗ್ಯನ್.

ಮೇಳಂ ..

ಎಲ್ಲರುಂ, ಎಲ್ಲರುಂ.

ಏಕಲಘ್ನನ್

ಎನ್ ದುಡುಕು ಈತನಿದು !

ಮೇಳಂ

ಬಲ್ಲಿಡುಕು, ಬಲ್ಲಿಡುಕು.

೨೨೦

ಎಕಲವ್ಯಂ

ಮಗುವೆಲ್ಲಿ? ತಾಯೆ, ಧೈರ್ಯಂಗೊಳಾ. ಮಗುವೆಲ್ಲಿ?

ಭಾಗ್ಯವಿ

ಬೀಡಿನೋಳಗಾಡುವನ್ನಾ.

ಎಕಲವ್ಯಂ

ಒರ್ಪನೇಯೆ? ಕೊಂಡು ಬಾ

ಪ್ರೇಗು, ತಾಯೆ, ಬೇಗಂ. ಎತ್ತು ಕೆಹಂಡುಯ್ದುಪರ್

ತಾಯೆ ಬಟ್ಟಯೋಳ್ಳ ಇಲ್ಲದಿರೆ, ಪಗಿಗೋ ಉರಾಸುಂ ಆ

ಸಿಂಹದೇಹಮಳ್ಳಯನ್. ನಡೆ, ಪ್ರೇಗು, ನೀನುಂ, [ಭಾಗ್ಯವಿಯುಂ ದೇಶನುಂ ಹೇಳರ್]

ಸತ್ತರ್ಯೋಳ್ಳ ಪುರುಜಿಸುವ ಹೂರರ್ ಇರ್ವರ್ ಕೆಲರ್.

ಮೇಳಾಯಿಕ್ಕಾ

ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು, ದೊರೆಯೆ. ನಿನೆಷ್ಟು ಇಟ್ಟನ್ ಕೂಸನ್ನಾ

ಆಲ್ಲಾವ ಮುನ್ನಾ ಗುರುವುತ್ತನ್ನಾ: ಅದಜಂತಿ ಕಾವಯ್ಯೆ.

ಎಕಲವ್ಯಂ

ಎಲ್ಲಿ, ಮೇಳಾಮುಸುಕುದೆಗೆ. ನೋಟ್ಟಿನ್ ಎನೆಷ್ಟು ಲ್ಲಂನ್ನಾ.

ಈ ಫೋರ್ಮರ್ದರ್ವರ್ವನಮೇ! ಈ ಕೂರುರ್ಕೆಮ್ಮೆ!

೪೪೦

ಬಿರಿಯದೆಂತರ್ಮುವ್ಯೆ ಎದೆ? ಕಣ್ಣಿರೆ, ಒಡೆಯಿರೇ?

ಎನಿರ್ಮುವ್ಯೆ ಇನ್ ಬಾಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ್ಯೆ? ಕಟ್ಟಿಕ್ಕಿಲ್ಲ್ಯೆ, ಕೆಲಿತನೆ,

ಅಡಿದೆಯಡುಡಾಳ್ತುನೆಂ, ಸಾಪ್ಪುಮಿಯೋಳ್ಳ ಸೆಟೆ ಭಕ್ತಿ,

ಜಗಮನ್ ಅದಿರಿಪ ಶಕ್ತಿ—ಎಲ್ಲಮುಂ ಪ್ರಾಂದಿದುವ್ಯೆ।

ಸೌಂದಿದುವ್ಯೆ! ಸಿನ್ನ ಸಿಮುಕುವುನ್ನಾ ಒರ್ಚೆಲ್ಲಿನಗೆ,

ಈ ವೀರ, ಈ ರುದ್ರನವತಾರ, ಎನ್ನಿಸಿಯ,

ಎನೆಷ್ಟುಡೆಯೆ, ಅಕ್ಷತಾಳುಮ ಈ ಅಕ್ಷತಾಳುಮ!

ಎನಿಂದಿ ಬೇಂಳಿಯೆ? ಇಂದೆ ವಿಧಿ ಸೆಳೆವುದೇ?—

ಇದುವ್ಯೆ ಏನ್? ವಿಧಿ ಮುಳಿಯೆ, ಆರಿದುವ್ಯೆ ಏನ್ ಮಾಟ್ಟುರ್?

ಸಾಲ್ಯಾನ್ ಈ ಬಟ್ಟಗಾಳ್ಯಾ, ಮುಂಜ್ಞ್ಯಾ, ಮುಂಜ್ಞ್ಯಾ.

೪೪೦

ಕೆಳೆಯರಿರ, ಇನ್ನೆ ಮಗೆ ತೆಂಕವಟ್ಟೆ. ಪ್ರೋದಪವೆ

ಈ ಮೊಗದೊಳ್ಳಾ ಅತ್ಯಲುಂ? ಗೆಲವಿಲ್ಲ, ಗುರುವಿಲ್ಲ:
ಎಮ್ಮುಂತ್ಯಾನ್ ಏನೆಸ್ಟ್ಯಾನ್! ನೆಟಿಲಂತೆ ಪತ್ತಿದುರ್
ಸೇವಿಸೆಂಬ್ಲಿಡನೆ! ನಗುತೆ, ಬಾ, ಎಸ್ಟ್ಯಾನೇ
ಏಸುವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಕಿವ ಮುಂದುಕೊ ಆ ಮುಂಗೆಇಪಿ?
ಸುಖದೇಶಂ ನಗದಾತನ್ ಏನನಾಂಡದೆ ಬಿಡುವನ್?
ತವರಾರೋಳ್ ಎನ್ನಿಂತು, ನೀನ್ ಸತ್ತು, ಈ ಕೆಳಿಯ,
ಇಲ್ಲಿಯೋ ಪಲೆಕ್ಕಿರೆವ ಪರಿಗಳೇ—ಸೇರಮಿಲ್ಲ.
ಇನ್ನಿರ್ಣ್ಯಮ್ ಒಕ್ಕದನ್—ಕಲ್ಪಿದರದು. ಮಾಡುವಂ
ಬಸ್ತಿಂ; ಎಹಿತಿಯಿವ್ ಈ ದೇಹಮನ್ ಇಡ್ಡಿನ್. ೪೦
ಸೇರಿದಿಮ್ ಈ ಇಡ್ಡಿಮನ್; ಅಭಿಮನ್ಯ ಕೆಂಬ್ಲಿದಿದು.
ಪ್ರೌಢಮುಖದೊಳ್ ಪ್ರೋಜದು, ಸೋಲದೆಯೆ ಒರ್ನಸುಂ;
ಪರಸಿ ಅಕ್ಷತಾಳಿಮನ್ ಎಳಿಯಂಗಿ ತನೆಕ್ಕಿಲ್ಲ
ಸುರಿಗಿಯನ್ ಕೊಂಬ್ಲಿನ್. ಆತನುಂ ತರೆವಾಗಿ
ಈ ಬಂಡ್ ದುಡುಗೊಜಿಯನ್ ಇತ್ತನ್. ವಿಚಿತ್ರಮ್ ಅದು
ವಧಿಯ ಗತಿ—ಆದೆ ಸುರಿಗಿ ಇಟ್ಟಿದಱಿದನ್ ಅಂದೆ ಅವನ್,
ಇಂದಿನನ್, ಈ ಕೆಂಬ್ಲಿ ಬಂಡಿನ್. ಇದನ್ ಸಮೆದಳ್
ಆವಳೋ ಮಾರಿಯೇ! ಅದು ಯಮನ ವಾಟ್ಪಂ.
ಇದುವ್ಯಂ, ಇಂತೆಲ್ಲಮುಂ, ದೈವಮ್ ಒಡ್ಡಿದ ಬಲೆಗೊಳ್
ಆಕ್ಕಿಗ್. ಬೇಳೆ ಬಗೆವನ್ ಬಗೆಗೆ, ಎನ್ನ ಬಗೆ ಎಸೆಗೆ! ೪೧

ಮೇಳನಾಯಕನ್
ಆಳ್ ನಿರಿಗಿ ಕಲ್ಪಿಬುವುದು ದೈವಂ; ಇದು ಪ್ರೋಜತಲ್ಲು.—
ಇತ್ತುಲ್ಲಾ ಆವನೊ ಮದಿಸಿದಾನೇವೊಲ್ಲಾ ತಥಾಗುತ್ತೇ
ಬಂದಷನ್.—ಧೀಮನೇಂ?

ಎಕಳಂಜನ್
ಧೀಮನ್. ಸತ್ತಿಗೇ
ಪಾದಪ್ರಾಜೆಯನ್ ಎಸೆಪ ನಯಗಾಜಿನ್. ಒಕ್ಕ, ಬಂಚೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್

ಭೀಮನ್

ಎಲವೆಲವ್ವೋ, ನಿಲ್, ನಿಲ್, ಆ ಹೆಣನ್ನು ಎತ್ತದಿರ್, ಚಿಟ್ಟುಕೆಂ
ಎಕಲವ್ವನ್

ಪಕುಸರ್ ಕಳೆದವಯ್? ಕೇಳ್ಜ್ ತೊಟ್ಟಿಗಳ್ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ.
ಭೀಮನ್

ಕೇಳೆಲವ್ವೋ, ನಾಡಾಡಿ. ನಿದ್ರೆಯೋಳಿ ಸ್ವಿಸ್ವಿಮನ್ ಕೊಲಬಗೆದ
ಫೂತುಕ್ಕೊ, ರಾಕ್ಕು ಸನ್—

ಎಕಲವ್ವನ್

ಅವನ್ನೊ ರಾಕ್ಕು ಸಿಯಾಕ್ಕುನ್? ರಕ್ತಂ ಪೀಠನ್?
ಭೀಮನ್

ಈ ಭುಜದ ಗದೆಯ ಫೂತುಕೆ ಬೆದಱ್, ಹೆಣ್ಣುಂತೆ, ಮೂಲೆಯೋಳಿ
ಸತ್ತವನ್, ಯುಂದ್ದುಧರುಮನ್ಮಮನ್ ಅಟ್ಟಿಯನ್, ಆಚಾರ್ಯಸುತನೆಂಬನ್! ಉತ್ತಂ
ಮೇಕನಾಯಿಕ್ಕೊ

ಓ, ಭೀಮ, ಧರ್ಮಮನ್ ಪೆಸರೆತ್ತಿ ವಾಡದಿರ್ ಅಧರ್ಮಮನ್.

ಭೀಮನ್

ನಮ್ಮ ದೇವರ್ ಬಿಂದು ಕಾಯದಿರೆ, ಅವನ ಕರ್ಯ ತಡೆಯದಿರೆ,
ಪಶುಗಳೋಳಿ ತೊಟ್ಟಿದಿರೆ, ಅವನ್ ಆಗಳ್ ವಿನಾವನ್, ಅದುವೆ ನಾಮ್—
ನಾಯ್ ಹಾಲ್ ಶವಂಗಳ್! ನಾಯ್ ಲ್ಲಿ, ನಿಗಳ್, ಪದುಗಳ್
ಬಿದ್ರಿಕ್ಕು ಬಿಸುಡಿಪೆನ್. ಅದೆ ಅವನ್ನೆ ತಕ್ಕು ಸಂಸ್ಕಾರಂ—
ಬಿಲ್ಲಿ ಟಿಡದಾರನ್ನೋ ಬೆದಱ್ಪುದು? ಗದೆಯ ಸು ಕಾಣಾ?

ಎಕಲವ್ವನ್

ಅದೇನದೇನ್, ಆಡಾಡು, ಮತ್ತೆತ್ತಿರ್ ಕೇಳ್ಜ್ ಪೆನ್. ಪದುಗಳ್ ದುವಾ? ಧರ್ಮಮನ್ ಬಿಲ್ಲಿಯ್?
ಆಚಾರ್ಯರನ್ ಮಜ್ಜಿಯ್ ಇನ್ನುಂ? ನಾಮೋಡನೆ ಕೆಲ್ಲುದನ್ ನೆನೆವಾ? ಉತ್ತಂ
ಪೆರ್ಪುಡಿಯ ಮಕ್ಕುಳಿರ್ ನೀಮೆ ಇಂತಾಡುವ್ವೋಡೆ, ಕ್ಕೀರ್ಪ್ಪಿಳ್ ವಿನಪ್ಪರ್.
ಪ್ರೋ ಪ್ರೋಗ್. ಅಬ್ಜುರಿಸಿ, ಏಣಿಸದಿರ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ನೊ.

ಅಕ್ಷರಾಮನ್

೪೬

ಭಿಮನ್

ಏನ್ ಬಂಕಂ, ಕಾಡ ಬಿಲ್ಲಾ ಉನದು!

ವಕ್ತಲಷ್ಟನ್

ಗಡೆ ಬೀಸುವಂತಲ್ಲು, ಧೀಮು,

ಬಲ್ಲಿಸನ್. ಸುಧಿಯಿಸಲ್ಲ ಬಲ್ಲಂಗಿ ಬಿಲ್ಲಿಳಂದು, ಮೇಣ ಬೀಕೆಯೊಂದು.
ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂಗಾಗಿ ಗುರುಗಿ ಚೆರಲನಾ ಕೊಟ್ಟಿನ್. ಆದೊಡಂ, ನೋಡು,
ತೋಡುವೆನ್ ಬಿಲ್ಲಿಳಂದು ವಾಟಪನ್.

ಭಿಮನ್

ನಾಲಗೆಯೋ, ನಿನ್ನ ಬಿಲ್ಲಾ? ಸೊರ್ಕೆ!

ವಕ್ತಲಷ್ಟನ್

ಧರ್ಮಾನ್ವರ್ದಿದೆ ಸೊರ್ಕೆ!

ಭಿಮನ್

ಧರ್ಮಾನ್ವರ್ದಿ ಎನ್ನ ಕೊಲೆಗಾಜಂಗಿ ತಡೆದು

ಮೆಯ್ಯಾಗ್ ಪು ಸಿಲ್ಪುದಿದು?

ವಕ್ತಲಷ್ಟನ್

ನಿನ್ನ ಕೊಲೆಗಾಜನ್! ಕೊಂದುವು ಎಂತಿರಾಯ್?

ಭಿಮನ್

ದೇವತೆಯ ದಯೆಯಿನ್. ಇಲ್ಲದೊಡೆ, ನಾನ ಸತ್ತ ಹೊಮೆ.

ವಕ್ತಲಷ್ಟನ್

ಕಾಡ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಸದೆಯುದಿರ್.

ಭಿಮನ್

ನಾನೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಾ ಉತ್ತಿತು ಹಡೆವವನ್?

ವಕ್ತಲಷ್ಟನ್

ಮತ್ತಿಂತು? ಉತ್ತರಕ್ಕೆಯೆಗಳಿನ್ ತಡೆವೆಂಡೆ?

ಭಿಮನ್

ಎವುಗವನ್ ಕಡುವೈರಿ—ಪಶುಗಳನ್, ಪೆಟ್ಟಿರನ್,
ಮಕ್ಕಳನ್ ತಜ್ಞದವನ್—ಪಡೆ ತಪಿಸುತ್ತಿರ್ಪವನ್.

೮೫೦

ಉತ್ತರಾಮನ್

ಏಕಲಘ್ನನ್

ಇದೂ ಸೋಡು, ನಿನ್ನ ದಿರಿ ಶ್ರಯೆಗಳನ್ ವಾಡುವೆನ್.

ಭೀಮನ್

ಇದೂ ಸೋಡು, ನಿನ್ನ ದಿರಿ ಪದ್ಮಗಳ್ಲಿಗೆ ದುವೆನ್.

ಏಕಲಘ್ನನ್

ಆಗದಯ್, ಆಗದಯ್ ನಿನ್ನಂದೆ, ನಾನ್ ಇರುತ್ತು.

ಭೀಮನ್

ನೀನ್ ತಡೆಯೆ, ಒಂದಲ್ಲು, ಎರಡು ತವರ್ಯ ಅಕ್ಕುಂ.

ಏಕಲಘ್ನನ್

ನಿಜಂ ಸುದಿದೆ—ನಿನಗೆ ಬಾಟ್ಯಾ ಬೇಡಮಾಯ್ತುಕ್ಕುಂ.

ಭೀಮನ್

ಒಡವಾರ್ಪರೊಳ್ಳಾ ಬೆಳೆದು ಬಾಯ್ ಬಡಿವುದನ್ ಕಲ್ಲು.

ಏಕಲಘ್ನನ್

ನಾನ್ ಕಲ್ಲುನ್ ಆತ್ಮಮನ್.

ಭೀಮನ್

ಆತ್ಮಮನ್! ಅನಾರ್ಥ!

೮೩೦

ಏಕಲಘ್ನನ್

ಅನಾರ್ಥನಾರ್, ಅರ್ಥನಾರ್? ಸೋಳ್ಯುಂ.

[ಯುಧ್ಯಂ, ಭೀಮನ್ ತಪ್ಪಿಬಹೊಂದು ಹೃಷಿಕೇಂದ್ರಾ

ಮೇಳಂ

ಽ

ಪ್ರೌತ್ತಿದುವೆ, ಪ್ರೌತ್ತಿದುವೆ ನಿಷ್ಪುರದ ಸುದಿಗಳ್ಳಾ!

ಮೊತ್ತಮೊದಲ್ಲಾ ಇನಿಯವೇ, ತುದಿ ಸಂಚಾ ಸುದಿಗಳ್ಳಾ!

ಒಂದು ಸುಡಿ, ಒಂದು ಕಡಿ—ಕೊನೆಗೆ ಕಾಟ್ಯಾಚುಂ:

ಬೀರರ್ ಇರ್ಪುರ್ ತೀಡೆ, ಬಿಡಿರ ಮೆಳೆಗಿಂಚುಂ:

ವಾಡಿದವನ್ ಆರ್ ಮೊದಲ್ಲಾ ಯುಧ್ಯಂ ಮನ್, ಕಾಣೆನ್,

ಕೂಡಿರ್ಪರೊಳ್ಳಾ ಕುಹಮ್ ಒಡ್ಡಿದನ್, ಕಾಣೆನ್.

ಬೇಳಿ ಕಾರ್ಯಂ ತಗದೆ ಸಾಹಸಿಗನಾಕ್ಕಿ ?
ಬೇಳಿ ಭೂಷಣಮ್ ಇರದೆ ಮಾನವನ ತೋಳ್ಳಿ ?

ಓ ಪೈಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮೇ,
ಎಂದು ನಿಲ್ಪಿಯ್ !
ಓ ಕಾಯ್ ಕಾಂತಿಯೇ
ಎಂದು ಗೆಲ್ಪಿಯ್ !

೮೩೦

೭

ಪಶ್ಚಾ ಮನೆದು, ಶರ್ಶಾ ಮನೆದು, ಬಾಳಾ ಮನೆದು, ಪೂಂಜಿ,
ಬಗೆ ಮನಗಿ, ಬಾಯ್ ಮನಗಿ, ಕಯ್ ಮನಗಿ, ಮುಂಜಿ,
ಪಡೆನೆರಪಿ, ಪಗೆಯರಪಿ, ಕೊಲ್ಪು ಮುನ್ನಾ ಪಿಡಿದು,
ಪೇರಾಟಿಕಿಕ್ಕರೇ ಸರಕದೊಳ್ಳಾ ಗಿಡಿದು,
ಯುದ್ಧಮನ್ನಾ ನೆಲಕೆ ಬಿತ್ತಿದ ಪರಮ ಸಾಮಿಯನ್ !

ಸರ್ಪದುರಿ ಪಲ್ಲಿಳನ್ ಬಿತ್ತಿದಾ ಪಾಸಿಯನ್ !
ಆ ಪಾಪಿ ಕಿಡಿಸದನ್ ಚೆಲ್ಪಾದ ಬಾಟಿಕ್ಕಿಯನ್,
ಆಟಪಾಟಿಂಗಳನ್, ಪಲ ಸರಿಯ ಮಾಟಿಕ್ಕಿಯನ್ ;

೮೩೦

ಓ ನೆಲವೆ, ಪೆಸ್ತೊಲವೆ,
ನೀವ್ಯಾ ಪಾಟ್ ಪ್ರೋದಿರ್ !
ಓ ಕೆಲಟಲೆ, ತಕ್ಕೊಲ್ಲಲೆ,
ನೀವ್ಯಾ ದೂರಮಾದಿರ್ !

೮

ಎಗಲ್ಲಾಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಳೆ ಅಗ್ನಿಯೊಳ್ಳಾ ನಾರಿ,
ಕೃಷ್ಣೇಯವ್ಯಾ, ಆ ಜಂಡಿ, ಕೌರವರ ವಾರಿ !
ಭಾರತದ ಸುಖದ ಕುಡಿ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಯ್ತ್ತು !
ಆ ಬೆಂಕೆ ದೌರ್ವಾದಿಗೆ ತನಗೆ ಸುಖಮಾಯ್ತ್ತು !
ಜಾಟಾದೆಂಡೆ ಕೌರವನ್ ತೊಟ್ಟುರೊಳ್ಳಾ ನಕ್ಕೊಳ್ಳಾ—
ಆ ಗಟ್ಟಾಗೆ ದುಃಖಮನ್ ಪ್ರೋಕ್ಕೊಳ್ಳಾ—
ನಕ್ಕೊಳ್ಳಾ ಎಟಿಕರಿಸಿ, ಕಿಟ್ಟಿ ಸಿರಮುಂಡಿಯನ್,

೮೪೦

ಉರಿವೆಣ್ಣು ಮುಡಿಯನ್ನು,
ತೊಟ್ಟಿ, ಬಾ, ಏಟುಂದು ತೋಟ್ಟಿದನ್ನು ತೊಡಿಯನ್ನು;
[ಸಕಲವುನ್ನಾ ತಟ್ಟಿಬಳ್ಳಂದು ಭೀಮನ್ನು]
ಆ ತೊಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಭೀಮ, ತೋಟ್ಟಿದೂ ತೊಡಿಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿದೆ ನೀನಾ, ನುಡಿದಂತೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ನೀನಾ ತೊಡಿಯನ್ನು—
ಒದೆದೆ ಪೋನ್ನು ಮುಡಿಯನ್ನು,
ಒದೆದೆ ಕೌರವನ್ನು ಸಿರಿಮುಡಿಯನ್ನು.
ಮುಟ್ಟಿದೊದೆದು, ಪುಡಿಯೋಳಿಗೆ ಪ್ರೋರಳ್ಟು ನರಕೇಶ್ವದಿಯನ್ನನ್ನು,
ಪ್ರೋರಳ್ಟು ಕಡುನಳ್ಳಿಯೋಡಿಯನ್ನನ್ನು ೫೩೦
ಕಂಡು, ಕೈಲ್ಲುಧಂ ಪ್ರೋತ್ತಿ, ಕಿಡಿಪೂರ್ವಾ ಈತನ್ನು.
ಮರುಕೊಂಡು ಕೊಲೆಗಿಯ್ದನ್ನು ಈತನ್ನು.
ಪೇಸುತ್ತೆ ತನ್ನ ನೇ ಕೊಲೆಗಿಯ್ದನ್ನು ಈತನ್ನು.
ಮುಜ್ಞ ರಿಸ ತವದಮೇಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಲ್ಲಾ ಬಂದಯಾ,
ಇದೊಮ್ಮೆತ್ತೆ ಯುದ್ಧಮನ್ನು ತಂದಯಾ.
ಕರ್ತೃಮ್ರ ಈ ಪರಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಮಜ್ಜಿ ಇಕ್ಕುತ್ತಿರ್ಮಾಂ.
ಕ್ಷಮೆಯಿಂದೆ ಸಮೆಯದಿರೆ ಮಜ್ಜಿಕೊಳಿಸುತ್ತಿರ್ಮಾಂ.
ಓ, ಭೀಮ, ಓ, ಏಕಲವಾಸ್ಯ,
ಸಾಲದೇ ರಕ್ತದೊಳ್ಳಾ ಸಾತ್ವನಂ?
ಸಾಲದೇ ಈ ರಕ್ತವಾಸಂ? ೫೪೦

[ಭಾಗ್ರಾಂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ದೂರ್ಭಾಂ]

ನೋಡಿರೇ, ನೋಡಿರೇ, ನಿಮ್ಮ ಶೋರ್ಹದ ಫಲಂ!
ಗಂಡಾಗಿ ಹತ್ತುದಱ್ಱ ನಿಮ್ಮ ವೀರ್ಯದ ಫಲಂ!
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ತಾಯ್ಯಾರಾ! ತಾದೆಯಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳಾ!
ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯೊರ್ಪಳಾ ಅನಂದಿಸಲ್ಲಾ ತಕ್ಕಳಾ!
ಕೇಳರೇ, ಕೇಳರೇ, ನಾನಾರ್ಗೆ ಪೇಣ್ಪುನ್ನಾ!
ಏಕಲವ್ಯಾನ್ ಬೀಳಿ, ನಾನಿಂತು ಬಾಣಿಪ್ಪಿನ್ನಾ!
ಈ ದುಷ್ಪಳಿ ಭೀಮನನ್ನು ಕೆಡಘನೆನ್ನು, ಪೂರ್ಣಿನ್ನಾ!

[ಕೃಷ್ಣನ]

ಓ ಕೃಷ್ಣ, ಓ ಕೃಷ್ಣ, ಒಮ್ಮೆಟ್ಟಿನೆಂದೂ, ಬಂದೀ
ಶಾಂತಿಯನ್ನ ಕಲಿಸು ಬಾ, ನಿಲಿಸು ಬಾ, ತಂಡೆ.
ಭಾರತದೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನ ನಿಲಿಸು ಬಾ, ಮುಂದೆ!

೫೮೦

ಕೃಷ್ಣನ

ವನ್ನ ಇದಣ್ಣಂದಿರ್? ಓ, ಇದಕ್ಕತಾಳಮನ್ನ!
ವಕಲವಾಗ್ಯ, ತಡಂ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಎಕಳಣ್ಣನ

ದ್ಯುವೇಷ್ಟಿ!

ಕೃಷ್ಣನ

ವನ್ನ, ಧೀಮು? ನೀನ್ ಬಂದುದನ್ ಕಂಡು ಬಂದೀನ್.
ಬೀಡಿಂಗಿ ಕೇಳುದೇನಿದು ಕೂಗು.

ಧೀಮನ

ನೇರೀಡು, ಕೃಷ್ಣ,

ಈ ಬೇಡಕುನ್ನಿ ವನ್ನ ಬಗ್ಗೆಳ್ಳಪನ್.

ಕೃಷ್ಣನ

ತೆಗೆ, ತೆಗೆ,

ವಕಲವ್ಯನ್ ಕೂರನ್, ಗುರುಭಕ್ತನ್, ಧಾರ್ಮಿಕನ್.
ನಿನಗವನೊಳ್ಳ ವನ್ ಕಲಹಂ?

ಧೀಮನ

ಈ ಶವಮನ್ ಈಯನ್,
ಎನ್ನಾಜ್ಞೀಯನ್ ಏಂಬ್, ಸಂಸ್ಕಾರಮ್ ಎಸಗುವನ್.

ಕೃಷ್ಣನ

ಕೆಳೆಯನೆಂಬನ್ ನುಡಿದು ಕೆಳೆಯಲ್ಲದೊಮ್ಮಾತನ್
ಕೆಳೆಯನಿರಲಕ್ಷ್ಯಮೋ?

ಧೀಮನ

ಮರುಕ್ಕಲ್ಲು ನಾನ್; ನುಡಿಯ,

೫೯೦

ನಿನ್ನಂದೆ ಕೆಳೆಯನ್ನ ಆರ್ ?

ಕೃಷ್ಣನ್

ಆ ರುದ್ರನಾ ಪರಮ

ನಾಜ್ಞೀಯನ್ ಹೇಬ್ಲಿಪೆನ್. ಹೃದಯಮನ್ ಕಲಾಪಾಡಿ
ತಡೆಯದಿರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿ ನಡೆವ ಸಂಸಾರಮನ್.

ದ್ವೇಷಮ್ ಎನಿತಿದೊಡ್ಡಂ, ತುಜ್ಞಾಯದಿರು ಧರ್ಮಮನ್.

ದ್ವೇಷಿಸಿದನ್ ಎನ್ನುನ್ ಇವನ್—ಎನಗೆ ಬಧ್ದದ್ವೇಷ—

ಆದೋದಂ ಗೌರವಂದೋಟುವೆನ್, ಕಲಿಗಳೊಳ್ಳ

ಕಲಾ ಎಂದು ಸಾಜಿವೆನ್. ಅಭಿಮನ್ಯ ಅವನ್ ಒರ್ಪನ್,

ಇವನ್ ಒರ್ಪನ್—ಬೆಂಕೆಗಳ್—ಸಡಿಲ ಮಂಜುಗಳ್—ರುದ್ರ

ಸಂಕಂಗಳ್. ಇಂತಪ್ಪ ವೀರನನ್ ಕೆಡೆಸುಡಿದು

ಲಜ್ಜಿಗೆಟಿವುದು ತರಮೆ ನಿನ್ನ ಪರೈತ್ಯ ಕಲಿಗೆ?

ಓ ಭೀಮ, ದೇವತೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ್—ಇವನೆಲ್ಲ—

ನೀನ್ ಎಂಟಿತಪ್ಪದು. ಕಲಾ ಸಾಯೆ, ಪಗಿಗಳೆಂ

ವೇಗಟ್ಟುದು ಶೀಲಂ—ನೋಯಿಸುವುದಾಲ್ಲ.

ಭೀಮನ್

ಎಮ್ಮೆಲ್ಲರಾ ದೈವಂ ಆ ರುದ್ರನ್ ಅವನೆ ಕಂಪಿಸ್ತ್ವನ್.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಬಿಟ್ಟನೋ, ತೊಟ್ಟನೋ, ನಾಮೆಂತು ಕಂಡವೆನ್

ಆ ರುದ್ರಹೃದಯಮನ್? ಪರಿಕುದ್ಧನನ್ ಪಾಡಿ

ಆತ್ಮಮನ್ ಸೆಕೆದನೆನ್ನೆನ್.

ಭೀಮನ್

ಪಗಿಯ ಕಡೆ ವಹಿಸಿ,

ನೀನೇ ಇದಿಂದಿವೆದೆ ಎನ್ನನ್? ಓ ಕೃಷ್ಣಾ,

ದೌರ್ಪದಿಯ ದುಃಖಮನ್ ನೀನ್ ಬಲ್ಲ.

ಕೃಷ್ಣನ್

ದುಃಖಮುಂ

ಕೆಲ್ಲೇಧಮುಂ ಮಾಡುವುದು ಸಯ್ಯಲ್ಲು: ಇದೊ, ಸಾಹೀ
ಭೀಮನ

೯೫೦

ಅದು ಪೋಕಿ: ಕೊಂಡುಯೈನ್ನಾ ಆ ಶಿರೋರತ್ನಮನಾ.
ಕೃಷ್ಣನ

ಜಂಡಿಸದಿರಯ್, ಭೀಮ. ಪುತ್ರರತ್ನಂಗಳಿಗೆ
ಈ ರತ್ನಮಾ ಒಪ್ಪಡಿಯೆ?

ಭೀಮನ

ಇಂತಪ್ಪ ನೀಜರನ್ ಅ
ದೆಂತು ಸ್ವೇರಿಸುವುದೋ! ತುಟಿಪುದುಂ ತಪ್ಪಲ್ಲು.

ಕೃಷ್ಣನ

ಸೆಣ್ಣು ಕಣ್ಣೀರ್ ಕಂಡು ನೀನಾ ಇಂತು ಮೊರೆದಪಯ್,
ಈಗಳೆ ಸ್ವೇರಿಸು—ಎನ್ನೆಣ್ಣು ದನೆ ಬಾ, ನಿಮಗೆ
ತೋಡುವೆನ್ನ ಶ್ರೀಯಮನಾ.

ಭೀಮನ

ನೀನ್ ಇಂದು ಭೀಮನನ್
ಪೇಡಿಯನ್ ಮಾಡುವಯ್. ಇಂತಾಗೆ, ಜಯಮಾ ಎಲ್ಲಿ ನಮಗೆ?

ಕೃಷ್ಣನ

ಕೆಳೆಯಂಗೆ ಸೊಲುಪ್ಪದೆ ಜಯಂ; ಕ್ಷಮೆಯೆ ತಾನ್ ಜಯಂ;
ಕೆಲ್ಲೇಧಮನ್ ತುಟಿದಿಟ್ಟು, ಬಲ್ಲಿಡಿದು ಧರ್ಮಮನ್,
ಬಗೆಂಡೆದನೆ ಪೋರಾಡುವುದೆ ಜಯಂ. ಬಾ, ಭೀಮ,
ಸರ್ಪರುಂ ಪೋಗಿಯಿತಿರೆ, ಸಕ್ಕರಿಸುವಂ, ಬಾರ,
ಪೂಜ್ಯನ್ ಆಕ್ಷತಾಧಮನನ್.

ಭೀಮನ

ಸತ್ತನೋಽಂ ಇದೇನ್ ಭಕ್ತಿ?

ನಿನ್ನ ಬಗೆಯನೆ ಅಱ್ಳಿಯೆನ್ ಇನ್ನುಂ, ಕೃಷ್ಣ.

ಕೃಷ್ಣನ

ಈ ಮಿತ್ರ, ನಾನುಮಾ ಇಂತಾಗಿನೇ ಒಂದು ದಿನಂ?

ಅಕ್ಷತಾಮನ್

ಭೀಮನ್

ಒಟ್ಟಿತದು ನಿನ್ನೆ ಸರ್ವಮ್, ಎನ್ತೆಲ್ಲು.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಧರ್ಮಮ್ ಅಕ್ಷೇ!

ಆರದಾದೊಡವೇನೇ?

ಭೀಮನ್

ನಿನ್ನೆ ಡನೆ ಹೋರಾಡೇನ್.

ನಿನ್ನೆ ಷಟ್ಪದಂತಕ್ಷೇ. ನಾನ್ ಕ್ಷಮಿಸಲಾಜ್ಞಿನ್ ಈ

ಹೋರಣನ್. ಬಾಯಿತ್ತಾ ಎಂತಂತೆಯೇ ಸಾವಿನೊಳಂ

ಎನಗೆ ಪಗೆ ಇವನೊಳಾ.

[ಹೋರಣ]

೪೫೦

ಮೇಳಾಯಕ್ಕನ್

ಓ ಕೃಷ್ಣ್, ಧರ್ಮದೇವತೆಯೇ ನೀನ್! ಅಱ್ಯಾಯದರ್

ದೂಜುವರ್. ನಾಮಿಂದು ಸತ್ಯಮನ್ ಕಂಡೊಮ್.

ಕೃಷ್ಣನ್

ಪಿಂಡಿ ಪಗೆ, ಮುಂದೆ ಕೆಳಿ. ನಿಮೆಂದು ಕೂಡುವೇನೆ

ಸಂಸಾರಕರ್ಕರ್ಮದೊಳಾ? ವೀರಂಗೆ, ಧೀರಂಗೆ,

ರುದ್ರವತಾರಂಗೆ ಸೇವೆಯನ್ ಸಲಿಸುವಂ.

ಪಿಂಡಾಯನ್

ಓ ಕೃಷ್ಣ್, ಸೈತ್ತಿತ್ತಾರ್ಥಮ್ ಈ ನಿನ್ನೆ ಸಾಜಸ್ಯಮ್,

ನಿನ್ನೆ ಧರ್ಮಪ್ರೀತಿ. ಆ ಪಶುವಿಸಂತೆಲ್ಲು,

ಆ ಮತ್ತುನ್ ಆ ದೈತ್ಯಸಂತೆಲ್ಲು ನಿನ್ನೆ ಸದೆ,

ನಿನ್ನೆ ನುಡಿ. ಕರುಣಾದಿನ್ ಬಿಳ್ಳಿ ಪಗೆಯನ್ ಕಾಡೆ,

ನಿನ್ನೆ ವರಿನ್. ಆದೊಡಂ ಪ್ರೇತಕರ್ಮಾಂಶೊಳಾ,

ಓ ವಾಸುದೇವಾ—ನಿನ್ನೆ ನ್ ಎಮ್ಮೆಣ್ಣ್ ಕೂಡೆ

೪೫೦

ಅಕ್ಷಮ್ ವೇನ್. ಪ್ರಿಯಮೊ ಅದು ಅಪ್ರಿಯಮೊ ಕೆಳೆಯಂಗೆ

ಅಱ್ಯಾಯೆನ್ ಆನ್. ಈ ಒಂದಾಜ್ಞಿತ್ತಾ ಕ್ಷಮಿಸು, ಬೇಡುವೇನ್.

४५

నిమ్మ సంతోషం—ఎన్ని ష్టుమ్మల్లి.
నిన్న తేపింగిదో తలేవాగి ప్రోగ్సువేనా.

ఉండియనా ఏండ్రుసుగీ, ఈ కెంద్రా. భాగ్వతి, తల్కు తాయ్, కలిగేట్రా బశియ ప్రదే దిన్న వాల్ నలిన్.

[੫੩]

[ಭಾಗ್ಯವಿ ತರ್ತಿಯನ್ನು ಬಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಕರೆದುಕೊಂಡ್ರಾ]

ఏకప్రాన్

పట్టాను, ప్రోట్రేజీతాగశే, ఎబ్బా. ఎదేయాయ్యా కల్పుడ్లకెగి భంచాయ్యన్ తేజ్స్సా.

६४०

ଗଂଗୀଗୀର୍ଜନ୍ମନ୍ଦ ପରିଗେ—ଆଗ୍ନିଗିନ୍ଦ୍ରାଜୁର୍ଜନ୍ମନ୍ଦ.

ಆಯುಧಮನ್ ಎಲ್ಲಮನ್ ಬೀಡಿಂದೆ ತನ್ನು ०

ಬಾ, ತಾಯೆ; ಬಾ, ಮಗುವೆ; ಕೆಳೆಯರಿರ, ಬನ್ನಿಂ.

ಮೆಯ್ಯಾಟ್‌, ಕುರುಕ್ಕಿಟ್‌, ಭಕ್ತಿಯನ್ ತೋರ್ಪಳಿ.

ಇನ್ನು ಮೂ ಆಹಾ! ಇವನ್ ರಕ್ತಮನೆ ಸೊರ್ಪನ್.

వేరచెళ్ల వేరంగె, రుద్దా, వెతారంగె,

ರುದ್ರನೇಂದ್ರ ಪ್ರೇರಣಿಗೆ, ರುದ್ರನೇಂದ್ರ ಸೇ

ಸೇವೆಯನ್ನ ಮಾಡಿ.

ಪ್ರಾಚೀಯನ್ ಮಾಟ್.೦.

ಮುಖ

ಎನ್ನ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನ ಮುಗಟ್ಟಿ

“ఎమ్మి బెట్టదమేరలీ కేళైయిలనా కట్టి..”

FFO

ಸೇವೆಯನ್ನ ಮಾಡು,

జాతీయన్ మాటల్, O.

२५८

ಜಯ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್!

జయ్, అత్మతామన్ ।

ಅಶ್ವತಾಮೇನ್

ಮೇಳನಾಯಕರ್

ಇಂದೇನೀಲ, ಮುಂದೇನೀಲ, ಮುನ್ನೆ ಅಭಿ ಚಾಣನ್.

ಬಂದುದನೆ ಕೊಂಡುಂಡು ತಾಳ್ಳವನೆ ಜಾಣನ್.

ರುದ್ರನ್ ಒಲೆಹ್ಲಡೆ ಉಟ್ಟಾವು,

ಒಲ್ಲಾದೊಡೆ ಒಡನೆಟ್ಟಾವು;

ತಪ್ಪಿ ಸಡೆದೊಡೆ ರುದ್ರನ್ ಒಲ್ಲಾದೆಯೆ ಮಾಣನ್,

ಅಭಿವಟ್ಟಾತು ನಡೆಯೆ ಶಿವನ್ ಒಲ್ಲಾದೆಯೆ ಮಾಣನ್.

೮೦೦೦

ಶ್ರೀ ಕೇಳುತ್ತ

[ಸಂಪೂರ್ಣಗಳು ಮಾತ್ರದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತುವುದು]

ಅ

ಅಂಜುಕುಂದ, ಇರ್ಡೆ, ಹೆಡರುವನೆನು, ರೇಡಿ.
ಅಡಕಂ, ಉಟ್ಟಂ, ಜಡುಗಿರುವುದು, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ
ವರಿಕು ಸುಮ್ಮೆ ನಿರುವುದು.
ಅಜಕಂ, ಇರ್ಡೆ, ಚಾಟಿ.
ಅಷ್ಟಾಗಿ, ಇರ್ಡೆ, ಮುಂದ್ದಿನ ಮಾಗಿ.
ಅಂದುತ್ತರಿಸ್ತು, ಅರ್ಥ, ಅಂದು ವೆಚೆಯುಗೊಂಡು.
ಅನ್ನರ್ವ, ಇರ್ಡೆ, ಅಂಥರ್ವ.
ಅಂಯು, ಟಂ, ಇರ್ಡೆ, ಅಸಾಧ್ಯನಾದ, ಗೆಲ್ಲುವೆ
ದ್ವೈ ಕಷ್ಟವಾದ (ಅಂದು—ಎಂಬುದಿಂದ).
ಅಂಯುದು, ಉಟ್ಟಂ, ಅರಿದಾದ್ದ್ವೈ,
ದ್ವೈಕನಾದ್ದ್ವೈ.
ಅಣಗುಲಿ, ತ, ಧೂಮರಘಾರಕೆ, ದ್ವೈ.
ಅಷ್ಟಾಯನೆ, ಉಟ್ಟಂ, ಅಜ್ಞಾನ.
ಅಜ್ಞ, ಶಾಧಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ.
ಅಖಾತ್, ಗಂಂಂ, ಸ್ವರ್ವಾಣ, ಶಕ್ತಿ, ವಿಶ.
ಅಧಿಜು, ಇರ್ಡೆ, ಕೆಸರು.
ಅಷ್ಟಾ, ಇರ್ಡೆ, ದುರ್ವ.
ಅಷ್ಟಾಜ್ಞ, ಉಟ್ಟಂ, ಪ್ರೀತಿ.
ಅಷ್ಟಾ, ಇರ್ಡೆ, ಕೆಟ್ಟಿ; ಇರ್ಡೆ, ಶಾಯಿ.
ಅಷ್ಟಾ, ಇರ್ಡೆ, ಮುಖಿಗು.

ಆ

ಆಗು, ಇರ್ಡೆ, ಮುಂದೆ ಆಗಳ್ಕುದ್ದು, ಗೆ.
ಆರಾ, ಕಾಡಿ, ಕುಗು, ಅಭ್ಯರ್ಥನು.
ಆರ್ಯಾ, ತ, ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾದು.
ಆರ್ಥ, ಗಂಂಂ, ಮನುಷ್ಯ; ಇರ್ಡೆ, ಪೀರ.
ಆಳ್ಳಂ, ಉಟ್ಟಂ, ಪೂರುಷ.
ಆಳ್ಳಂ, ಇರ್ಡೆ, ಆಳದ ಒಡಿಯು.
ಆ

ಆಡು, ಇರ್ಡೆ, ನಾಸೆ.

ಆರಿಷ್ಟ್, ಇರ್ಡೆ, ಎದುರಿಸು, ವಿರೋಧಿಸು.

ಇ

ಇಂಟಿ, ಇಟ್ಟ, ಕುಡಿ.
ಇಟ್ಟ್, ಇಂಟಿ, ನಿಳಿದುಹಾಕು, ಸೇರಿ.
ಉ
ಉರುಕು, ಉಟ್ಟಂ, ಉಟ್ಟು, ಕೆಟ್ಟು, ಅಭಿಮಾನ,
ಅಹಂಕಾರ.
ಉಗ್ರ, ಕ್ರಿಸ್ತಿಕ್ಯುರ್, ಟಹಾ, ಶಕ್ತಿ ಕೆಡಿಯವನ್
ಕಾರ್ಡಿನೆಂಟೆಗಳು (Furies).
ಉದುಗೀರ್ಜಿ, ಉಟ್ಟಂ, ಮೆಟ್ಟು, ಬಹುಮಾನ.
ಉಬ್ಬಿನೆ, ಇಂಟಂ, ಸಂಕಟ.
ಉಂ
ಉಂದು, ಉಟ್ಟಂ, ಕುಡಿಸು; ಉಟ್ಟಂ, ಉಟ್ಟಿಸು.
ಎ
ಎಡ್ಲೆ, ಗಳ್ಟ, ಕಷ್ಟ, ಕೆಡು.
ಎಡ್ಲೆನಿಕ್ಸ್, ಅರ್ಥ, ಸಂದುವೆ ಸುಗ್ರಿ.
ಎರೆ, ಇಂಡಿ, ಪಾರ್ಥಿಸು; ಉಟ್ಟಂ, ಅಹಂಕಾರ.
ಎಜೆ, ಉಟ್ಟಂ, ಪೆಟ್ಟು.
ಎಷ್ಟೆ, ಇಟ್ಟಂ | ಎಷ್ಟು ಮಯಿಸು.
ಎಷ್ಟೆ, ಇಂಟಂ } ಎಷ್ಟು ಮಯಿಸು.
ಎಸರೆ, ಇರ್ಡೆ, ಕೆಲಸ.
ಎಪ್ಪಿಟ್, ಉಟ್ಟಂ, ಪಿಡಿಸಿಕೆಂಂಡು ಹೋಗು.

ಏ

ಏಟ್, ಇಂಟಂ, ಗಾಯ.
ಏವೆನ್, ಇರ್ಡೆ, ನಾನು ಯಾವರು, ಬಿಕಾಂಗ್ಡೆಮು.
ಎ
ಎಗಿ, ಉಟ್ಟಂ, ಡುಪ್ಪಿ.
ಎಂರ್, ಇಟ್ಟಂ, ತೆರೆ, ಎರೆಸು, ಫಾವಿಸು.
ಎರೆ, ಉಟ್ಟಂ, ತೆರೆ, ತೆರೆಸು.
ಎನ್‌ರ್ಯಾಮ್, ಇರ್ಡೆ, ಉಟ್ಟಂ, ಅಸಂಹಾಯ,
ವರಾಂಗಡೀರ.
ಎಜಗು, ತರೆ, ನಿರ್ವೈಮಾಡು.

ಒಜರೆ, ಉಲ್ಲ, ಚಿಲುಮೆ, ಖಾಟೆ, ಬುಗ್ಗೆ.
ಚಸ್ತಿ, ತಣ್ಣ, ಬುಭುವರ್ಕಾಮಾನ.
ಒಸೆ, ಗಂಡ, ಒಲಿ, ಮ್ರಷ್ಟುವಾಗು.
ಒಯ್ಯಿ, ಇಂ, ಪ್ರವಾಹ.

ಕೈ
ಕೆಟಿದ್ದೀಲ್ಲಿ, ಅಧಿ, ಅತ ಶ್ರೀಕಿ.
ಕೆಡನ್, ಇಂದ್, ಸಾಲ, ಮುಳ, ಕರ್ತವ್ಯ.
ಕೆಡಿಗಿರಿಸು, ಇಂದ್, ಪಿಪ್ಪಣಿಸು.
ಕೆಡೆ, ಇಂಂ, ರಾಳಜ್ಞಾನ.
ಕೆಣ್ಣುಮಣಿ, ಒಂದ್, ಶ್ರೀಕಿರಾತ್ರೆ, ಸುವಿದಾಯಕೆ.
ಕೆನ್ನಿ, ಇಂಂ, ಕೆಡೆನೆ.

ಕರೆ, ಇತ್ತ್ರ, ಕೆಡೆ.
ಕೆಜುಬಿ, ಗಂಧಿ, ಅಸ್ತಿಯೆಸದು,
ಎಣ, ಹುರುಡಿಗೆ ವಾತೆ.
ಕರ್ಣ, ಅತ್ತ, ಕರ್ಕಣಕ, ಕೆಟ್ಟಿಯೆಸರು.
ಕರಿ, ಗಂಡ, ಕೆಡೆ.
ಕರ್ಕ್ಕು, ಅರ್ಥ, ಪಿಕ್ಕು ಯ.
ಕೆಲ್ಲಾಃ, ಇಂದ್, ಗೋರಿ, ಸಮುದ್ರಿ.
ಕರ್ಲೀನ್, ಅಧಿ, ಕಲಿಯೆತೆ.
ಕೆಲ್ಲುಂ, ಇಂದ್, ಕಲಿಯೆತೆ.
ಕರ್ಣ, ಗಂಧಿ, ದಂಡ.
ಕರ್ಣ, ಅಂತ, ಕರ್ಕಣ.
ಕರ್ಣಾತ್ರೆ, ಅಧಿ, ಯುದ್ಧಿರಂಗ.
ಕರ್ಣಾತ್ರು, ಇಂದ್, ಕರ್ಕಣ, ಕರ್ಮಾಕ್ರಿ.
ಕರ್ಣಾಲಿಸು, ಇಂ, ಕಾಣಿಯಿತೆ ಮಾಡು.
ಕರ್ಣ, ಇಂದ್, ಸಾಯಿ.

ಕಾನ್, ಉರ್ದು, ಬಿಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಕಾಲಿನ ಕಾಡು.
ಕರ್ಯಾಲ, ಅಧಿ, ನೆಡದಕೆಗಾಗು, ಅಧಿಂಧೀಲಿಂಕ
(Hades.)
ಕೇಜಿನ್, ಇಂದ್, ನೀಡೆ.
ಕೇಜಿಗ್ರಂ, ಲಾಗಿ, ಕೆಳಿಗಿನವರು, ಸಾಮಾನ್ಯಾರು.
ಕುಂಡ, ಲಾಗಿ, ಒಕ್ಕುಲು, ಕುಳಿ, ಮಂರ.
ಕುಶ್ತ್ರಿ, ಇಂದ್, ರೊಗಿ.
ಕುದಿಕುದಿಗೆಂಳ್, ಉರ್ದು, ಬೆಯಿ, ಸಂಕೀರ್ಣದು.
ಕುರುಳಿದು, ಇಂದ್, ಮುದಿ ಕೆಡೆನು.
ಕುಸಾಮು, ಅರ್ಥ, ಅಭಿವ್ರಾಮು, ಉದ್ದೇಶ, ಗುರಿ.
ಕುಂಧಾ, ಅಧಿ, ಚರ್ಚಿ.

ಕುರುರ್, ಉರ್ದು, ಕುರ್ಜರ.
ಕುರ್ಜರ್, ಇಂದ್, ದರಿತ.
ಕುರಿಂಧು, ಇಂದ್, ಜರಿಕಾದದ್ದು.
ಕುದೆ, ಇಂಂ, ಬೀಳು.
ಕುದೆನಿಡಿ, ಇಂದ್, ತುಳ್ಳಿವಾಗಿ ಮಾರ್ಗನಾಡು.
ಕುಸೆಜು, ಗಂಧಿ, ಕರ್ಂಕ.
ಕುರೀರ್, ಇಂ, ಕುರಿಸು, ಕುದೇಪರ್ಗೆಂಳು.
ಕುರಿಸು, ಇಂದ್, ಕುರಿಸು, ಉದ್ದೇಕಗೆಂಳಿಸು.
ಕುಳಿವಿ, ಇಂದ್, ಮುದುಕೆ.
ಕುಳಿಂಗೆ, ಇಂದ್, ಕುಳಿಟ್ಟು ಮಸು.
ಕುಳಿಕು, ಇಂದ್, ಕುಳಿಟ್ಟು.
ಕುಳಿಯಿ, ಇಂ, ಕುತ್ತಿರಿಸು.
ಕುಳಿಂಗ್, ಅಧಿ, ಕುಲಾದ್.
ಕುಳಿಂಗ್, ಇಂದ್, ಕುಲೆರೆವೆ ಜಲಾದ್.
ಕುಳಿಂಗ್, ಇಂದ್, ಮುಸಾಗಿ ಹಿಡಿ, ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಬರು.
ಕುಳಿದು, ಅಧಿ, ಶಿಖರ.
ಕುಳಿಯಲ್, ಅಧಿ, ಗುಡಿ, ದೇವಾಲಯ.
ಕುಳಿರ್, ಗಂಧಿ, ಬಾಣ; ಉಗಿ, ದಂಡ,
ಅಧಿಕಾರ.

ಗೆ

ಗಾಂಧಿ, ಉಗಿ, ಬಿಟ್ಟು.
ಗಡಿ, ಇಂದ್, ಲಂಡ, ತುರುಕ್ಪ.
ಗೆಟ್ಟು, ಗಾ, ಪ್ರಮಿಸ.
ಗೆಲ್ಲುಂ, ಗಂಧಿ, ಜಯ.
ಗೆಲ್ಲಾವೆರ್, ಇಂದ್ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಜ್

ಜೋಲ್, ಗಳಿಗ, ಬಗ್ಗೆ, ಕರ್ಕೆಗಂಡು.

ತ್

ತಾಗು, ಅಧಿ, ಉರ್ದು, ಯೋಗ್ಗಿವಾಗು.
ತಾರೆ, ಉಗಿ, ಪ್ರಮಿತೆಂದು.
ತರುವರಿ, ಇಂದ್, ತಬ್ಬಲ.
ತಜಾಸರ್, ಗಂಡ, ನಿಶ್ಚಯಿಸು, ಮನಸ್ಸುಮಾಡು.
ತಜಾಸಲವ್, ಇಂದ್, ನಿಷಯಿ, ದೃಢಸಂಕಳ್.
ತಜಾಬಿ, ಗಳಿಗ, ದಬ್ಬು.

ಕರ್ನಿಮೆಟ, ಕಾಗ, ಎಲ್ಲರಗಳ ಮೇಲಾಗಿ ಮರೆ
ಯುವುದು.

ಕರ್ನರಂ, ೬೨೯, ಹುಟ್ಟಿದ ಅದ್ವ.

ಕರ್ನಗ್ಗ, ೬೬೬, ಶಗ್ಗು.

ಕರ್ನಾಟ, ಕಾ, ತಬ್ಬಿ.

ಕರ್ನಾಟ, ಉ, ದನ, ಕರ್ನ.

ಕರ್ನಾಟಾಜನ್, ಐರಾ, ದನ ಕಾಯುವವನು.

ಕರ್ನಕವ್ಯ, ೭೨೯, ಕಿಂಕಲ ಧಾರಿ, ದಕ್ಕಿ ಕಾವತ್ಯ.

ಕರ್ನಿ, ೬೦೪, ಹಿಮ್ಮು ಹಿಮ್ಮು.

ಕರ್ನಿ ಮಾಸಗ್, ೭೮, ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಸಮುದ್ರದಂತಕೆ
ಉಪಕ್ಕೆ, ಹೆಚ್ಚಾ ನು.

ಕರ್ನಾಟಯ್, ೬೮೮, ಚಿಸ್.

ಕರ್ನಾಟ್, ೬೨೬, ಕೊಟ್ಟು, ಧಾರಿ.

ದ

ದೆಣಂ, ೨೧೮, ಸ್ಯಾನ್ಸ್.

ದಾಳು, ಇಲ, ಯುದ್ದು ಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವುದು.

ನ

ನಡೆಯ್, ೬೧೪, ಸಲಹು.

ನಂತಾಗಾಜನ್, ಲಾಗ, ನಂತುದ ನಂತೆಯನ್ನು ೧೫
ವನು, ಮರಾಡುದೆಯನ್ನು ಬಳುವನು.

ನಲ್ಲಿರ್, ೬೬೬, ಒಕ್ಕೆಯನರ್.

ನಮಿರ್, ೨೬೬, ಕೋಡು.

ನಾಡಾರಿ, ೬೧೮, ಸಾಮಾನ್ಯ, ಅಪ್ಪ.

ನಾಕ್ಕ್, ೧೨೬, ನಾಕ್ಕಿ, ಅನ್ನಮಾನ.

ನಿಬ್ಬ, ೧೮೯, ಕ್ರಿಪ್ಪ, ನಾಯ.

ನೆಗ್ಗುರ್, ೬೧೮, ನೆದೆಕೆರಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡು ;
೬೨೭, ಸ್ರೀಸಂಧಿನಾಗಿ ಬಾಸು.

ನೆರ್ಂ, ೬೦೬, ಸರ್ವಾಯ.

ನೇತ್ರಿರ್, ೬೬೬, ಸಿ.

ನೇಸಜ್ಜ್, ೬೬, ಸೆಯ್ರೆ.

ನೆಂಳನ್, ೨, ಪ್ರಕಂನನ್ನು ಅಕರಿಸು.

ನೆಂಳಂಸ್, ೨, ಪ್ರಕ, ದೀಕ್ಕೆ, ನೆಂಹ್.

ನೆ

ನೆಗಳ್, ೬೧೮, ದಿನ.

ನೆಟ್ಟು, ೨೨, ಮಲಿಗ್ಡೆ.

ನೆಟ್ಟು, ೬೬೬, ಹಪ್ಪಿ, ಮನೆ, ಜರ್.

ಪಡಿ, ೬೭೬, ಸಮಾನ, ಬಡು.

ಪಡೆ, ೨೨, ಸ್ಯಾನ್ಸ್.

ಪಡುರ್, ೮೩೪, ಹಡ್ಡು.

ಪಜ್, ಇಂಖ, ಕರಿ, ನಾಶವಾಗು.

ಪಜ್, ೧೧೮, ನಿಂದೆ, ಅಸಾದ.

ಪಾಂಗ್, ೬೦೦, ೧೫೩, ಸ್ಯಾಫಾವ.

ಪಾರ್, ೬೬೬, ನಿರೀಕ್ಷೆನು ; ನೆಗ, ಸೆಂದು.

ಪಾರ್ವರ್, ೮೫೮, ಬಾಂಧು ಬಾಯ, ಕಾರುವರು.

ಪಿಗ್ರ್, ೨೨೬, ಹಿಗ್.

ಪಿಹ್ಪ್, ಗಲ, ಮುಚ್ಚು.

ಪಿರ್ದ್, ೬೧೮, ಕಿರುಪುಕ್ಕಿನು, ಜ್ಞಾನ್.

ಪಿಜಲ್, ೬೨೬, ಮರದ ಕೆಳಿ.

ಪಿಂಪ್, ೨೨೭, ಮಿಂಪ್.

ಪಿರ್ದ್, ೨೦, ದೆಹ್ದು ವನು, ಸಾಮ್ಮಿ, ದೆವರು.

ಪಿರ್ದುದಿ, ಇಂಗ, ದೆಹ್ದು ವಂತ.

ಪಿಳಿ, ೬೧೮, ಹಂದ್ರೆ.

ಪಿಂಜಂ, ೬೬೬, ಉಬ್ಬು, ಉತ್ತಾಪ.

ಪಿಂಗಿನ್, ೨೨೬, ಹೆಗ್ಗಿ, ಹೆಹ್ಹಿರೆ.

ಪಿಂಡೆ, ೬೦೭, ಹೆಹ್ಪೆ, ಒರಗ್.

ಪಿಂನಲ್, ೬೬೬, ಹೆಹ್ಲೆ.

ಪಿಂಂಡು, ೨೨೭, ಸಾಯಿ, ನಾಶವಾಗು.

ಪಿಂಯ್ಪ್, ಕ್ರೆ, ಇಂಟ, ಏಟೆ ಕಂಡ.

ಪಿಂಬ್ಲ, ೧೨೬, ಕೆಪ್ಪು.

ಪಿಂಲಿ, ೬೦೨, ಹೆಲಿ, ಕೆದುಕು.

ಪಿಂನೆ, ೬೨, ಉಬ್ಬು.

ಪಿಂಯ್, ೨೨೬, ಸಿದ್ಯಿರ್.

ಪಿಯಂದಿರ್, ೬೨೦, ನಿಂಗಳ ಅಧಿಕೆವಕೆಗೆ.

ಪಿಂಕ್, ೬೧೮, ಹೆಗೆಗರ್.

ಬ

ಬಿಂಬಿ, ೨೨೬, ರಾಡಿ.

ಬಿಂಡು, ಇಂ, ದೆಹ್ದು ಲೆ.

ಬಿಸಿಯ್, ೨೨೬, ಜ್ಞಾನ ಕೆಂಪೆ, ವರನೆಶಾಗು.

ಬಿಂಬಿ, ೧೨೬, ನಿಂಗಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪ.

ಬಿಂಯ್ಯಾನು, ೨೨೬, ಚೆರೆಯಿನು.

ಬಿಂಯ್ಯಿಪ್ಪು, ೨೨೬, ಆನನ್ನ ಕೆಡಿನು.

ಬಿಂಯಿನು, ಇಂಗ, ದಾರಿ ಬಿಡು.

ಬಾನವರ್, ಇಳ, ದೇವತೆಗಳು.

(ಬಾನೆ=ಉಕಾರ).

ಬಾಂ, ಉಂ, ಕತ್ತಿ.

ಬಿಂಬ, ಉಂ, ಮಂದುಮಾಡು.

ಬಿಂಡುತೆ, ಉಂಟ, ಬಿಂಗಡೆ.

ಬಿಂಭನ್, ಉಂ, ಅತಿಥಿ.

ಬಿಂಬ, ಉಂಟ, ಉಂಟ, ಬಿಂತು.

ಬಿಂಬಿಬರ್=ಅರಿಧಿಯಾಗಿ ಬರು.

ಬಿಂಬಗಾಣ್, ಉಂ, ಶೋರವಾದ ದೃಷ್ಟಿ.

ಬಿಂಬಿಸ್ನ್, ಉಂಟ, ಬಿಂಬಿನ ಕೆಲಸ, ಖಾತುರ್.

ಬಿಂದು, ಉಂ, ಗಮಿಂದಾರ, ಪಾಶಯೆ.

ಬಿಂದೆ, ಉಂಟ, ವೆಂಡೆ.

ಬಿಂದೆಕು, ಉಂ, ಮಂದುಕು, ವಿಚಾರಮಾಡು.

ಬಿಂಬನ್, ಉಂಟ, (ಹೆಂಡ) ಕೆಲಸ.

ಬಿಂಬಿನ, ಉಂಟ, ಬಿಂಬಿ.

ಬಿಂಬಿನ, ಉಂಟ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾರಿವಾಳ,

ಸೆಂರೆಹಕ್ಕೆ.

ಮು

ಮುಗುಳ್, ಉಂಟ, ಹಿಂದಿರುಗು.

ಮುಗುಟ್, ಉಂಟ, ಸಂತೋಷಿಸು.

ಮುರುಳ್, ಉಂ, ಉಂಡ, ಉಂಡ, ಪಿಶಾಚ, ಭೂತ;

ಅಂಡ, ಮುಜ್ಜಾಗು; ಉಂಡ, ಮುಳ್.

ಮುಬುರ್, ಉಂಟ, ಕತ್ತಲೆ.

ಮೂರ್ಕ್, ಉಂಟ, ಬಿಂದು.

ಮುನುಕು, ಉಂಟ, ಗೆಂಜಾಗು, ಮೆತ್ತುಗೆ ಜೀಸು.

ಮುಕ್ಕುನ್, ಉಂಟ, ಮುಖಬರ್, ಅಯೋಗ್.

ಮುಡಿ, ಉಂ, ಉಂಟ, ಕಂಡಿ.

ಮುಂದುಗಾಣ್, ಉಂಟ, ಭುವಿನ್ದುಭಾಜನ್ನನ,
ದೊರಂದ್ವಿಟ್.

ಮುನ್ನೈರ್, ಉಂಟ, ಸಮುದ್ರ.

ಮುಯ್, ಉಂಟ, ಹಗೆ ತೇರಿಸುವುದು,
ಸ್ತ್ರೀಕಾರ, ಮುಯ್ಗಿ ಮುಯ್ಗಿ.

ಮುಸುಳ್, ಉಂಟ, ಮುತ್ತಿ, ಮುತ್ತಿ.

ಮುಗುಸಿದ್ದಳ್, ಉಂಟ, ಮುಗುಗಳ, ಮುಗುಗಳು.

ಮುಯ್ದು, ಉಂಟ, ನಮ್ಮೆ ರಿಸು.

ಮೆನೆ, ಉಂಟ, ಯುದ್ಧ, ಪ್ರೂಪಮುಖ.

ಮೆರೆ, ಉಂಟ, ಕೊಗು, ಹಾರಾಡು.

ಮೆಜ್, ಉಂಟ, ನಂಟು, ದಿಕ್ಕು.

ಮೆಜಂಗು, ಉಂಟ, ಧ್ವನಿ, ಗುಡುಗು.

ಮೆಜ್ಗು, ಉಂಟ, ಬಗು, ನಿಜವಾಗು.

ನೆ

ಸಮೆಂ, ಉಂಟ, ಸುತ್ತಿಲಿಸು, ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡು.

ಸಮೆ, ಉಂಟ, ಮಾಡು.

ಸಮುದ್ರ, ಉಂಟ, ಸಂತು, ಅಧಿದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ.

ಸಮುದ್ರ, ಉಂಟ, ಒಳ್ಳೆಯಿದು, ಪ್ರಜ್ಞ.

ಸಾಳ್ಯನ್, ಉಂಟ, ಸಾಕಾದವಸು, ಎದುರಿಸಬಲ್ಲ
ಹೆಡಿ.

ಸಿದಿ, ಉಂಟ, ಕೆಂಬಿನಿಕೆಡಿ.

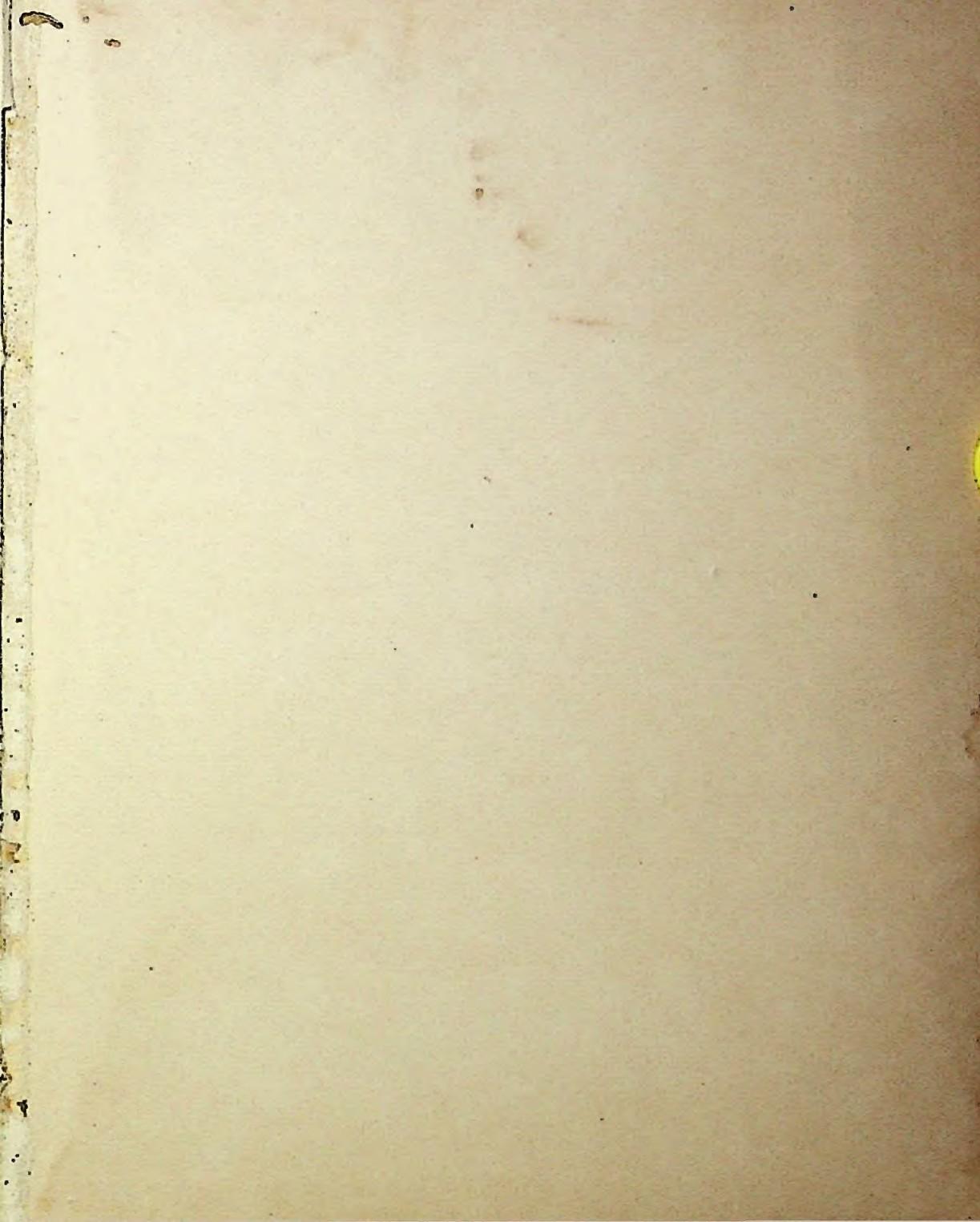
ಸುರಿಗೆ, ಉಂಟ, ಸ್ವಾ, ಕತ್ತಿ, ಕೆಲಾರಿ.

ಸಂಭಾ ಮುಖಕು, ಉಂಟ, ಹೆರಿಗೆಯ ಚೇನೆ.

ಸೆವಿಸು, ಉಂ, ಸೆವಾಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸು.

ಸೆಹೆಲಿ, ಉಂಟ, ಬೆಂಬನ ಹಕ್ಕೆ.

ಸೆಹೆನ್, ಉಂಟ, ಬೆಟೆ ಮುದುಕೆಕೆಂದು
ಹೆನೀಗುಷಿದು.

2 19

E. G.

